

COLEGIUL ECONOMIC CĂLĂRAȘI

**DE LA ȘCOALA COMERCIALĂ DE BĂIEȚI
LA COLEGIUL ECONOMIC CĂLĂRAȘI
UN SECOL DE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE
(1925–2025)**

- Eseu monografic realizat de prof. dr. Constantin TUDOR -

editura

AGORA
Călărași
2025

Culegere computerizată: Constantin TUDOR
Tehnoredactare computerizată: Constantin TUDOR
Consilier editorial: Roxana Natalia PAȚURCĂ
Redactor de carte: Steluța CARAION

Autorul și Consiliul de administrație al Colegiului Economic Călărași mulțumesc domnilor Vasile ILIUȚĂ, președintele Consiliului Județean Călărași și Marian DRĂGAN, președintele Camerei de Comerț, Industrie și Agricultură Călărași, pentru susținerea și sprijinul acordat în realizarea și publicarea acestui Eseu monografic.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CONSTANTIN, TUDOR

De la Școala Comercială de Băieți la Colegiul Economic Călărași : un secol de tradiție și modernitate (1925-2025) : eseu monografic /

Constantin Tudor. - Călărași : Agora, 2025

ISBN 978-606-95987-8-8

373.6

330

© Editura Agora
Călărași – România
Str. București, nr. 254-256
Tel/Fax: (+40)0242 311 295
E-mail: editura.agora@media-print.ro

*Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior(C.N.C.S.I.S)*

Tipar: Mediaprint Călărași

**MESAJUL RECTORULUI ACADEMIEI DE STUDII
ECONOMICE DIN BUCUREȘTI CU OCAZIA
ÎNPLINIRII A 100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA
COLEGIULUI ECONOMIC DIN CĂLĂRAȘI**

Cu ocazia aniversării Centenarului Colegiului Economic din Călărași imi revine mie plăcerea și bucuria de a vă adresa, din partea Academiei de Studii Economice din București, cele mai calde urări de sănătate, noroc și bucurii pentru toți membrii comunității Colegiului (cadre didactice, elevi și personal administrativ).

Totodată, vă rugăm să rămâneți același partener de nădejde al universității noastre și să continuați să pregătiți cei mai buni absolvenți de studii medii în domeniul economic, care să devină studenții noștri și economiștii de mâine capabili să contribuie la modelarea viitorului economiei țării noastre, și nu numai.

Cadrelor didactice vă dorim să aveți putere de muncă și răbdarea necesare pentru a educa tinerii din județul Călărași și județele vecine și să le orientați pașii în viață, înconjurându-i cu dragostea părintească și tratându-i ca pe copii dumneavoastră.

Dragi elevi, ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să vă lumineze mintea pentru a reuși să înțelegeți tainele acestei lumi și să acumulați cât mai multe cunoștințe pentru a face față cerințelor universităților pe care le veți urma și angajatorilor de pe piața muncii.

Personalului administrativ vă urăm să fiți sănătoși pentru a reuși să asigurați buna funcționare a Colegiului Economic din Călărași și să faceți o echipă unită cu cei care, vremelnic, conduc destinele acestei importante unități de învățământ.

*În final, vă dorim tuturor „La mulți ani”, cu rezultate profesionale și personale deosebite și să continuați să fiți un reper al învățământului preuniversitar din România!
Așa să vă ajute Bunul Dumnezeu!*

Prof. Univ. Dr. Nicolae ISTUDOR,
Rectorul Academiei de Studii Economice din București

CUVÂNT ÎNAINTE

Trecerea unui secol de existență a unei instituții de învățământ reprezintă nu doar un moment aniversar, ci și o clipă de reflecție asupra rostului ei în comunitate, asupra oamenilor care i-au dat viață și asupra valorilor care au făcut posibilă continuitatea. O sută de ani înseamnă generații întregi de elevi, profesori și directori care au construit, pas cu pas, o identitate puternică și respectată – identitatea Colegiului Economic Călărași, continuatorul firesc al Școlii Comerciale de Băieți înființate în anul 1925.

De-a lungul timpului, școala noastră a fost un reper de profesionalism și seriozitate, adaptându-se permanent la cerințele economiei și ale societății moderne. De la primele cursuri de contabilitate și comerț din perioada interbelică, până la actualele programe educaționale europene și la parteneriatele internaționale, traseul acestei instituții ilustrează puterea educației de a se reînnoi fără a-și pierde rădăcinile.

Această lucrare monografică nu este doar o cronică a datelor și evenimentelor, ci o carte a memoriei colective. În paginile sale se regăsesc chipurile și faptele celor care, prin devotament, pasiune și competență, au contribuit la formarea spiritului Colegiului Economic – un spirit al muncii bine făcute, al respectului pentru profesie și al credinței în puterea formativă a educației.

Călărașiul a fost, de-a lungul deceniilor, un oraș care a știut să prețuiască școala. Prin instituțiile sale de învățământ, prin profesorii dedicați și prin generațiile de absolvenți care au devenit economiști, manageri, profesori, antreprenori sau funcționari publici, el și-a afirmat vocația de centru educațional important la Dunărea de Jos. În acest context, Colegiul Economic Călărași și-a împlinit menirea de a forma tineri competenți și responsabili, capabili să se integreze în viața economică modernă și să contribuie la dezvoltarea comunității locale.

Lucrarea de față, realizată cu rigoare științifică și sensibilitate istorică de domnul prof. dr. Constantin Tudor, aduce un omagiu tuturor celor care au fost parte din această istorie: directori vizionari,

cadre didactice de elită, elevi eminenți și parteneri educaționali care au înțeles că performanța nu se obține decât prin perseverență și pasiune.

Îi mulțumim domnului profesor pentru efortul său de a aduna, într-o formă unitară, documente, imagini și mărturii care redau, cu emoție și autenticitate, povestea unei școli ce a devenit simbol al Călărașiului educat și european.

Ne dorim ca această monografie să inspire generațiile viitoare și să le reamintească faptul că fiecare succes de astăzi se sprijină pe temelia solidă a celor care au construit ieri. Fie ca această lucrare să fie o carte de suflet pentru toți cei care au trecut, trec sau vor trece pragul Colegiului Economic Călărași.

Prof. Mirela NECULA

-director Colegiul Economic Călărași-

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Volumul de față, intitulat „De la Școala Comercială de Băieți la Colegiul Economic Călărași. Un secol de tradiție și modernitate (1925–2025)”, este realizat cu prilejul aniversării a 100 de ani de la înființarea primei instituții de învățământ economic din municipiul Călărași.

Lucrarea își propune să evoce, într-o manieră științifică și totodată evocatoare, evoluția învățământului economic călărășean de-a lungul unui secol, urmărind principalele etape istorice, sociale și educaționale care au marcat formarea și consolidarea acestei prestigioase instituții.

Materialul documentar utilizat provine din surse variate: arhive locale și naționale, presa vremii, anuare școlare, rapoarte administrative, lucrări de specialitate, precum și din mărturii directe ale foștilor elevi și profesori, care dau lucrării un caracter viu și autentic.

Structura volumului respectă criteriile unei monografii academice, dar se îmbină armonios cu elemente de eseu istoric și evocare memorială, în spiritul unei opere omagiale dedicate unei instituții care a contribuit esențial la formarea identității culturale și profesionale a Călărașului.

Lucrarea este însoțită de ilustrații, fotografii de epocă și documente de arhivă – unele publicate pentru prima dată – menite să redea atmosfera epocilor traversate și să pună în valoare continuitatea dintre tradiția interbelică și modernitatea prezentului.

Ediția de față a fost gândită nu doar ca o lucrare istorică, ci ca un act de restituire și omagiu, menit să aducă în fața cititorului chipurile și vocile celor care au construit, pas cu pas, tradiția unei școli respectate. Într-o epocă în care schimbarea este rapidă și adesea impersonală, monografia își propune să redea continuitatea valorilor educaționale, a spiritului civic și a responsabilității profesionale.

De asemenea, lucrarea subliniază rolul formativ al colegiului în viața comunității locale – prin contribuția absolvenților săi în administrație, economie, învățământ și cultură – precum și impactul pe care proiectele europene și firmele de exercițiu îl au asupra formării tinerilor de azi.

Textele sunt completate de ilustrații, documente și fotografii, unele publicate pentru prima dată, care oferă cititorului imaginea concretă a unei istorii vii.

Selecția acestora a urmărit să îmbine valoarea documentară cu cea estetică, restituind atmosfera epocilor succesive și evoluția vizuală a instituției.

Prin acest demers editorial, autorul își exprimă dorința ca volumul să devină nu doar o pagină de istorie locală, ci și o sursă de inspirație pentru toți cei care cred în puterea formativă a școlii și în noblețea profesiei de dascăl.

În plan metodologic, volumul păstrează rigoarea lucrărilor științifice, dar optează pentru un stil accesibil și narativ, potrivit unui eseu monografic destinat atât specialiștilor, cât și publicului larg. Este o lucrare care se citește cu emoția redescoperirii trecutului, dar și cu speranța că prezentul educației economice din Călărași onorează și continuă moștenirea celor care au pus, acum un secol, primele pietre ale acestei construcții morale și intelectuale.

Această ediție de Centenar se dorește a fi, în același timp, un gest de respect, o datorie de conștiință și o celebrare a memoriei colective. Ea poartă în paginile sale nu doar faptele și datele unui veac, ci și energia tăcută a generațiilor care au făcut din Colegiul Economic Călărași o instituție de prestigiu, demnă de deviza ce o definește: „Tradiție, competență, performanță.”

Proiectul de față n-ar fi fost posibil fără sprijinul și susținerea domnilor Vasile ILIUȚĂ, președintele Consiliului Județean Călărași și Marian DRĂGAN, președintele Camerei de Comerț, Industrie și Agricultură Călărași, cărora le mulțumesc și pe această cale.

Aceleași sincere mulțumiri le datorez și prietenilor mei Nicolae ȚIRIPAN și Florin RĂDULESCU, precum și doamnei prof. Steluța CARAION, care mi-au facilitat accesul la informații și imagini fără de care acest eseu monografic n-ar fi fost posibil.

Prof. dr. Constantin TUDOR

Capitolul I

MUNICIPIUL CĂLĂRAȘI – REPERE ALE EVOLUȚIEI ECONOMICO-SOCIALE ȘI EDUCAȚIONALE

Atestat documentar în urmă cu 430 de ani, municipiul Călărași, situat pe malul stâng al brațului Borcea, în sud-estul Munteniei, se constituie de aproape două secole, de când a fost investit în calitatea de oraș reședință de județ, într-un reper de echilibru între tradiție și modernitate, între ruralul din jur și pulsul urban al dezvoltării economice și instituționale. Poziția sa geografică, la confluența drumurilor care leagă Bucureștiul de granița dunăreană și Dobrogea, i-a conferit dintru început o importanță strategică și comercială. Această dublă deschidere – spre capitala țării și spre Dunăre – a determinat, de-a lungul timpului, ritmul și direcțiile modernizării locale.

Primele mențiuni documentare, datând din a doua jumătate a secolului al XVI-lea, evocă existența unei mici așezări de agricultori și pescari, unde mai târziu, pe parcursul secolului al XVII-lea s-au stabilit și călăreții domnești, de unde provine și numele localității – *Călărași*. Rolul acestor călăreți era acela de a asigura paza drumurilor și de a transmite, în condiții de siguranță, corespondența domnească spre Dunăre și spre cetățile de la hotar.

Prin vânzări succesive, localitatea ajunge, la începutul secolului al XVIII-lea, în proprietatea Mănăstirii și Spitalului Colțea din București, fostul proprietar, stolnicul Mihai Cantacuzino, donând-o cu scopul ajutorării bolnavilor din spital.

În secolul al XIX-lea, așezarea a cunoscut o dezvoltare rapidă, favorizată de apropierea de fluviu, dar mai ales de faptul că din aprilie 1833 Călărașiul devine reședința județului Ialomița, unul dintre cele mai bogate județe ale Munteniei și mai târziu ale României. Dintr-o simplă stație de drumuri și depozite, Călărașiul a devenit treptat un mic centru urban, cu o structură socială diversă și cu o dinamică activitate economică locală, cu pronunțat caracter comercial.

Dezvoltarea economică a orașului a fost strâns legată de potențialul agricol al zonei și de navigabilitatea Dunării. Portul de pe Borcea, atestat încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea, a devenit rapid un punct comercial de primă mână, de unde se exportau cereale și animale către marile piețe ale Europei. Târgurile anuale și săptămânale atrăgeau comercianți din toată regiunea, iar clădirile cu prăvălii și depozite au început să schimbe fizionomia urbană.

Portul Călărași la începutul secolului XX

Pe lângă comerț, s-au dezvoltat și activități meșteșugărești: tâmplari, fierari, cizmari, croitori, dar și micile ateliere de olărit și morărit. La sfârșitul secolului al XIX-lea, odată cu inaugurarea căii ferate București–Călărași, orașul a intrat într-o nouă etapă de modernizare. Legătura directă cu capitala și mai apoi cu Constanța a sporit intensitatea schimburilor comerciale, iar portul s-a extins, devenind un important punct de încărcare pentru vapoarele cu destinația Brăila, sau chiar direct spre Austria și Germania.

Gara Călărași, construită în anul 1886 și demlată în 1980

În primele decenii ale secolului XX, economia locală s-a diversificat. În Călărași funcționau bănci populare, cooperative, o Cameră de Comerț și

Industrie, cu rădăcini de la sfârșitul secolului XX și devenită independentă în septembrie 1925, precum și mici întreprinderi de prelucrare a cerealelor și de reparare a utilajelor agricole. Profilul general al urbei rămânea însă unul comercial și militar, aici statisticile vremii înregistrând peste 200 de stabilimente comerciale, dintre care în jur de 100 erau restaurante, birturi și bodega. Puterea de cumpărare era susținută de ofițerii și subofițerii celor trei unități militare de aici: Regimentul 23 Infanterie, Regimentul 5 Călărași și Regimentul 20 Artilerie.

Primăria Călărași, construită în anii 1886-1887 și Cazinou Central

Tot acum au apărut și primele inițiative de asigurări agricole, de credit rural și de organizare a meseriașilor în bresle moderne. Prosperitatea economică tot mai evidentă a zonei s-a reflectat și în arhitectura orașului, prin ridicarea unor clădiri reprezentative: Cazarma Regimentului 23 Infanterie (1880-1881), Localul Liceului Știrbei Vodă (1881-1882), Palatul Primăriei Călărași (1886-1887), Spitalul Județean (1887-1888), Palatul Administrativ și de Justiție (1895-1896), Cazarma Pompierilor (1897), Palatul Camerei de comerț și al școlilor comerciale (1928-1929), precum și numeroase locuințe particulare de tip urban-burghez, multe din aceste clădiri îmbogățind și astăzi zestrea arhitecturală a municipiului Călărași.

Atmosfera urbană interbelică a fost dominată de optimism și de dorința de progres. Comerțul și meșteșugurile prosperau, iar presa locală („Tribuna”, „Pământul”, „Biruința”, „Năzuința”, „Curierul”, „Glasul Bărăganului”) reflecta viața civică și culturală a orașului. Burghezia locală, formată din funcționari, negustori, profesori și medici, cărora li se adăuga un important contingent de militari, susținea o viață culturală intensă, în care

concertele, seratele, balurile și expozițiile deveniseră repere ale calendarului social.

Palatul administrativ și de justiție construit în anii 1895-1896

În același timp, autoritățile au demarat lucrări importante de infrastructură: modernizarea portului fluvial, pavarea străzilor centrale, instalarea rețelilor de apă, canalizare și electricitate. Călărașiul devenea astfel un oraș care respira modernitate, iar spiritul său civic se consolida odată cu dezvoltarea instituțiilor publice și educaționale.

Aspect cotidian de pe Strada Știrbei Vodă (1936)

După cel de-Al Doilea Război Mondial, economia Călărașiului s-a înscris pe linia politicii de industrializare impuse de regimul comunist. Au apărut astfel primele întreprinderi industriale în adevăratul sens al cuvântului. Amintim aici ***Fabrica de confecții***, înființată în anul 1959 ca Secția a

Combinatului de Confecții și Tricotaje din București și devenită unitate de sine stătătoare începând din anul 1962, **Combinatul de Celuloză și Hârtie**, care și-a început activitatea în anul 1965, **Întreprinderea de prefabricate din Beton**, care a început să producă în vara anului 1967. Dar proiectul cel mai ambițios al perioadei comuniste, nefinalizat, din păcate, l-a constituit construirea aici, în urbea de la cotul Borcei a unui impresionant **Combinat Siderurgic**, a cărei construcție a fost demarată în septembrie 1976, în prezența lui Nicolae Ceaușescu. Toate aceste au făcut ca în anii '70-'80, industria să devină principalul angajator local. Orașul s-a extins rapid, cunoscând o urbanizare masivă, cu noi cartiere, blocuri și instituții, populația sa numărând la finele anului 1989 aproape 90.000 de locuitori.

Vedere de ansamblu a fostului Combinat Siderurgic de la Călărași

Pe măsură ce populația a crescut, orașul s-a extins către nord și vest, apărând cartiere noi: Mircea Vodă, Orizont, Farfuria, 2 Moldoveni. Blocurile de locuințe, construite în stilul funcționalist al epocii, au schimbat radical peisajul urban. În jurul marilor întreprinderi au fost edificate școli, grădinițe, magazine, cinematografe și centre culturale, toate menite să susțină modelul de „viață socialistă” promovat de regim.

Viața socială a Călărașiului a reflectat întotdeauna structura diversă a populației sale. De-a lungul vremii, pe lângă români, care au constituit totdeauna populația dominant majoritară, în oraș au trăit numeroși evrei, bulgari, greci și romi, contribuind la formarea unui mediu multicultural. Ei au ridicat prăvălii, ateliere și case de comerț, au deschis farmacii și tipografii, au întemeiat comunități religioase proprii, iar prin activitatea lor au adus un suflu predominant comercial spiritului orașului.

Secolul XX a adus schimbări profunde în modul de viață al locuitorilor. Introducerea electricității, dezvoltarea rețelei de străzi pavate,

apariția cinematografeilor, a școlilor moderne și a unui număr impresionant de ziare locale au transformat Călărașiul într-un veritabil centru regional. După 1945, orașul s-a transformat într-un important pol administrativ, iar dezvoltarea economică a fost dublată de o viață culturală tot mai activă, prin înființarea Casei de Cultură, a Bibliotecii Județene și a instituțiilor de învățământ tehnic și profesional.

După 1989, orașul Călărași a traversat o perioadă dificilă de tranziție economică, marcată de restructurări industriale și de prăbușirea multor întreprinderi de stat. Totuși, spiritul comercial tradițional s-a menținut. Locuitorii s-au adaptat treptat noilor condiții, dezvoltând afaceri mici și mijlocii în domenii precum comerțul, transporturile, serviciile sau construcțiile.

Apariția investițiilor străine (*Sofidel, Tenaris, Donalam, Saint Gobain, SIAD*), ca și a celor românești (vezi crearea de către familia Naghi a brandului local *Aldis*) în special în industrie și logistică, a conferit orașului un nou dinamism. De asemenea, colaborările transfrontaliere cu Bulgaria și parteneriatele educaționale internaționale – printre care se remarcă și proiectele europene derulate de Colegiul Economic – au contribuit la deschiderea Călărașiului către o economie modernă, competitivă și sustenabilă.

ALDIS - Combinatul de produse din carne, brand național din 1990

În același timp, sistematizarea orașului, începută în anii '60, a dus la dispariția unor străzi vechi, dar și la ridicarea unor clădiri simbolice: Centrul de cultură și administrație "Barbu Știrbei", Hotelul Călărași, Biblioteca Județeană, Palatul de Justiție și Palatul Fiscal. Orașul dobânda astfel un

profil urban clar, cu funcțiuni economice, administrative și culturale bine conturate. Malul Borcei, odinioară industrial și comercial, a început să se transforme într-un spațiu de agrement și relaxare, integrându-se într-o viziune urbană mai amplă de reconectare a orașului cu apa și natura, iar noile amenajări de aici (Grădina zoologică, Promenada și Portul Turistic) au determinat catalogarea zonei, prin Hotărâre de Guvern, drept zonă de interes turistic local.

Călărașiul zilelor noastre

Dacă în perioada interbelică, orașul se sprijinea pe clasa negustorilor și a meșteșugarilor, după 1948, centrul de greutate s-a mutat către muncitori și funcționari, iar după 1990 au apărut antreprenorii, profesioniștii liberali și micii întreprinzători. Dincolo de aceste schimbări, esența a rămas aceeași: oamenii din Călărași au știut întotdeauna să construiască, să se adapteze și să privească spre viitor. Destinele individuale – profesori, medici, ingineri, economiști, artiști – se împletesc cu istoria colectivă a orașului, dându-i un chip uman și o identitate recognoscibilă. Prin ei, Călărașiul a devenit un spațiu viu, cu tradiții puternice și o conștiință civică solidă.

În acest cadru social și urban dezvoltarea culturală a orașului Călărași a mers întotdeauna mână în mână cu evoluția sa economică și administrativă. De la mijlocul secolului al XIX-lea, odată cu afirmarea burgheziei locale și cu extinderea structurilor administrative, se conturează și un mediu cultural tot mai dinamic, alimentat de dorința locuitorilor de a se instrui și de a participa la viața publică. Privit în perspectivă istorică, Călărașiul contemporan este rezultatul unui proces de adaptare permanentă. De la satul mănăstiresc Lichirești la târgul negustoresc, de la orașul liber din 1852 la reședința industrială a secolului XX, toate etapele au contribuit la conturarea unui profil identitar distinct: orașul echilibrului între tradiție și modernitate.

În centrul acestei identități se află **educația oferită de instituțiile școlare** – catalizatorul transformărilor și garanția continuității. Tocmai de aceea ne propunem și noi să facem o scurtă trecere în revistă a evoluției instituțiilor de învățământ din Călărași, în cadrul cărora școlile comerciale care își au obârșia în urmă cu un secol, au avut un loc aparte.

Istoria învățământului călărășean se confundă, în mare măsură, cu istoria orașului însuși. Pe malul Borcei, acolo unde oamenii și-au purtat destinul între apă și câmpie, preocuparea pentru carte a apărut târziu, dar a prins rădăcini adânci. În veacurile de început, învățătura era strâns legată de biserică. Se știe că pe lângă vechea biserică „Sfântul Nicolae”, existentă încă din jurul anului 1630, tineri din târgul Lichireștiului — așa cum era numit odinioară Călărașiul — deprindeau cititul și scrisul sub îndrumarea preoților. Printre primii cunosători de carte se numără Badea din Lichirești, caligraf la curtea domnească, dovadă că și acest colț de lume avea parte de oameni care slujeau cu pana și cuvântul.

Petrache Poenaru – inițiatorul Școlii moderne românești

Despre o formă organizată de învățământ putem vorbi abia din secolul al XIX-lea. În anul 1833, Comisia orașului Călărași, abia constituită după mutarea reședinței județului Ialomița aici, prevedea în buget o sumă de 4500 de lei pentru ridicarea unui local de școală. Ideea aparținea unor oameni cu viziune, între care se remarcă arendașul Grigore Poenaru, care s-a ocupat personal de construcția clădirii, pe un teren oferit gratuit de Epitropia Spitalului Colțea. Școala, ridicată „din zid, ca să fie temeinică pentru

totdeauna”, s-a finalizat în 1837. Primul dascăl a fost *Ioan Gherasim Gorjanul*, venit de la Vălenii de Munte, plătit cu 250 de lei pe lună.

De la început, școala a fost frecventată intens, dovadă a dorinței călărășenilor de a-și vedea copiii învățați. În 1840, localul devenise neîncăpător, astfel că autoritățile au cerut la București fonduri pentru extindere. Revoluția de la 1848 și ocupația otomană au dus însă la închiderea temporară a școlii. Ea s-a redeschis în 1851, cu patru clase și doi profesori: *Răducan Mitran* și *Mihai Petrescu*.

Anii următori aduc greutate: localul se dărăpănează, mobilierul se pierde, dar dascălii nu se dau bătăuți. *Dimitrie Pizo*, venit de la Brăila, fost revoluționar pașoptist, este numit profesor în 1852. Se formează astfel o echipă de învățători cu adevărat devotați: oameni care, pe lângă litere, răspândeau ideea de demnitate și conștiință națională.

Războiul Crimeii (1853–1856) provoacă o nouă întrerupere. Clădirea școlii devine spital militar, iar dascălii predau, cum pot, prin casele lor. După război, lucrurile revin la normal. În 1856, Răducanu Mitran, fiu al orașului, câștigă prin concurs postul de institutor și devine sufletul școlii călărășene.

Școala de fete nr. 1 construită în anii 1881-1882

Unirea Principatelor din 1859 aduce un suflu nou. Sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, învățământul se modernizează. Din 1861 funcționează la Călărași și *o școală de fete*, condusă de *Irina Mărgăritescu*, o femeie cultă și hotărâtă, secondată de soțul ei, Dimitrie. Școala își avea localul într-o clădire cu două corpuri, închiriată de la Hagi Tănase Țoncovici. În băncile ei învățau 54 de eleve, sub privirea severă a doamnei directoare, care spunea cu mândrie că își dorește „să servească patriei și națiunii mele prin educarea copilelor”.

După adoptarea Legii instrucțiunii publice din 1864, rețeaua școlară locală se diversifică. Vechea Școală națională devine **Școala primară de băieți nr. 1**, condusă de același Răducanu Mitran. În 1868 se înființează **Școala de băieți nr. 2**, iar în anii următori, școlile de fete se consolidează. În 1882 primăria ridică un local propriu pentru **Școala de fete nr. 1**, pe un teren donat de Ioan Poenaru Bordea, iar în 1896 antreprenorul italian Giuseppe Ciconi construiește localul **Școlii de fete nr. 2**, școală botezată, după anul 2000 drept **Școala Țopescu**. Localul respectiv există și astăzi pe str. București și aici își are sediul **Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională**.

Localul Școlii de băieți nr. 2 construit în anii 1890-1891

Spre sfârșitul secolului XIX, în Călărași funcționau deja șase școli publice. Populația școlară crescuse considerabil: aproape 700 de băieți și 600 de fete erau înscriși în 1891, iar în 1915 numărul lor se dubla. Dascălii deveniseră adevărați formatori de conștiințe. Printre ei, nume sonore: *Nicolae Țopescu*, autor de manuale de geografie; *Constantin Predeleanu*, istoric și pictor; *Ion I. Provianu*, autorul "Dicționarului geografic al județului Ialomița", premiat de Academia Română în 1897.

Absolvenții școlilor primare, în marea lor majoritate, se întorceau să lucreze în gospodăriile părinților sau în ateliere meșteșugărești. Cei mai ambițioși plecau la București pentru a-și continua studiile. În 1884, visul localnicilor de a avea un gimnaziu se împlinește prin înființarea **Gimnaziului Real**, devenit din anul 1919 celebrul **Liceu „Știrbei Vodă”**.

Construită în anii 1881-1882, clădirea din imagine fusese destinată școlilor primare 1 și 2, dar din 1884 va fi localul Gimnaziului și Liceului Știrbei Vodă **Colegiul Național „Barbu Știrbei”**, cum se numește astăzi prima unitate de învățământ secundar din actualul județ Călărași, a aniversat în anul școlar 2024/2025 140 de ani de activitate neîntreruptă. Pe parcursul existenței sale, colgiului i-au fost dedicate nu mai puțin de trei lucrări monografice: la 25, 50 și 125 de ani de la înființare.

După 1900, învățământul călărășean pătrunde într-o nouă etapă. Se înființează primele școli profesionale: o școală de fete (1899, oficializată în 1904) și o școală de meserii pentru băieți. Ele au menirea de a forma croitorese, tâmplari, lăcătuși, tipografi, lucrători calificați pentru un oraș în plină dezvoltare.

Primul Război Mondial aduce din nou suferință. Clădirile școlare sunt ocupate mai întâi de bulgari și apoi de trupele germane, transformate în spitale sau depozite, iar procesul de învățământ este suspendat.

După 1918, însă, orașul își revine rapid. În perioada interbelică, învățământul călărășean se dezvoltă impresionant. În urbea de pe Borcea statisticile de profil înregistrează în anul 1938 trei grădinițe, opt școli primare, două licee teoretice, un liceu comercial, două licee industriale și mai multe școli profesionale.

În 1919 se deschide **Liceul de fete „Sfântul Gheorghe”**, la inițiativa unor părinți și profesori care au dorit șanse egale pentru fiicele lor. Primele directoare — **Zoe Teodorof** și **Ana Pretorian-Ghica** — se vor lupta cu lipsa fondurilor, dar liceul a reușit să scoată promoții de absolvenți bine pregătiți. O statistică întocmită în 1943 făcea următoarele aprecieri: “Dintre bacalaureatele liceului unele sunt elemente foarte bune, aflate în următoarele

situații: profesoare 3, asistente universitare 3, doctori în medicină 4, inginer agronom 1, farmacist 1”.

Liceul de fete Sf. Gheorghe

În 1925 ia ființă *Școala elementară de comerț*, iar în toamna anului 1928 își deschidea porțile și *Școala superioară de comerț*, care se vor unifica în anul 1936, punând bazele *Liceului Comercial Călărași*, o instituție de elită. Directorii Virgil D. Marinescu și Const G. V. Grigorescu, împreună cu un corp de profesori recrutați de la liceele din localitate și Camera de Comerț și Industrie Călărași vor pun bazele unui învățământ economic de calitate care astăzi își aniversează Centenarul.

În același timp, *Gimnaziul industrial de băieți* și *Liceul industrial de fete* pregăteau generații de meseriași pricepuți. În 1938, Liceul industrial de fete avea propriul local — actualul sediu al Inspectoratului Școlar —, construit din fondurile obținute prin vânzarea obiectelor lucrate de eleve.

Legea învățământului secundar din anul 1928 prevedea și posibilitatea înființării și funcționării de gimnazii și licee particulare. Conform acestei prevederi lua naștere și la Călărași un Gimnaziu particular de băieți, cu patru clase, condus de diaconul Alexandru T. Dobrescu, care își deschidea cursurile la 1 septembrie 1932. Putea fi frecventat de absolvenții a 4 clase primare, fiind asimilat școlilor secundare recunoscute de stat. Dotat cu local și internat propriu (în acel local astăzi își are sediul Agenția județeană pentru șomaj), acest gimnaziu a funcționat până în anul 1948, primind de regulă pe copiii comercianților, marilor proprietari și arendașilor, întrucât taxele de înscriere erau destul de mari.

Localul Liceului industrial de fete inaugurat în anul 1939

Anii celui de al Doilea Război Mondial aduc din nou suferință. Localurile școlare sunt rechiziționate de armata germană, cursurile se întrerup, mobilierul este distrus. Anul școlar 1943/1944 se încheie în luna aprilie 1944, într-o situație confuză, datorită deselor întreruperi ale cursurilor, frecvenței foarte slabe (sub 40 la sută), lipsei cadrelor didactice, mulți învățători fiind mobilizați și plecați pe front. De altfel, avuseseră mult de suferit și localurile de școală. La 11 iulie 1944, directorul școlii primare de băieți nr. 1 raportează inspectoratului școlar că localul școlii fusese ocupat de armata germană care a distrus mobilierul și arhiva.

Cu mari greutate, în Călărași au funcționat, în această perioadă, următoarele școli secundare profesionale și industriale: liceul industrial de băieți (din septembrie 1942, școală industrială tehnică de gradul II), liceul comercial, liceul industrial de fete (din septembrie 1942, școală profesională de fete de gradul II), o școală profesională de ucenici industriali. Adăugând cele 2 licee teoretice, de fete și băieți, precum și liceul particular Diacon Dobrescu, avem tabloul complet al tuturor școlilor secundare care au funcționat, în orașul Călărași, în perioada 1941/1944.

După 1945, o nouă lume se conturează. Transformări negative au loc și în domeniul învățământului. Școlile secundare se transformă în **gimnazii unice**, cu durata școlarizării de 6 ani și cu o programă analitică neclară, care a dus școala călărășeană departe de performanțele din perioada interbelică.

Până la aplicarea așa numitei Reforme a învățământului, legiferată prin Decretul 175 din 3 august 1948, la Călărași au funcționat 5 gimnazii unice, prin reorganizarea liceelor “Știrbei Vodă”, “Sfântul Gheorghe”,

industrial de băieți, industrial de fete și comercial. Aceștia li se adăugau 3 grădinițe de copii și nouă școli primare.

Reforma din 1948 realizată de regimul comunist instalat în România impune învățământul obligatoriu de 7 ani și naționalizarea școlilor particulare. Școala secundară de 8 ani a fost înlocuită cu o școală de 7 ani (cl. V-XI), iar din anul 1951, cu o școală de 6 ani (cl. V-X), fiind micșorat numărul orelor afectat limbilor moderne de circulație internațională iar studiarea filozofiei a fost înlocuită cu cea a socialismului științific, impunându-se, totodată, laicizarea generală a învățământului românesc.

Școala Medie Tehnică Agricolă, înființată în 1948 (Liceul Agricol de azi)

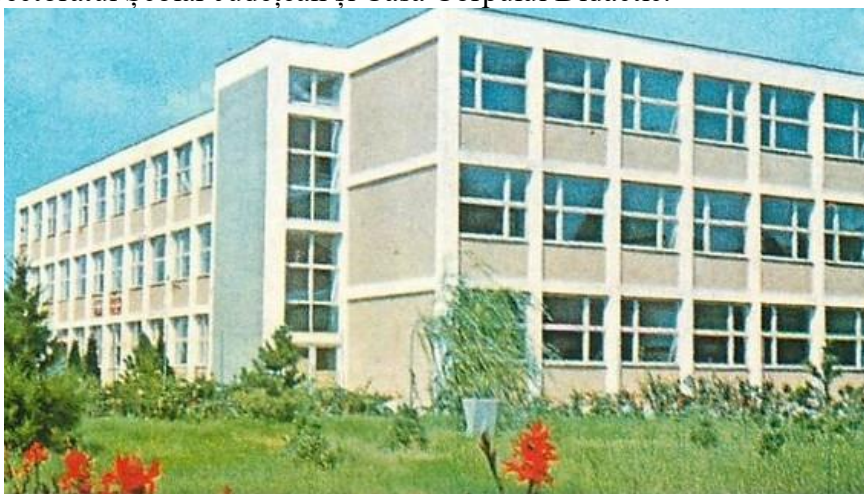
Concret, la nivelul orașului Călărași, constatăm creșterea unităților de învățământ preșcolar, al cărui număr ajunsese la 10 grădinițe și cămine de copii, în anul 1968, concomitent cu diversificarea și îmbunătățirea bazei materiale a școlilor elementare. Dacă numărul acestora se menține la 9 unități școlare, în schimb se construiesc localuri noi pentru școlile nr. 2, 5 și 9. De remarcat faptul că începând cu anul școlar 1961/1962 durata școlii elementare (numite acum școala generală) se prelungește de la 7 la 8 ani, programa acesteia devenind mai puțin dogmatică și fiind orientată spre asigurarea unor cunoștințe solide de cultură generală.

În ceea ce privește populația școlară numărul acesteia crește prin înscrierea unui număr tot mai mare de elevi la școlile primare și secundare din oraș. Spre exemplu, în anul școlar 1954/1955, 1475 de elevi erau înscriși în clasele I-IV, 897 de elevi frecventau cursurile claselor V-VII, 858 elevi urmau cursurile școlilor medii iar 136 de fete urmau cursurile Școlii pedagogice.

În acești primi ani ai regimului comunist, transformări importante avea să cunoască învățământul secundar, orientat tot mai mult spre practică, în defavoarea cunoștințelor teoretice fundamentale. Odată cu hotărârea de mixtare a învățământului secundar, asistăm la reducerea liceelor teoretice. În anul 1956 fostul liceu de fete “Sfântul Gheorghe”, își înceta activitatea, elevele fiind preluate de singurul liceu teoretic ce funcționa în Călărași: **Liceul teoretic “Nicolae Bălcescu”** (fostul “Știrbei Vodă”). Tot în anul 1955 își înceta activitatea și fostul Liceu comercial, transformat din 1948 în **Școala medie tehnică comercială**. Apar, în schimb, noi unități școlare de nivel mediu. Începând cu anul școlar 1948/1949 în locul fostului Liceu industrial de băieți apare **Școala medie tehnică agricolă** (actualul Liceu agricol), iar prin reorganizarea Liceului industrial de fete se înființează **Școala Pedagogică de fete Călărași**, care a funcționat până în vara anului 1955, când este transferată la Turnu Măgurele.

Legea din 1968 aduce o nouă etapă: se introduce școala generală de 8 ani, se înființează liceele industriale și se modernizează baza materială. În Călărași apar: Liceul Economic (1966), Liceul de Chimie, Liceul de Construcții și Liceul Auto. Învățământul se diversifică, orașul devenind un important centru educațional regional.

În anii '70 și '80, Călărașiul are 10 școli generale și peste 10 grădinițe. Se ridică clădiri noi, iar după 1981, odată cu înființarea județului, iau ființă Inspectoratul Școlar Județean și Casa Corpului Didactic.

Liceul teoretic nr. 2 (Mihai Eminescu de azi) inaugurat în septembrie 1965

Revoluția din 1989 deschide o epocă nouă. Liceele industriale se transformă în colegii și licee teoretice, se reintroduc disciplinele umaniste, se înființează școli postliceale și apar primele forme de învățământ universitar local. Din 1996 la Călărași funcționează o filială a Facultății de Management

și Dezvoltare Rurală a USAMV București, iar Liceul Economic devine din anul 2000 Colegiul Economic Călărași, continuatorul unei tradiții de un secol în pregătirea tinerilor pentru viața economică.

La începutul anilor 2000, municipiul Călărași dispunea de o rețea educațională completă: 17 grădinițe, 8 școli generale, 8 licee, o școală postliceală sanitară și o facultate acreditată.

În prezent, instituțiile de învățământ din Călărași s-au modernizat, beneficiind de dotări digitale, urmare a accesării unor proiecte cu finanțare naționale și europeană. În anul școlar 2025/2026 rețeaua unităților de învățământ din municipiul Călărași numără 17 grădinițe, cu 110 cadre didactice și 1331 de copii, 9 școli gimnaziale, cu 253 cadre didactice și 4147 elevi, 8 unități cu profil liceal și profesional, cu 344 cadre didactice și 3783 elevi și 3 unități de învățământ postliceal, cu 33 de cadre didactice și 415 cursanți. Acestora li se adaugă Filiala Călărași a Facultății de Management și Dezvoltare Rurală, cu 332 studenți care frecventează cei patru ani studii de licență.

Drumul parcurs de școala călărășeană, de la dascălul Gorjanul din 1837 la profesorii din secolul XXI, este o veritabilă istorie a aspirațiilor comunității locale. Fiecare epocă și-a adus contribuția: dascălii au semănat lumină, elevii au purtat mai departe spiritul orașului.

Capitolul II

DE LA ȘCOALA COMERCIALĂ DE BĂIEȚI LA COLEGIUL ECONOMIC CĂLĂRAȘI

1. Premisele apariției învățământului economic românesc

Istoria învățământului economic românesc se împletește, în mod organic, cu procesul de modernizare a societății românești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Apariția sa nu poate fi înțeleasă fără a avea în vedere contextul amplu al reformelor inițiate în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, care au pus bazele statului modern și ale unei economii de tip capitalist.

Prin *Legea generală a instrucțiunii publice*, promulgată la 5 decembrie 1864, învățământul românesc a fost organizat unitar, laic și gratuit pentru ciclul primar și mai apoi secundar. În același an, la 28 noiembrie 1864, se deschidea la București ***prima școală comercială elementară***, subordonată Ministerului Instrucțiunii Publice. Noua instituție răspundea unei nevoi tot mai acute: formarea unei categorii profesionale capabile să asigure buna funcționare a comerțului intern și extern, într-o perioadă în care economia românească își diversifică rapid ramurile.

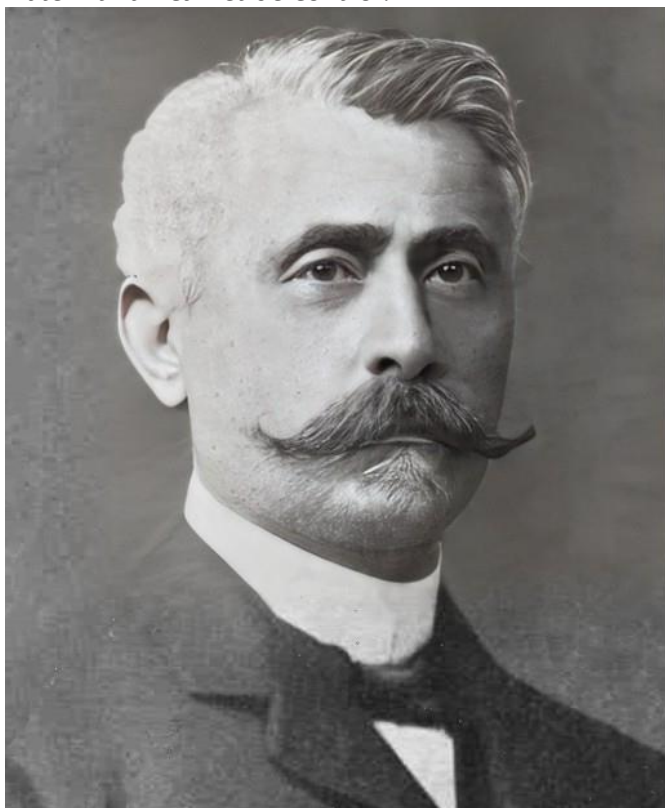
La scurt timp, această primă școală comercială devine ***Școala Comercială Superioară (de gradul II)***, menită să pregătească viitorii „mari comercianți și industriași” – oameni de inițiativă, capabili să conducă afaceri și întreprinderi moderne. Totuși, sistemul economic și educațional aflat în formare avea încă o verigă lipsă: categoria „împiegaților comerciali”, funcționari de execuție specializați în operațiunile de gestiune, contabilitate și corespondență.

Pentru acoperirea acestei nevoi, ministrul comerțului Petre P. Carp a promovat *Legea de organizare a învățământului profesional*, promulgată la 9 aprilie 1893, care a prevăzut înființarea, la Iași și București, a școlilor comerciale de gradul I, cu durata de trei ani. Aceste școli, menite să formeze împiegați comerciali, erau organizate și întreținute de primării și camerele de comerț, ceea ce explică legătura directă dintre dezvoltarea comerțului și apariția învățământului de specialitate.

După publicarea *Regulamentului de aplicare a legii din 1893*, la București a fost inaugurată prima școală comercială modernă. Prin *Legea asupra învățământului profesional*, promulgată la 27 martie 1899, toate aceste instituții au trecut sub tutela Ministerului Instrucțiunii Publice, dobândind un statut oficial în cadrul sistemului educațional național.

Prin noua *Lege asupra învățământului profesional*, adoptată la 5 Aprilie 1900 și publicată în Monitorul Oficial nr. 79 din 9 iulie 1900, se preciza că în școlile comerciale de gradul I materiile de studiu erau: Limba română, Limba franceză, Limba germane, Aritmetica, Geografia și Istoria, Științele de Comptoir (correspondența comercială, cunoștințele despre schimb și contabilitate), Noțiuni de chimie, fizică și cursul mărfurilor, Caligrafia și desenul.

Un moment de referință în dezvoltarea învățământului economic românesc îl constituie anul 1904, când ministrul Spiru Haret, unul dintre marii reformatori ai școlii românești, elaborează *Regulamentul pentru Școalele Elementare de Comerțiu*. Documentul, de o rigoare administrativă și pedagogică remarcabilă, stabilea programul, disciplinele, regimul de studiu, examenele și regulile de disciplină. În spiritul epocii, învățământul comercial îmbina teoria cu practica: elevii din anii II și III lucrau după-amiaza, între orele 14,00–19,00, în prăvălii și magazine, sub supravegherea reprezentanților camerelor de comerț, iar comportamentul și activitatea lor erau consemnate într-un carnet de control.

Spiru Haret – reformatorul învățământului românesc

Prin același regulament, se introduceau standarde morale și civice în formarea tinerilor: elevul care nu avea nicio absență nemotivată primea nota maximă la „frecventare”, iar cel care depășea 75 de absențe era declarat repetent. Se observă astfel dorința statului de a cultiva disciplina, punctualitatea și respectul pentru muncă – valori definitorii pentru profesioniștii economiei moderne.

Un nou pas înainte s-a făcut la 1 aprilie 1936, odată cu adoptarea *Legii pentru organizarea învățământului comercial secundar*, care a sistematizat întregul domeniu și i-a conferit o structură clară, adaptată nevoilor economiei interbelice. Legea împărțea învățământul comercial în două cicluri: **Ciclul inferior** (gimnaziul comercial), cu durata de 4 ani și **Ciclul superior** (liceul comercial), de asemenea cu durata de 4 ani.

Planurile de învățământ combinau cultura generală cu formarea profesională, introducând discipline precum: Logica și Sociologia cu aplicații la comerț, Monografii contabile, Algebră financiară și Asigurări, Istoria comerțului, Finanțe publice și private, Studii de mărfuri, dar și ore de Caligrafie, Desen aplicat la reclame și corespondență comercială în limbile franceză, germană, engleză sau italiană. Practica obligatorie, de cel puțin șase luni, se efectua în magazine și întreprinderi comerciale, completând formarea teoretică prin contactul cu viața economică reală.

Aceste forme de educație profesională au contribuit decisiv la consolidarea unei elite comerciale și administrative în România modernă. Absolvenții acestor școli au devenit funcționari, contabili, inspecori sau comercianți, participând la modernizarea economiei românești.

După anul 1948, instaurarea regimului comunist a schimbat radical sistemul educațional, inclusiv învățământul economic. Reforma educațională din acel an a transformat școlile comerciale în **școli tehnice de administrație economică**, subordonate Ministerului Finanțelor. Programele, structurile și chiar terminologia au fost intens ideologizate, reflectând influența modelului sovietic. Denumirile tradiționale au fost înlocuite cu numerotări impersonale, iar pregătirea elevilor a fost orientată către nevoile planificării centralizate.

Totuși, după anii '60, odată cu relansarea economică, s-a impus o nouă etapă de dezvoltare a învățământului economic, care va pregăti terenul pentru renașterea liceelor economice în perioada postbelică.

Această evoluție generală, desfășurată pe parcursul a aproape un secol, a creat cadrul legislativ și instituțional necesar pentru apariția, în 1925, a unei școli comerciale la Călărași — eveniment ce avea să marcheze începutul unei tradiții educaționale de o sută de ani, continuate astăzi de Colegiul Economic Călărași.

2. Constituirea Camerei de Comerț și Industrie Călărași și înființarea Școlii elementare de comerț

După marile probleme generate de perioada ocupației străine din timpul Primului Război Mondial, orașul Călărași, reședință a județului Ialomița, își regăsește treptat pulsul economic. Comerțul și meșteșugurile, puternic afectate în timpul ocupației bulgare și mai apoi germane, încep să se revigoreze, iar peisajul urban prinde din nou conturul unei localități în care comerțul zonal se detașează ca activitatea economică de bază.

În acest context al reconstrucției și al consolidării vieții economice, anul 1925 devine un reper fundamental în istoria locală. Prin *Legea pentru reorganizarea Camerelor de Comerț și Industrie*, promulgată la 7 mai 1925, se prevedea înființarea unor noi camere în principalele porturi dunărene, fiecare cu jurisdicție proprie.

Pe baza acestei legi s-a constituit *Camera de Comerț și Industrie Călărași*, instituție care avea să devină un actor esențial în dinamizarea activităților economice ale regiunii. Ședința de constituire propriu-zisă a Camerei a avut loc pe 20 septembrie 1925, convocarea fiind făcută prin Ordin al Ministrului și Comerțului. După cum scria ziarul “Aurora” din 30 august 1925, conform prevederilor din ordin ministerial, “votarea va începe la ora 8 dimineața și va dura până la ora 6 seara. Ea va ține numai o zi și se va face în localurile proprii ale camerelor de comerț, în caz contrar la prefectura de județ sau în localul școalelor. Alegerea va fi prezidată de președintele tribunalului, asistat de doi secretari. Despuerea scrutinului se va face imediat ce se va sfârși votarea. Vor lua parte la vot toți comercianții și industriașii pe categorii.”

După desfășurarea alegerilor, pe 3 octombrie 1925 apărea în Monitorul Oficial Ordinul Ministrului industriei și Comerțului prin care erau validate alegerile de la Călărași. În Consiliul de Administrație fuseseră aleși 20 de membri, grupați în două secțiuni: Comercială și Industrială.

Pe 11 octombrie, Consiliul de administrație se întrunea în prima sa ședință în care hotăra constituirea oficială a Camerei de Comerț și Industrie Călărași, care avea ca zonă de responsabilitate întregul județ Ialomița. Cu acest prilej s-a ales și primul Comitet de conducere. Despre acest eveniment, ziarul bucureștean “Argus” din 11 octombrie 1925 scria: “Joi la orele 5 după amiază a avut loc solemnitatea instalării noilor membri ai Camerei de Comerț din orașul Călărași. La această ședință au participat un număr de peste 70 comercianți din județul Ialomița și din orașul Călărași. Camera de Comerț din București a fost reprezentată prin dl. Chr. Staicovici, vice-președinte. Biroul Camerei a fost constituit în modul următor: Președinte dl.

Aurel Isac Ionescu; vice-președinți d-nii: Alexandru Mitulescu și Mihail Hagi-Ilie.”

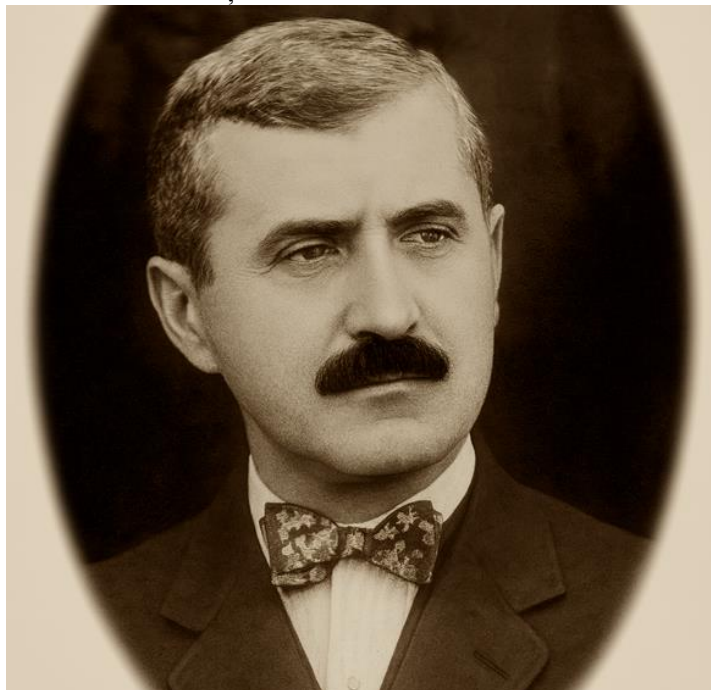
La momentul respectiv, Camera de Comerț și Industrie Călărași, își propunea să fie nu doar un organism de reprezentare a intereselor comercianților, ci și un promotor al educației economice moderne. În raportul său de constituire, Camera fixa printre principalele obiective „sprijinirea și subvenționarea școlilor și liceelor comerciale”, recunoscând astfel că progresul economic al județului depinde de pregătirea profesională a tinerilor.

În paginile ziarului „Universul”, din 12 octombrie 1925, se anunța oficial faptul că la Călărași, odată cu constituirea Camerei de Comerț, se deschideau cursurile unei școli elementare de comerț, începând cu 15 octombrie 1925. În acest sens, la ședința de constituire, Chr. Staicovici, vicepreședintele Camerei de comerț din București, sub auspiciile căreia la Călărași funcționase o secție locală încă din anul 1890, anunța că se pune la dispoziția acestei noi Camere, de către cea din București, suma de 1 milion jumătate, pentru clădirea unui local propriu cu o școală de comerț, precum și un prim fond de 200 mii lei pentru școala de comerț ce începe să funcționeze în Călărași, cu începere de la 15 octombrie.

Și presa locală a dat atenția cuvenită atât constituirii Camerei de Comerț și Industrie, cât și înființării Școlii elementare de comerț. Iată ce scria despre aceste evenimente ziarul “Voința Ialomiței” care apărea la Călărași: „Anul acesta conducătorii județului nostru au isbutit să facă ca, față de bogățiile de tot felul, care dau pe o scară întinsă avânt comerțului local, în locul secției Camerei de comerț cum era, să se înființeze o Cameră de comerț locală, așa cum se află și în alte județe. Prin aceasta județul nu va avea decât să câștige și poate și industria agricolă să ia început și să se desvolte în viitor. De la început vedem că această cameră voiește să abată și mersul tinerimii școlărești spre aplicări de comerț prin înființarea unei școli elementare comerciale... Populație școlară, doritoare de a urma cursuri secundare avem în Ialomița, cum de altfel și în alte părți, atâta cât nu poate fi satisfăcută de localurile existente. De aceea și din acest motiv școala este la timp și bine venită... Școala comercială negăsind un local de închiriat, anul acesta va funcționa în localul liceului. Nu putem de cât îndemna pe părinți să-și înscrie copiii la această școală.”

Toate informațiile la care am avut acces sunt unanime în a aprecia faptul că cel care a stăruit mult atât în ceea ce privește constituirea la Călărași a unei Camere de comerț de sine stătătoare, precum și a unei Școli comerciale a fost **Aureliu Isac Ionescu**, personalitate activă și vizionară, provenită din mediul afacerilor locale, fiul comerciantului călărășean Mircea Ionescu, cel

care în anul 1912 construia prima moară sistematică din oraș, în picioare și astăzi, pe care călărășenii o știau sub numele de Moara Mircea. De asemenea, în același an ridica o frumoasă clădire, existent și astăzi, la “Stop”, vis a vis de clădirea fostului Liceu “Știrbei Vodă”.

Aureliu Isac Ionescu – primul președinte al Camerei de Comerț și inițiatorul înființării Școlii Elementare de Comerț Călărași

Sub conducerea sa, Camera de Comerț s-a implicat direct în asigurarea resurselor financiare și materiale pentru funcționarea școlii, într-o perioadă în care bugetele publice erau limitate, iar inițiativa privată reprezenta motorul dezvoltării.

Școala elementară de comerț, așa cum a fost numită la început, avea un ciclu de trei ani, și putea fi urmată de absolvenții cursului primar, în vârstă de 11-12 ani. În afara orelor de clasă propriu-zise, în cadrul cărora se accentua predarea unor noțiuni legate de comerț, elevii efectuau și practică la prăvălii și magazine, fiind repartizați de Camera de Comerț și Industrie.

Director al școlii a fost numit profesorul **G. V. Constantinescu**, cadru didactic de formație clasică, cu experiență în domeniul educației, care a organizat activitatea didactică, a stabilit regulamentele interne și a selectat primele cadre didactice. În primii doi ani, între 1925–1927, școala a funcționat sub conducerea sa, cu un număr redus de elevi, dar cu o preocupare constantă pentru rigoare și disciplină.

G. V. Constantinescu – director al Școlii comerciale între anii 1925-1927

Sub conducerea sa Școala comercială a funcționat pentru început în localul Liceului “Știrbei Vodă”, G. V. Constantinescu fiind și director al Liceului, după care, așa cum afirma prof. Valeriu Alexandru, fost director al Liceului Economic, în primul număr al Revistei “Negru pe Alb”, începând cu anul școlar 1926-1927 școala a funcționat într-un spațiu din str. București, pus la dispoziție de un comerciant local, clădire cunoscută de călărășeni drept Magazinul Fero-Metal (Magazinul “La Doi Pași” de azi). Apoi, până la mutarea în sediul propriu (noiembrie 1929), școala a funcționat în localul “Hanul Pieței” de astăzi.

În anul 1927, conducerea a fost preluată de **V. D. Marinescu**, un profesor cu energie și spirit organizatoric, care va rămâne în memoria instituției drept unul dintre directorii săi fondatori. Noul director, în colaborare strânsă cu președintele Camerei de Comerț, a înțeles că viitorul

școlii nu poate fi asigurat fără un local propriu, adaptat nevoilor unei instituții de învățământ specializat.

Astfel s-a născut ideea construirii unui sediu propriu pentru Școala Comercială de la Călărași, proiect ambițios care va prinde contur câțiva ani mai târziu, între 1928–1929, odată cu ridicarea Palatului Camerei de Comerț și a aripii destinate școlii. Încă din 1926, Camera trimisese o circulară către comunitățile rurale și urbane ale județului, chemând populația și mediul de afaceri să contribuie, prin donații bănești, la edificarea clădirii. Apelul a avut un ecou puternic: comercianți, industriași și cetățeni înstăriți au donat sume semnificative, considerând că sprijinul acordat educației economice reprezintă o investiție în viitorul regiunii.

Virgiliu D. Marinescu – director al Școlii elementare de comerț între anii 1927-1929

În anul 1928 marcăm finalizarea cursurilor de către prima promoție a Școlii Elementare de Comerț de la Călărași. După absolvirea cursurilor,

elevilor li se elibera un “Certificat de absolvire” care le dădea dreptul fie să urmeze cursurile unei Școli superioare de comerț (o asemenea școală se înființase și la Călărași în septembrie 1928), fie să se angajeze ca “băieți de prăvălie” în numeroasele stabilimente comerciale locale.

Fotografia de mai jos, a primei promoții de absolvenți ai Școlii Elementare Comerciale de la Călărași ne permite să identificăm și o parte a profesorilor de atunci, așezați pe primul rând, pe care îi nominalizăm de la stânga, la dreapta: Ion R. Săvulescu, Ion Popescu, Virgil D. Marinescu, Aureliu Isac Ionescu, Ilie Hagi Mihale, Ion Bocioagă, Calistrat Popărăscu, Florian Buterez.

Prima promoție 1925-1928

Anul 1928, an de vârf al creșterii economice de după Primul Război Mondial a fost un an deosebit și pentru învățământul economic călărășean, în sensul că acum Școala Elementară de Comerț dădea prima promoție, iar alte două școli de profil se înființau la Călărași: *Școala Superioară de Comerț*, care l-a avut ca prim director pe Ion R. Săvulescu, secretarul Camerei de Comerț și Industrie, și *Școala Practică de Ucenici Comerciali*, al cărui director a fost numit Florian Buterez, prima fiind rezultatul inițiativei particulare a comercianților locali iar a doua înființându-se de Ministerul Muncii.

Atmosfera economică a orașului în acei ani era una de efervescență. În jurul Borcei, la confluența drumurilor comerciale dinspre Oltenia și Muntenia, Călărașiul devenea un important nod de tranzit al cerealelor și un

centru de comerț activ, ceea ce explica interesul local pentru formarea tinerilor în domeniul economic. În 1926–1927, se înființează și Bursa de cereale și mărfuri, sub patronajul Camerei de Comerț, confirmând vocația comercială a urbei.

Promoția 1928-1932 a Școlii Superioare de Comerț

Orașul Călărași se afirma tot mai pregnant ca o mică citadelă educațională în Câmpia Bărăganului, cu unități de învățământ care atrăgeau an de an tot mai mulți elevi din oraș, dar și din localitățile rurale ale județului Ialomița. În acest cadru școlile comerciale încep să fie tot mai căutate, ceea ce va spori presiunea atât pe reprezentanții Camerei de Comerț cât și ai Primăriei locale de a rezolva problema unui local de școală adecvat.

3. Construcția localului propriu (1928–1929)

În primii ani de existență, Școala Elementară de Comerț din Călărași a funcționat în spații improprii, așa cum am menționat mai sus. Deși modeste, aceste începuturi au fost animate de entuziasmul unui mic grup de dascăli și comercianți locali, care au înțeles că prestigiul unei instituții de învățământ nu poate fi consolidat fără un sediu propriu, demn de vocația sa formativă.

Ideea construirii unui local pentru Școala Comercială s-a conturat în jurul anului 1926, când Camera de Comerț și Industrie Călărași, la inițiativă președintelui Aureliu Isac Ionescu și a lui Virgiliu D. Marinescu, directorul de mai târziu al școlii, a lansat un apel public către cetățenii orașului și către mediul de afaceri. Circulara emisă în acel an solicita sprijin financiar pentru

„edificarea unei școli comerciale moderne, care să contribuie la formarea tineretului local în spiritul disciplinei, al ordinii și al muncii”.

Răspunsul comunității a fost impresionant. Persoane particulare, societăți comerciale și comunități rurale au donat sume importante, iar Camera de Comerț a decis introducerea unei taxe de cinci lei pentru fiecare tonă de cereale comercializată, plătită de comercianții angroșiști din județ. În plus, Camera de Comerț din București a oferit un sprijin substanțial, în valoare de 799.678 lei, sumă care a permis demararea efectivă a proiectului.

În concepția inițială, clădirea urma să adăpostească atât Palatul Camerei de Comerț și Industrie, cât și Școala Comercială. Era un proiect ambițios, menit să devină un simbol al prosperității și modernității economice călărășene. În 1928, Camera l-a angajat pe arhitectul Toma Dobrescu, din cadrul Biroului de Arhitectură al Camerei de Comerț și Industrie București, pentru elaborarea planurilor și a devizului general.

Documentația tehnică prevedea o construcție solidă, cu subsol, parter, mezanin și etaj, în stil neoclasic, din cărămidă pe fundație de beton armat, având o suprafață de peste 1.200 m². Proiectul includea spații pentru bursa de cereale și mărfuri, birouri, camere administrative, precum și săli de clasă și cancelarii pentru școală. În mod special, parterul și mezaninul urmau să fie destinate școlii, iar etajul – Camerei de Comerț.

Însă, în urma evaluării realizate de Consiliul Tehnic Superior al Ministerului Lucrărilor Publice, proiectul a fost inițial respins, din cauza unor deficiențe tehnice și a formeii neregulate a terenului. Consiliul observa că „intrările la bursă și la camerele arbitrale sunt prea înguste și cu pante abrupte”, iar scările interioare „nu corespund exigențelor de circulație”. Totodată, terenul ales, situat în Piața litera A (actuala zonă centrală a orașului), era instabil, necesitând consolidări suplimentare.

Într-o notă din 13 august 1928, arhitectul Toma Dobrescu avertiza: „În urma săpăturilor făcute la construcția Palatului Camerei și a Școlii Comerciale, s-a constatat că terenul este slab și prezintă pe alocuri gropi și hrube, astfel că este nevoie de o fundație din beton armat, care să asigure stabilitatea întregii clădiri.”

Această modificare tehnică a dus la creșterea costurilor. Devizul inițial, de 15.065.000 lei, depășea cu mult posibilitățile financiare ale Camerei, care dispunea doar de aproximativ 3–4 milioane lei. În aceste condiții, s-a luat decizia ca, într-o primă etapă, să fie construit numai corpul destinat Școlii Comerciale, urmând ca restul Palatului să fie edificat ulterior.

Domnului
Arhitectul T. Dobrescu
Luca aparutului construct de 20%

C O N T R A C T

Intre Camera de Comerț și Industrie din Călărași /Ia-
 lomita, reprezentată legal prin Președintele ei, pe de o parte,
 și Arhitectul TOMA DOBRESCU, Membru al Camerei de Comerț și In-
 dustrie din București, a intervenit următoarele cu privire la
 întocmirea planurilor și construcția unui local propriu al Ca-
 merei de Comerț cu toate accesoriile, pe baza unui program sta-
 bilit, în condițiunile următoare:

Arhitectul TOMA DOBRESCU, se obligă a elabora planurile,
 devizul și condițiunile necesare acestui local care va cuprinde
 diferitele direcțiuni și servicii pendinte de Camera.-

Arhitectul TOMA DOBRESCU, se obligă a supraveghea, con-
 duce și furniza toate piesele și detaliile de construcțiune dând
 și toate deslușirile necesare întreprinderii în timpul lucrului
 întocmind și situațiunile provizorii de plată, lunare, cum și
 pe cea definitivă la sfârșitul lucrării. ~~Arhitectul va fi responsabil~~
~~un conductor tehnic pentru supravegherea lucrării~~
~~de a veni în localitate de două ori pe lună sau ori de câte~~
~~ori va necesita nevoile clădirei sau va fi chemat fie de între-~~

Facsimil după Contractul încheiat cu arhitectul Toma Dobrescu

La 25 iulie 1928 a avut loc licitația publică pentru atribuirea lucrării. La concurs s-au prezentat arhitectul Simion Vasilescu din București, care oferea un rabat de 1,25% față de prețul devizului, și inginerul Ion Iliescu din Călărași, care propunea realizarea construcției la prețul integral. Oferta lui Simion Vasilescu a fost considerată mai avantajoasă și acceptată. Contractul, în valoare de 3 milioane lei, viza finalizarea până la 31 octombrie 1928 a corpului de clădire destinat școlii.

Localul Liceului Comercial construit în anul 1929

Lucrările au început prompt, la 4 august 1928, sub supravegherea arhitectului-diriginte Toma Dobrescu. Firma „Generală Industrială de Construcții”, condusă de Vasilescu, a demarat aprovizionarea cu materiale (lemn, cărămidă, var, ciment, fier), iar primele structuri de zidărie au fost ridicate până la începutul toamnei. Într-o adresă către conducerea Camerei, constructorul nota: „Am început lucrările corpului destinat Școalei de Comerț și am făcut angajamentele de materiale ca lemnărie, nisip, pietriș, cărămidă, ciment, var etc., din care unele au început a fi aduse pe șantier, iar altele sunt expediate în curs de sosire.”

Comitetul de direcție al Camerei a urmărit cu rigurozitate stadiul lucrărilor, aprobând suplimentar cheltuieli pentru instalația electrică, sobele de teracotă și tâmplărie. De asemenea, s-au primit oferte de la meșteri locali pentru instalarea apei curente, transportul pământului și realizarea finisajelor interioare.

După numeroase dificultăți financiare și tehnice, clădirea Școlii Comerciale a fost finalizată în toamna anului 1929. Lucrările, estimate inițial la 3 milioane lei, au ajuns la 3.700.000 lei, sumă considerabilă pentru acea vreme. Din lipsă de fonduri, s-a renunțat temporar la construcția corpului principal al Palatului Camerei de Comerț, care va rămâne nefinalizat.

Fotografie din anul 1931 realizată de fotograful N. Cristescu

La 14 noiembrie 1929, s-a consemnat recepția lucrărilor și inaugurarea oficială a clădirii. Evenimentul, desfășurat în prezența președintelui Camerei de Comerț Aureliu Isac, a directorului școlii V. D. Marinescu și a autorităților locale, a avut o încărcătură simbolică profundă. Pentru comunitatea călărășeană, noua clădire nu era doar o realizare arhitectonică, ci un semn al încrederii în educație și în viitorul economic al județului.

Noua școală dispunea de cinci săli de clasă, o cancelarie, cabinet de fizică și chimie, bibliotecă, sală de lectură, cabinet medical și spații administrative. La subsol se aflau camerele destinate personalului de serviciu, iar etajul adăpostea birourile Camerei de Comerț.

Proiectele pentru o sală de gimnastică și o sală de festivități nu s-au putut realiza imediat, însă clădirea de pe strada 1 Decembrie 1918 (fostă Piața litera A) va deveni, pentru aproape un secol, simbolul continuității și al vocației educaționale a Călărașului.

Ridicarea localului propriu al Școlii Comerciale Călărași în 1928–1929 a reprezentat mai mult decât o simplă investiție imobiliară: a fost un act de afirmare civică și identitară, prin care comunitatea locală își asuma un rol activ în formarea tinerei generații. Într-un oraș de provincie, aflat între Borcea și Câmpia Bărăganului, s-a ridicat o clădire modernă, comparabilă cu edificiile similare din centrele universitare ale țării.

Din acea toamnă târzie a anului 1929, elevii Școlii Comerciale au pășit pentru prima dată într-un local propriu, luminat și spațios, care le oferea sentimentul apartenenței la o instituție respectată. De atunci și până astăzi, clădirea a rămas martoră a unui secol de educație economică la Călărași – o emblemă a tradiției, a responsabilității și a spiritului de inițiativă care au definit mereu această școală.

4. Organizarea și viața școlară în perioada 1925–1948

Odată cu inaugurarea oficială a clădirii proprii, la 14 noiembrie 1929, învățământul comercial din Călărași intra într-o nouă etapă de dezvoltare. Dacă în primii ani de existență activitatea Școlii Elementare Comerciale se desfășurase în spații improvizate, sub semnul pionieratului, acum atât Școala Elementară cât și Școala Superioară de Comerț își puteau desfășura activitatea într-un local propriu, adecvat nevoilor unei școli adevărate, devenind un reper de seriozitate și disciplină în viața educațională a orașului. Și Școala Practică de Ucenici Comerciali avea condiții bune pentru că până în anul 1936, când își încetează activitatea, a funcționat în localul Școlii de băieți nr. 1.

Până la adoptarea *Legii pentru organizarea învățământului comercial secundar* din 1936, cursurile școlilor comerciale s-au desfășurat în baza reglementărilor legale stabilite de Spiru Haret la începutul secolului al XX-lea.

După cum am arătat mai sus, la Călărași învățământul comercial a debutat în 1925 cu **Școală Elementară de Comerț**, care avea o durată de studii de trei ani. În 1928 s-a înființat și **Școala Superioară de Comerț**, care din anul 1929 a funcționat în același local cu Școala elementară. Elevii celor două școli proveneau nu doar din oraș, ci și din satele din jurul Dunării și ale Bărăganului, atrași de posibilitatea unei formări profesionale sigure într-un domeniu aflat în plină ascensiune.

Primii ani ai școlii poartă amprenta unor personalități remarcabile. Primul director al Școlii Elementare de Comerț, profesorul **G. V. Constantinescu** (1925–1927), a fost cel care a pus bazele organizării didactice, elaborând orarele, regulamentele și primele programe de studiu. După el, conducerea a fost preluată de **profesorul V. D. Marinescu** (din septembrie 1927), care avea să rămână una dintre figurile emblematiche ale

instituției. Sub conducerea sa s-a construit localul propriu, s-au diversificat disciplinele și s-a consolidat prestigiul școlii la nivel regional.

În ceea ce privește Școala Superioară de Comerț, înființarea acesteia se datorează mult eforturilor depuse de secretarul Camerei de Comerț, **Ion R. Săvulescu**, care avea să devină și primul director al Școlii. Acestuia i-a urmat prof. **Const. G. V. Grigorescu**, care a dezvoltat și modernizat școala, făcând-o cunoscută dincolo de granițele județului, publicând în ziarul său „Năzuința”, care a apărut la Călărași în perioada anilor 1935-1939. Același Const. G. V. Grigorescu avea să devină și primul director al **Liceului Comercial Călărași**, înființat în anul 1936, iar talentul său de gazetar avea să-l propulseze în funcția de președinte al Asociației oamenilor de presă din fostul județ Ialomița.

Const. G. V. Grigorescu, primul director al Liceului Comercial Călărași

Profesorii proveneau în general din elita intelectuală a orașului, mulți dintre ei activând și în alte instituții de învățământ secundar. Dintr-o situație cu profesorii Școlii Elementare de Comerț salarizați în anul 1928, aflăm că la această școală funcționau următoarele cadre didactice: V. D. Marinescu –

director, Calistrat Popărăscu – secretar, diacon Al. Dobrescu, Petre St. Popescu, Ion R. Săvulescu, Florian Buterez, Ilie Hagimihale, Mihail Marinescu, Ion Bocioagă, Alexandru Nițescu, Ecaterina Dobrescu, Stelian Tudorică. Const. V. G. Grigorescu, Dimitrie Șofran și Elena Teodoroff – profesori.

La cele două școli comerciale din oraș, pe lângă materiile de cultură generală (limba română, matematică, istorie, geografie, științele naturii), erau predate discipline economice de specialitate: Contabilitate și calcule comerciale; Corespondență comercială în limbile română și franceză; Statistică și economie politică; Finanțe publice și private; Istoria comerțului și merceologie; Drept comercial și legislație economică.

Odată cu înființarea **Liceului Comercial Călărași**, în toamna anului 1936, prin comasarea celor două școli comerciale care funcționaseră până atunci, programa școlară prevedea ca pe parcursul celor 8 ani de studiu (clasele I-VIII) elevii trebuiau să parcurgă următoarele obiecte de studiu: Religia, Limba și Literatura română, Limba și corespondența comercială franceză, Limba și corespondența germane, Limba și corespondența comercială engleză sau italiană, Geografia comercială și economică, Istoria patriei în legătură cu istoria universală și istoria comercială, Psihologie, logică, sociologie, Științe comerciale (Științele comerțului, Contabilitate, Birou și monografii, Studiu întreprinderilor, Corespondență comercială), Științe fizico-chimice (Mărfuri aplicate la științele naturale, Fizica, Chimia, Laborator), Științe juridico-economice (Instrucțiunea civică, Drept civil, Drept comercial, Economie politică), Aritmetica, Caligrafie, desen, Stenodactilografie, Muzica, Igiena, Ed. Fizică.

Referitor la momentul inaugurării cursurilor Liceului Comercial, eveniment care a avut loc pe 1 octombrie 1936, un amplu articol din ziarul local "Năzuința" consemna, printre altele: "La Liceul Comercial din Călărași festivitatea deschiderii cursurilor a avut loc într-o atmosferă caldă și într-o puternică uniune sufletească. Serviciul religios a fost oficiat de preotul Marin Dumitrescu de la Biserica catedrală a orașului. Erau de față toți profesorii, membrii comitetelor școlare, elevii gimnaziului și liceului commercial, părinții și o asistență numeroasă. Cuvântarea ocazională a fost rostită de dl. Const. V. G. Grigorescu, directorul Liceului Comercial... Dl. Const. V. G. Grigorescu mai adresează un apel inimos către elevii școlii, către părinți și sprijinitori, ca să ajute școala și profesorii să se mențină la un grad înalt de demnitate. Se mai cere ajutorul părinților și al Asociației PRIETENII ȘCOALELOR DE COMERȚ spre a birui greutățile financiare."

Solemnitatea deschiderii cursurilor la liceul comercial din Călărași

Potrivit unui vechiu și frumos obicei, în fiecare an, deschiderea cursurilor școlare se face cu multă solemnitate.

După oficierea serviciului religios, se rostesc cuvântări ocazionale, care se impregnează adânc în mințile școlarilor.

Sunt cuvântări care cuprind în ele întreaga viață a școlii, rechemată dinaintea tuturor acelorora chemați să officieze sau să asculte îndrumarea trainică pentru viitor.

La liceul comercial din Călărași — festivitatea deschiderii cursurilor a avut loc într-o atmosferă caldă și într-o puternică uniune sufletească.

Serviciul religios a fost oficiat de Preotul Marin Dumitrescu, dela biserica catedrală a orașului.

Erau de față toți profesorii, membrii comitetelor școlare, elevii gimnaziului și liceului comercial, părinții, și o asistentă nu-

sunt îndreptate spre cariere asigurătoare ale pâinii zilnice.

Chiar în repartizarea tinerilor la școli, conștiința publică nu este încă la maturitate.

Deaceia în plin secol realist și materialist, școlile industriale, profesionale, comerciale, agricole, practice, numără elevi mai puțini, în vreme ce școlile teoretice abundă de elevi.

E o greșeală de care vor răspunde școlarii nevinovați de astăzi, atrași cu glasuri de sirene spre un învățământ prea frumos, dar care duce pe mulți la un sfârșit dezastruos.

Așa se face că legea noului liceu comercial este combătută fără temei, cîlar de oameni din sânul școlii, a căror datorie patriotică ar fi să înălțeze spre mai bine generațiile.

Școala românească mai suferă de o răcilă adâncă.

S'a ajuns, multumită unei cam-

intăietatea, și lupta este definitiv câștigată.

După aceste luminoase orfentări, D-l Const. V. G. Grigorescu, mai adresează un apel înimos către elevii școlii, către părinți și sprijinitori, ca să ajute școala și profesorii, să se mențină la un înalt grad de demnitate.

Se recomandă elevilor un respect deosebit față de persoana lor, față de oricine, în școală și în afară de școală.

Orice semn de neascultare, este o piedică enormă în calea greutăților unei școli extrabugetare încă.

Se cere un concurs nelimitat spre a ureca și acest calvar.

Se mai cere ajutorul părinților și membrilor asociației „PRIETENII ȘCOALELOR DE COMERT”, spre a birui greutățile financiare.

Facsimil din Ziarul “Năzuința” despre deschiderea cursurilor la Liceul Comercial din Călărași

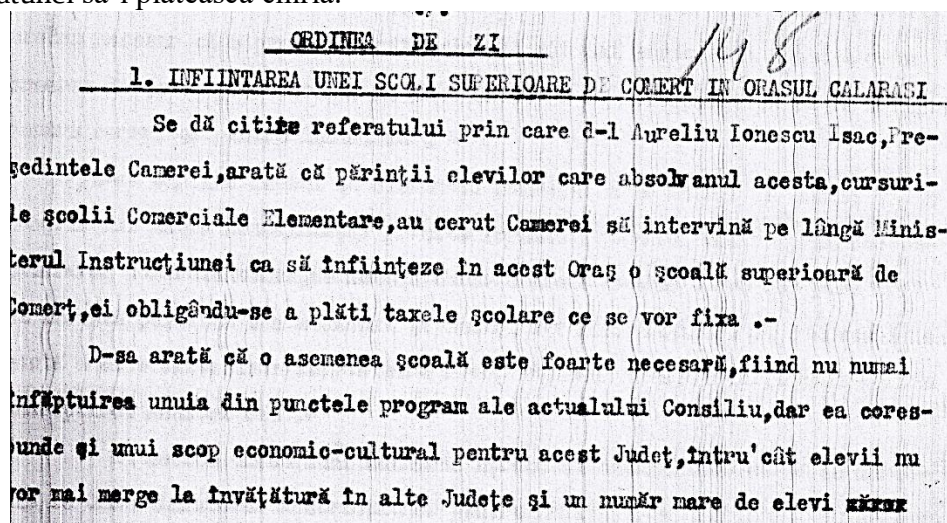
Regulamentele școlare, inspirate din *Regulamentul pentru școlile elementare de comerț* elaborat de Spiru Haret în 1904, impuneau rigoare, punctualitate și o conduită exemplară. Elevii erau obligați să poarte uniformă, să participe la festivitățile școlare și la evenimentele civice ale orașului. Frecvența era strict monitorizată: la 75 de absențe nemotivate, elevul era declarat repetent.

Programul zilnic includea ore teoretice în prima parte a zilei și **practică comercială** după-amiaza, desfășurată în prăvălii, birouri sau întreprinderi locale, sub supravegherea Camerei de Comerț. Practica era consemnată într-un carnet special, unde angajatorul nota prezența și comportamentul elevului. Această alternanță între școală și mediul economic a fost una dintre trăsăturile definitorii ale învățământului comercial interbelic.

Relația dintre profesori și elevi se caracteriza prin respect reciproc și spirit de familie. În anii '30, școala avea deja o reputație solidă, fiind considerată „una dintre cele mai bine organizate școli comerciale din provincie”. Elevii proveneau din familii de comercianți, funcționari, dar și de țărani înstăriți, care vedeau în studiile economice o cale sigură către o carieră stabilă.

Colaborarea cu **Camera de Comerț și Industrie Călărași** a fost constantă și benefică. Camera acorda burse pentru elevii merituoși, dona materiale didactice și mobilier și facilita angajarea absolvenților. De asemenea, Camera a introdus, din 1926, o taxă specială pe cerealele exportate, al cărei venit era destinat întreținerii școlii – un exemplu precoce de parteneriat instituțional între administrația economică și educație.

Totodată, Camera de Comerț, la insistențele președintelui Aureliu Isac Ionescu și a secretarului Ion R. Săvulescu, a fost cea care a inițiat și susținut înființarea și a Școlii Superioare de Comerț. În ședința din 11 iunie 1928, cu unanimitate de voturi, Camera hotără “să se intervină la onor Ministerul Instrucțiunii pentru înființarea unei Școli Superioare Comerciale chiar din anul acesta în orașul Călărași, pentru care Camera să-i pună localul necesar la dispoziție ce se va construi pentru Școala elementară, iar până atunci să-i plătească chiria.”

Facsimil după Procesul-verbal din 11 iunie 1928

În același timp, Camera a contribuit la dotarea laboratorului de fizico-chimie, la organizarea bibliotecii și la achiziționarea aparatelor pentru orele de contabilitate și dactilografie. Elevii participau la manifestările publice organizate de Cameră – expoziții, târguri, conferințe – devenind, treptat, parte integrantă a vieții economice locale.

Pe lângă lângă Școala Elementară și Școala Superioară, Camera de Comerț de la Călărași subvenționa și Școala Practică de Ucenici Comerciali, chiar dacă această unitate funcționa în subordinea Ministerului Muncii. Pe 19 decembrie 1928, într-un raport către Ministerul Muncii, Camera de Comerț Călărași menționa că plătește cheltuielile de întreținere ale Școlii Practice de

Ucenici Comerciali dintr-un fond special constituit din amenzile la Legea Repaosului Duminical.

M I N I S T R U ,

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că în ședința dela 7 Decembrie a.c., Consiliul de Administrație al acestei Camere a hotărât să intervenim la D-Voastră pentru a ne da aprobarea ca din fondul de 108.182, cât am încasat până în prezent din amenzile la Legea Repaosului Duminical, să plătim cheltuieli de întreținere ale școlii practice de ucenici comerciali, ce funcționează în acest Oraș, binevoind a cunoaște că din cauza situației financiare critice a acestei Camere, nu putem să mai suportăm în anul viitor cota de 1/3 din cheltuielile acestor școli, ce ne-am luat asupra noastră, la înființarea ei, dat fiind că în anul acesta încheiem Bugetul cu un deficit de 1.300.000 lei la un total de 4.500.000 lei .-

Facsimil după Raportul din 19 decembrie 1928

Camera de Comerț va susține și înființarea unui curs seral pentru absolvenții atât ai Școlii Elementare Comerciale cât și ai cursurilor complementare (clasele V-VII) din oraș și care nu putuseră să se înscrie la Școala Superioară de Comerț, datorită faptului că pentru primul an nu primise alocate decât 30 de locuri în anul I. Această inițiativă este susținută și de Virgiliu D. Marinescu, directorul Școlii Elementare. Odată cu inaugurarea localului Școlilor comerciale, în noiembrie 1929, Ministerul Instrucțiunii aprobă și înființarea unei Școli Comerciale Serale, suprapusă Școlii Elementare de Comerț, care va funcționa în localul construit de Camera de Comerț până în septembrie 1936 când se înființa Liceul Comercial Călărași.

Clădirea școlii, terminată în 1929, era una modernă pentru epocă. Dispunea de cinci săli de curs, o cancelarie spațioasă, laborator de fizică și chimie, bibliotecă, sală de lectură și cabinet medical. La subsol se aflau camerele personalului auxiliar.

Criza economică din anii 1929-1933 a constituit o perioadă dificilă și pentru Camera de Comerț de la Călărași ale cărei eforturi financiare de susținere a învățământului comercial local au fost deosebite. Într-un raport al Secției Călărași către Camera de Comerț Brăila (pentru o scurtă perioadă de timp (1932-1935) Camera de comerț de la Călărași își pierde autonomia devenind Secția a Camerei de Comerț din Brăila), din 15 decembrie 1934, se arată: "Învățământul comercial din județul Ialomița, datorită situației exasperante în care se găsește, trebuie să dea de gândit în mod foarte serios

forurilor superioare diriguitoare, cum și acelor care pot acorda concursul lor binevoitor acestui fel de învățământ lăsat la discreția inițiativei semioficiale, sau particulare și pentru care Statul nu contribuie cu absolut nimic la întreținerea lui... În aceste condiții grele, camera noastră a asigurat existența școlilor comerciale de la Călărași prin contribuția acordată din plin acestor școli comerciale pentru care am cheltuit în tot acest timp mai mult de o pătrime din bugetul anual”

Aceleași probleme ale lipsei sprijinului statului față de învățământul comercial local erau evidențiate și într-un raport de inspecție pe care inspectorul Pamfil Georgian îl făcea pe 27 iunie 1935 în urma inspecției efectuate la Școala Superioară Comercială din Călărași: “Școala este condusă de dl. Const. G. V. Grigorescu, profesor de limba franceză, director din noimbrie 1933. Luptând cu multe greutăți, întrucât școala este extrabugetară, domnia sa a reușit să resolve greutățile câte s-au ivit, astfel că mersul școalei nu le-a resimțit. Elevii au urmat regulat cursurile, s-au pregătit pe programa analitică și totul este îndeplinit cu multă regularitate, ca și cum școala ar fi fost de stat.”

Urmare a acestui raport a fost faptul că începând cu anul școlar 1935/1936 plata profesorilor a fost preluată de stat. Era și meritul numeroaselor intervenții făcute de directorul Const. V. G. Grigorescu, despre care inspectorul Pamfil Georgian scria că face operă de cultură și educație și care desfășoară o activitate demnă de imitate în școala pe care o conduce.

Aceleași cuvinte de apreciere găsim în procesele-verbale de inspecție și în ceea ce-l privește pe prof. Virgil Deghetto, directorul Școlii Elementare Comerciale. Într-un asemenea document se menționa faptul că datorită intervențiilor sale la nivelul Primăriei Călărași, Consiliul Local aprobase în ședința din 28 august 1935 o subvenție pentru școlile comerciale (25.000 lei pentru Școala Superioară și 20.000 lei pentru Școala Elementară).

Alte inspecții făcute școlilor comerciale de la Călărași constatau că, activitățile culturale și sportive aveau o pondere semnificativă. Serbările de sfârșit de an, expozițiile de lucrări și orele deschise consolidau legătura dintre școală și comunitate.

Iată ce publica, în acest sens, ziarul “Năzuința” din 10 ianuarie 1936: “Se știe din anii precedenți că școalele de comerț au avut totdeauna o activitate extrașcolară bogată. Serbările date de aceste școale au fost cele mai frumoase manifestațiuni din orașul nostru, de la război încoace. Șezătorile organizate înăuntrul școalei au încălzit sufletele, au dat la iveală talente, au cimentat școala. La șezătoria de Vineri 20 Decembrie 1935, elevii școalei superioare de comerț au executat un program cu datine de Crăciun, sub conducerea d-lui profesor I. Nicolaide, ajutat de elevii Popescu Gheorghe și

Meșter Dumitru din cl. II. A conferențiat dl. Const. V. G. Grigorescu, directorul Școale Superioare, despre comoara sufletească a neamurilor, colindele și legendele frumoase create în jurul Betleemului, arătând răscolirea pe care o face în suflete, de veacuri și de veacuri, bucuria nașterii Mântuitorului.”

Același ziar consemna: “Sâmbătă 21 Decembrie 1935, a avut loc o reușită șezătoare dată de elevii Școalei elementare de comerț. Șezătoarea a fost organizată de d-l profesor I. Nicolaide. A conferențiat d-l Virgiliu Deghetto, directorul Școalei Comerciale Elementare, despre însemnătatea zilei nașterii Mântuitorului. A mulțumit tuturor care l-au ajutat să strângă fonduri pentru ajutorarea elevilor săraci de sărbători, în special D-lui Const. Petrescu, președintele Camerei de comerț, D-lui Vasile Marinescu profesor, D-lui Adrian Băleni, avocat.”

Facsimil din ziarul “Năzuința” despre activitatea extrașcolară

Înființarea Liceului Comercial fusese o realizare a mediului de afaceri local, dar și a eforturilor depuse de colectivul de cadre didactice de la cele două școli comerciale din oraș și în mod deosebit a celor doi directori: Virgil Deghetto – directorul Școlii Elementare și Const. V. G. Grigorescu – directorul Școlii Superioare. Acesta din urmă reușește să-i smulgă promisiunea înființării unui Liceu comercial la Călărași chiar lui Constantin Angelescu, ministrul Instrucțiunii Publice. Astfel, după cum informa ziarul național Universul, pe 24 mai 1936, când ministrul făcea o vizită la Călărași pentru a participa la manifestările ocazionate de aniversarea Semicentenarului Liceului “Știrbei Vodă”, și când a vizitat și Școala Superioară Comercială, Const. V. G. Grigorescu i-a înmânat ministrului un Memoriu referitor la doleanțele populației călărășene în domeniul

învățământului, printre care se afla și unificarea celor două școli comerciale și trecerea acestora pe cheltuiala statului în baza *Legii pentru organizarea învățământului comercial secundar* adoptată la 1 aprilie 1936.

Și ministrul Constantin Angelescu s-a ținut de cuvânt pentru că a emis Ordinul în baza căruia la 1 septembrie 1936 se naștea oficial Liceul Comercial Călărași, cu clasele I-VIII, ale cărui cursuri se deschideau pe 1 octombrie 1936, după cum am arătat mai sus.

Într-un *Apel către părinți pentru a-și înscrie copiii la Liceul comercial din Călărași*, document pe care îl publicăm mai jos în facsimil, se spunea: “Stăruim și insistăm pe lângă plugarii, comercianții și funcționarii din județul Ialomița de a-și îndrepta și înscrie copiii lor la această școală.”

LOCALUL LICEULUI COMERCIAL CALĂRAȘI
PROPRIETATEA CAMEREI DE COMERT

APEL
CĂTRE PĂRINȚI PENTRU A-ȘI ÎNSCRIE COPIII LA
LICEUL COMERCIAL DIN CĂLĂRAȘI

După noile constatări s'a ajuns la concluzia că avem prea multe școli teoretice și prea puține școli profesionale și Comerciale.

Pentru ca viața economică a Țării noastre să pulseze în mâini românești și bine pregătite, Domnul Armand Călinescu Ministrul Educației Naționale a luat și va lua o serie de măsuri pentru ca să promoveze elementele de bază ale Țării noastre, pentru a ajunge să stăpânească și să dețină frânele acestei vieți economice în prezent deținute de alte elemente.

Acest scop urmărindu-l și Liceul nostru Comercial din Călărași care a fost înființat și susținut cu multă trudă în mijlocul unui centru de pur românism, stăruim și insistăm pe lângă plugarii, comercianții, și funcționarii din Județul Ialomița de a-și îndrepta și înscrie copiii lor la această școală, unde vor căpăta o pregătire și o încurajare din partea Comerei de Comerț din Călărași, pentru a aduce la îndeplinire dezideratul d-lui Ministru al Educației Naționale, precum și al d-lui Mitiță Constantinescu Ministru al Economiei Naționale și Guvernator al Băncii Naționale a României, care împreună susțin această operă de ridicare economică în mâini românești prin mijloacele de încurajarea materială directă și printr'un sistem ce se va vedea încurând.

Dăm aci mai jos instrucțiuni de admitere și înscriere la Liceul Comercial din Orașul Călărași.

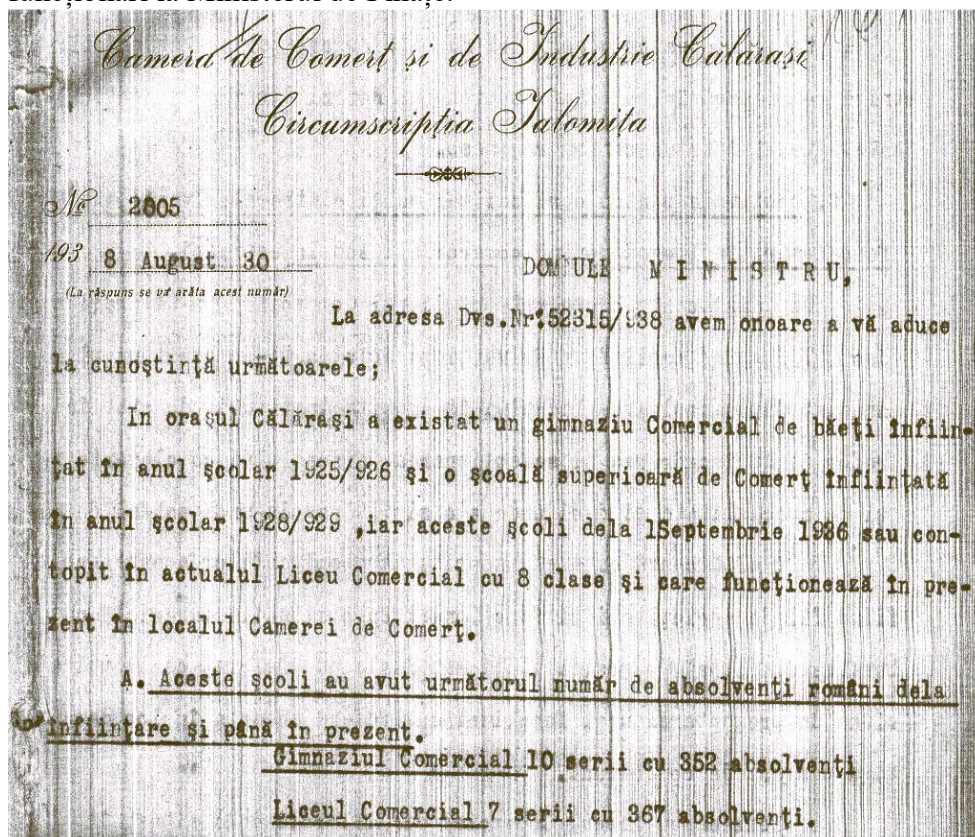
Profesor, V. MARINESCU
Secretar Cameră

Apel către părinți pentru a-și înscrie copiii la Liceul comercial din Călărași

Pe 30 august 1938, un raport al Camerei de Comerț Călărași către Ministerul Învățământului preciza: “În orașul Călărași a existat un Gimnaziu comercial de băieți, înființat în anul școlar 1925/1926 și o Școală superioară de comerț, înființată în anul școlar 1928/1929, iar aceste școli de la 1 septembrie 1936 s-au contopit în actualul Liceu Comercial cu 8 clase și care funcționează în prezent în localul Camerei de Comerț. Aceste școli au avut următorul număr de absolvenți români de la înființare și până în prezent: Gimnaziul comercial – 10 serii cu 352 absolvenți; Liceul comercial – 7 serii cu 367 absolvenți”. Mai departe, documentul respectiv menționa că dintre

absolvenții claselor de gimnaziu 12 sunt negustori și funcționari comerciali, 6 mici industriași iar 11 erau funcționari și practicanți la diverse instituții. Se mai preciza că 190 de absolvenți frecventaseră cursurile liceale la fosta Școală superioară sau la Liceul comercial, după 1936.

Interesante sunt datele despre absolvenții claselor de nivel liceal. Documentul ne spune că 17 erau comercianți, 12 – funcționari în întreprinderi particulare, 6 – funcționari la B.N.R., 17 – funcționari la C.F.R. și 47 – funcționari la Ministerul de Finanțe.

Facsimil după Raportul din 30 august 1938

Finalizarea cursurilor liceale era consfințită printr-un Examen de absolvire, numit **bacalaureatul comercial**, care constituia o procedură complexă și riguroasă. Cuprindea probe scrise la științe comerciale, limba română, corespondență comercială și mărfuri, iar oral se susțineau disciplinele de specialitate și limbile străine.

Absolvenții care nu continuau studiile superioare obțineau un certificat de practică, fiind angajați în comerț, bănci, societăți de transport sau întreprinderi publice. Diploma școlii de comerț conferea prestigiu și

oportunități de carieră, iar numeroși foști elevi aveau să devină contabili, funcționari în instituții de stat sau firme particulare.

Anii celui de-al Doilea Război Mondial au însemnat și pentru învățământul secundar comercial din România o perioadă de regres, datorită, în primul rând, atitudinii față de profesorii și elevii evrei, care datorită unor reglementări cu caracter rasist au avut de suferit. Și cum la Călărași în rândul comercianților se aflau mulți evrei, ai căror copii frecventau cursurile Liceului comercial, aceste măsuri au creat aici probleme serioase.

Mai mult, lipsurile materiale tot mai evidente generate de eforturile de susținere a luptelor de pe frontul antisovietic au generat scăderea numărului elevilor Liceului, mulți dintre părinți nemaiputând susține financiar frecventarea cursurilor. Tocmai de aceea, pentru a sprijini elevii din familiile sărace, Aureliu Isac Ionescu, crease în anul 1942 la Camera de Comerț "Fondul A. Ionescu Isac" în valoare reală de 19.353 lei, din care urma să se acorde burse în valoare de 2000 lei elevilor săraci, dar merituoși.

Situația avea să se agraveze și mai mult la sfârșitul anului 1943 și începutul anului 1944, când inevitabila înfrângere a Germaniei în războiul antisovietic devenise evidentă și când, din ordinele directe ale mareșalului Antonescu, se trecuse la pregătirea țării pentru război. În aceste condiții, la nivelul unităților școlare secundare din Călărași se înființase un Comitet interșcolar care avea ca principală atribuție organizarea activităților școlare și evacuarea arhivelor liceelor în comuna Rasa.

Prin instrucțiunile Ministerului Culturii și Cultelor nr. 1115 din mai 1944, elevii școlilor secundare erau obligați ca în cadrul programului de război să desfășoare diferite activități în folosul armatei.

Cursurile Liceului comercial se închiseseră la sfârșitul lunii aprilie 1944, cu un număr redus de cursanți, localul fiind pus la dispoziția autorităților militare locale.

Deși cursurile se încheiaseră în mod oficial, activități diverse cu elevii continuau sub forma unor ședințe de educație extrașcolară care se țineau în fiecare duminică pe stadionul orașului, iar în cursul săptămânii, miercuri și joia, aveau loc, pe la domiciliile profesorilor, activități literare și științifice. De asemenea elevii liceului, alături de elevii celorlalte școli secundare din oraș, fuseseră încadrați în formațiunile de apărare pasivă, fiind repartizați pe lângă diferite autorități și spitale militare locale.

Promoția 1943/1944 cu directorul Ștefan Mircescu și prof. Virgil Deghetto

Schimbările rapide și profunde ce au cuprins și societatea românească, după terminarea celei de a doua conflagrații mondiale, ca urmare a modificării dramatice a raporturilor geopolitice în centrul și estul Europei și al înglobării statului român în sfera de dominație sovietică, nu puteau lăsa deoparte un capitol atât de important precum învățământul.

La nivelul localităților ce intră astăzi în alcătuirea județului Călărași, învățământul nu se putea desfășura în condiții normale. Multe școli avuseseră de suferit de pe urma războiului, altele nu funcționau din lipsa cadrelor didactice.

Pentru reglementarea situației școlare, Ministerul Culturii Naționale trimite, la 23 septembrie 1944, un ordin Inspectoratului școlar județean de la Călărași, prin care îi cerea ca să facă toate eforturile în vederea deschiderii școlilor la 1 octombrie, iar acolo unde școlile sunt ocupate să se ia măsuri pentru găsirea unor localuri corespunzătoare. Conformându-se acestui ordin, Inspectoratul Școlar raporta Bucureștiului, la 17 octombrie 1944, că toate școlile din județ și-au deschis cursurile și că profesorii și învățătorii, ajutați de copii, femei și bătrâni au trecut la refacerea localurilor școlare.

Liceul Comercial începea cursurile la 1 octombrie 1944, în vechiul local, pe care Camera de Comerț avusese intenția să-l revendică în întregime, dar opoziția fermă a directorului Ștefan Mircescu și susținerea Consiliului interșcolar au fost de natură să determine Camera de Comerț să renunțe la solicitare. În acest local școala comercială de la Călărași a funcționat întreg anul școlar 1944/1945 ca Liceu Comercial.

La finele anului școlar, promoția anilor 1937-1945, care cunoscuse atât frumoșii ani de început ai Liceului Comercial cât și anii grei ai războiului, încheiau la absolvire, pe 29 iunie 1945, următorul **Legământ**: *Subscrișii, membrii Promoției a 14-a 1944/1945 a Liceului Comercial de Băieți din Călărași-Ialomița, hotărând a purta denumirea de „Promoția Prof. Ștefan I. Mircescu”, drept darul sufletesc cel mai prețios al tinereții noastre, ne legăm pe cuvânt de onoare ca în ziua de 29 Iunie 1955, orele 11, să ne reunim în localul acestui liceu, sub patronajul D-lui Director Ștefan I. Mircescu și Prof. Virgiliu Deghetto, în aceeași atmosferă sufletească în care ne despărțim acum. Ne legăm să nu ne abatem de la calea pe care am fost orientați, calea muncii și a cinstei; și să nu dăm uitării truda neobosiților noștri dascăli, ci fiindu-le recunoscători pentru toată viața, din locurile în care ne vom găsi, să luptăm pentru ridicarea prestigiului acestui liceu, care va trebui să devină un adevărat focar de cultură pentru generațiile viitoare.*

Promoția a XIV-a (1944/1945) a Liceului Comercial

Din toamna anului 1945, clasele gimnaziale ale Liceul Comercial sunt transformate în **gimnaziu unic**, cu durata de 3 ani, în baza Jurnalului Consiliului de Miniștri nr. 1463 din 28 noiembrie 1945. Conform noilor reglementări, întărite prin Legea 216/1946, în gimnaziile unice puteau intra, fără examen, până la ocuparea locurilor, orice absolvent al școlii primare de 4 ani. Odată cu transformarea cursurilor gimnaziale în gimnaziu unic are loc și înlocuirea directorului Ștefan Mircescu cu prof. Gh. C. Vasilescu.

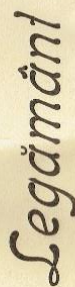
Aplicarea acestor reglementări noi a scurât durata cursurilor Liceului comercial la 7 ani, dar au generat și modificări în structura Programei școlare întrucât peste tot acolo unde funcționau gimnaziile unice se aplica aceeași structură a materiilor pentru cei trei ani de studiu. Astfel se studiau următoarele discipline școlare: Religia (I-III), Româna (I-III), Franceza (I-III), Istoria (I-III), Geografia (I-III), Instrucția civică (III), Matematica (I-III), Fizica (II-III), Chimia (III), Șt. Naturale (I-III), Muzica (I-III), Desenul (I-III), Educația fizică (I-III), Îndeletniciri practice (I-III), Igiena (I), Dirigenția și Educația cetățenească (I-III).

Directorul Stelian Mircescu

5. Transformări și renaștere în timpul regimului comunist (1948–1989)

Anul 1948 marchează o ruptură profundă în istoria educației românești. Prin *Legea pentru reforma învățământului*, promulgată la 3 august 1948, noul regim comunist a desființat structurile tradiționale ale sistemului școlar, reorganizându-l după model sovietic. Consecințele s-au resimțit puternic și în domeniul învățământului economic, care a fost complet reorganizat, iar școlile comerciale, odinioară simboluri ale profesionalismului și ale spiritului liberal, au fost transformate în școli tehnice de administrație economică.

"Promotice Prof. Stefan I. Mircescu"

Ne legăm să nu ne alătam dela calca pe care am fost orientați, calca muncii și a civității și, să nu dăm uitării lucrul mobilizărilor noastre dăscăle, ci, fiindu-le recomandatori pentru încălca viața, din locul în care ne vom găsi, să lăptăm pentru ridicarea prestigiului aceluiașii lian, care va trebui să însureze un adăvărând focar de cultură pentru generațiile viitoare.

Bălărași, 29 June 1945

21/2

627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000
 1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122

Sound by the
K. C. T. Vanha

Aug 1897

Christen

W. Harrison

L. lucida

Prof. Siquiera,
Washington, D.C.

2

1-10-10

Flacchiusculus

Vandeyen

Wacameren
Seditione

Ammit 1862
1870

Adm. 1023

Mr. Loring

Handwritten: *Handwritten*

1. f. -
P. B. 1. f. -

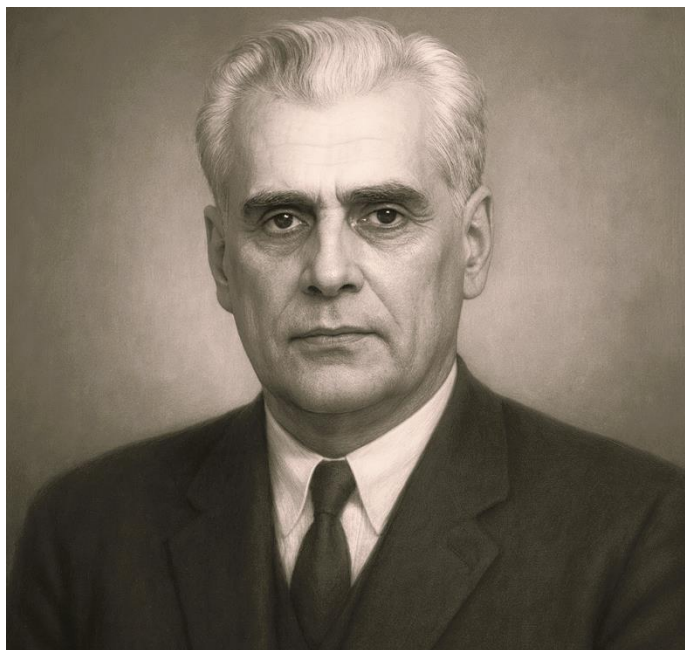
Patellid
Wendell

Chloroceryle alpestris

comitatus
Massachusetts

My Son

Prin aplicarea noii legi, toate instituțiile de învățământ au trecut sub controlul statului. Camerele de Comerț, care patronaseră și finanțaseră până atunci școlile comerciale, au fost desființate prin Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale nr. 74/24 februarie 1949. Odată cu ele, și vechile licee și școli de comerț au pierdut autonomia și resursele care le asigurau funcționarea.

Gheorghe C. Vasilescu, director între anii 1946-1952

Școala Comercială de la Călărași, devenită între timp Liceu Comercial (din 1936), a fost reorganizată, începând cu anul școlar 1948–1949, sub titulatura de **Școală Tehnică de Administrație Economică Mixtă**. Conform reglementărilor vremii, fiind singura școală medie cu profil economic din fostul județ Ialomița, devenea mixtă, putând fi frecventată atât de băieți, cât și de fete. Școala avea durata de 4 ani și putea fi urmată de absolvenții școlilor elementare de 7 ani.

Școala de la Călărași funcționa sub tutela Ministerului Comerțului, iar din 1949–1950, în baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 1010/1949, în competența Ministerului Finanțelor. Noua denumire reflecta direcția impusă de stat: formarea cadrelor de execuție pentru economia planificată, conform principiilor centralizării socialiste.

Programele de învățământ au fost radical modificate. Disciplinele economice clasice – contabilitate, corespondență comercială, merceologie, istoria comerțului – au fost completate sau înlocuite de materii ideologice: *Economie politică marxist-leninistă, Bazele materialismului dialectic și*

istoric, Istoria Partidului Muncitoresc Român și Constituția Republicii Populare Române.

Într-un raport trimis Ministerului Comerțului, la 18 octombrie 1948, conducerea școlii menționa existența a 333 elevi înscriși, dintre care 233 băieți și 100 fete. Școala funcționa cu 7 clase, trei pentru anul I, două pentru anul II și câte una pentru anul III și anul IV. Mai departe, raportul menționa: “Cum numărul săptămânal de ore pentru fiecare clasă este mai mare de 30, va trebui ca toate clasele să funcționeze dimineața pentru studiile teoretice, iar pentru cele practice, după amiaza.” Cum localul cuprindea doar cinci săli de curs, un laborator de fizico-chimie, sală de lectură, bibliotecă, cabinet medical și camere de locuit pentru personalul de serviciu, se luase hotărârea ca două clase să funcționeze la Școala elementară de fete nr. 1, care se găsea în imediata apropiere.

Mareșal nr. 1652 din
24.10.1948

1 - Tablou a/

statistică cu numărul total al elevilor de elevelor, cu repartizarea lor pe clase.

Anul I. A	Anul I. B	Anul I. C	Anul II. A	Anul II. B	Anul III. A	Anul IV. A	Total G. l.
50	51	50	51	50	40	41	333

Tablou b/

statistică cu numărul total al elevilor cu repartizarea lor pe clase. -

Anul I. A	Anul I. B	Anul I. C	Anul II. A	Anul II. B	Anul III. A	Anul IV. A	Total G. l.
36	22	-	29	-	3	-	100.

Tablou c/

statistică cu numărul total al elevilor cu repartizarea lor pe clase. -

Anul I. A	Anul I. B	Anul I. C	Anul II. A	Anul II. B	Anul III. A	Anul IV. A	Total G. l.
14	19	50	22	50	37	41	233.

Situație statistică privind numărul elevilor în anul școlar 1948/1949

Pe 13 și 14 aprilie 1949 școala era inspectată de M. Ciomescu, inspector în Ministerul Comerțului, care constata cu acest prilej: “Școala funcționează cu 331 elevi (231 b + 100 f) majoritatea fiind provenită din mediul rural. Este încadrată cu un corp profesoral suficient și foarte bine pregătit din punct de vedere profesional didactic. Personalul ad-tiv și de serviciu în număr de șapte, este conștiincios și cu multă putere de muncă. Sunt necesari 2 (doi) pedagogi și 1 (un) intendent. Școala este instalată într-

un local necorespunzător ca spațiu. Are 5 (cinci) săli de clasă, un laborator suficient utilat și un cabinet medical dotat cu medicamentele uzuale de primă necesitate. Nu are sală de gimnastică și din lipsă de spațiu suficient, doi ani de curs își fac orele în două săli puse la dispoziție de Școala Elementară nr. 1 de fete, situată în imediata apropiere a școlii. Localul este foarte curat întreținut, peste tot am constatat o curățenie desăvârșită. Toate încăperile, în special sălile de clasă, sunt spațioase, au aer și lumină suficientă. Se observă o grijă deosebită pentru buna întreținere a localului ceea ce denotă spirit gospodăresc și de conducere din partea direcțiunii și conștiinciozitate și putere de muncă din partea personalului ajutător.”

Cu alt prilej, în Raportul de activitate al Secției de învățământ și cultură pe anul școlar 1948/1949 se menționa că la Școala Tehnică de Administrație Economică este nevoie de editarea unor manuale de specialitate: mărfuri, contabilitate, stenodactilografie și finanțe. Se preciza, de asemenea, că în școală funcționau 10 cercuri de studii: 2 cercuri literare, 2 științifice, 2 istorico-sociale, 2 cenacluri, un cerc ARLUS și un cerc al naturaliștilor.

Deși reorganizată, școala s-a confruntat cu mari lipsuri materiale. Bugetul alocat era insuficient, mobilierul se învechise, iar clădirea, deși în stare bună, nu asigura spațiul necesar funcționării tuturor claselor. În lipsa unui internat propriu, elevii de la sate locuiau temporar la gazde sau în spații improvizate. În 1951 cele două săli puse la dispoziție de Școala de fete sunt pierdute, așa că elevii învățau și după-amiaza. Și iarăși se cerea, de această dată Ministerului Comerțului de care aparținea școala, un arhitect pentru a studia posibilitatea de mărire a localului, solicitare care a rămas și de această dată fără o soluție concretă. Întrucât mulți din elevii școlii proveneau din mediul rural, a fost nevoie de o cantină și de un internat. În 1951 s-a obținut de la Sfatul Popular Călărași un local aproape de școală, unde a fost amenajată o cantină, pusă la dispoziția elevilor săraci de la țară. Ca teren sportiv era folosit cel aflat lângă școală („terenul sportiv Progresul”) și închiriat de la Sfatul Popular. Internatul urma să se înființeze în 1952, dar proiectul nu a mai fost dus la bun sfârșit.

Începând cu anul școlar 1951/1952 școala își schimbă denumirea în **Școala Medie Tehnică Comercială Mixtă**. Schimbare se produce și în conducerea școlii, directoare fiind numită acum **Emilia Druc**, care conducea un colectiv de cadre didactice din care mai făceau parte Ionel Constantin, N. D. Mazilu, Virgil Deghetto, Ion Ștefănescu, Dogărăscu C., Buzatu. A., Mureșanu N., Minculescu I. și Lambescu R.

Promoția 1951-1955

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1508/1954, școlile medii tehnice de comerț au fost transformate în școli medii de cultură generală, cu un ciclu de zece ani. În consecință, în anul 1955, Școala Medie Tehnică Comercială Mixtă Călărași a fost desființată, iar elevii săi au fost transferați la Liceul de fete și la Liceul de băieți din oraș.

Această întrerupere a continuității a reprezentat una dintre cele mai dificile perioade din istoria instituției. În clădirea școlii, rămasă fără

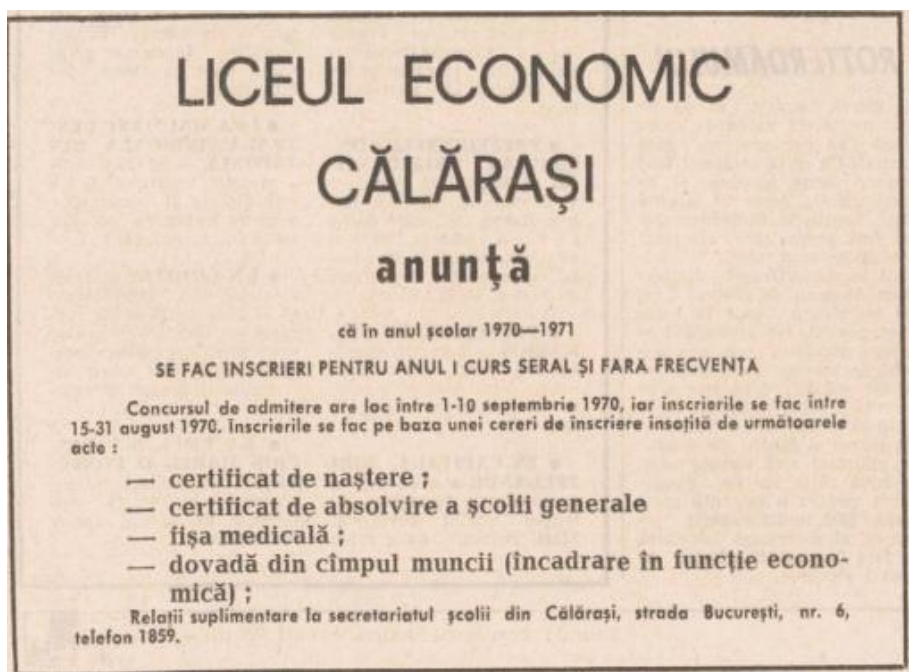
destinația ei inițială, a fost instalată Școala mixtă de 7 ani nr. 2, devenită ulterior Școala Generală nr. 2 Călărași. Cu toate acestea, în conștiința comunității călărășene, ideea unei școli economice nu s-a stins.

Prof. Emilia Druc – ultimul director înainte de desființarea din 1955

După un deceniu de absență, anii '60 au adus o schimbare de direcție în politica educațională a statului. Industrializarea în ritm alert și nevoia de personal calificat în domeniul financiar-contabil au determinat reînființarea liceelor economice. În acest context, în 1966 s-a reînființat la Călărași **Liceul Economic**, care și-a desfășurat activitatea inițial în localul fostului Liceu Real-Umanist nr. 2, până în anul 1975, avea atât cursuri de zi, cât și cursuri serale și fără frecvență.

Liceul Economic a funcționat în localul fostului Liceu teoretic nr. 2 până în septembrie 1975, când se reîntoarce în localul construit de Camera de Comerț în anul 1929 – un moment simbolic, echivalent cu o „reîntoarcere acasă”. Școala Generală nr. 2 care funcționase aici timp de 20 de ani se mută acum în localul nou de pe str. Grivița.

Anunț publicat în ziarul Tribuna Ialomiței

În 1972, un control efectuat de Inspectoratul Școlar Județean Ialomița constata că liceul avea **280 de elevi** în clasele IX–XII, fiind deservit de **15 cadre didactice** și doi administratori. Procesul-verbal consemna că orele de curs se desfășurau după-amiaza în localul Liceului teoretic nr. 2., iar directorul liceului era dna. Ileana Minculescu. Din colectivul de cadre didactice mai făceau parte profesorii: Pantea Ileana, Harth Georgeta, Tăut Doina, Bobic Lucia, Schneider Doina, Alexandru Viorica, Alexandru Valeriu, Dugneanu Petre, Breazu Dumitru și Achim Ioniță. Inspecția evidenția și faptul că elevii aveau rezultate bune la învățătură, dar era apreciată și activitatea lor dincolo de clasă, mai ales în ceea ce privește competițiile sportive, unde echipele de handbal, de băieți și fete, antrenate de prof. Achim Ioniță, aducea sute de spectatori pe stadionul Navrom.

Despre activitatea culturală a elevilor liceului a scris în repetate rânduri și Ziarul “Tribuna Ialomiței”, care apărea la Slobozia, cuvinte de laudă fiind aduse în mod deosebit echipei de teatru și echipei de călușari.

În perioada 1975-1980 unitatea școlară poartă denumirea de **Liceul Economic și de Drept Administrativ**, după care se revine asupra denumirii de **Liceul Economic Călărași**. Planurile de învățământ includeau discipline de specialitate precum: *Organizarea și planificarea unităților economice, Contabilitate și control financiar, Drept și legislație economică, Statistică, Merceologie și tehnica vânzării mărfurilor*.

Prof. Ileana Minculescu – primul director după reluarea activității în 1966

În anii '80, Liceul Economic a funcționat în localul propriu din Piața Mare, clasele fiind transformate în cabinete pentru contabilitate, merceologie, fizică-chimie, limbi moderne și științe sociale. Activitatea extracurriculară era intensă, elevii participând la cercuri tematice și la competiții interscolare.

În perioada 1980–1989, liceul a oferit locuri la trei profiluri principale: Economic (cu specializare financiar-contabilă); Alimentație publică; Industrie ușoară. Tot în acei ani s-au organizat cursuri serale pentru angajații din întreprinderile locale, continuând tradiția școlii de a se adapta cerințelor pieței muncii.

Dintr-un foto-document din anul 1982 aflăm și numele cadrelor didactice: director - Doboga Nicolae, profesori – Alexandru Valeriu, Panait Ileana, Caraion Constantin, Alexandru Viorica, Vlad Iolanda, Nicolescu Marcel, Pantea Ileana, Micu Constantin, Păvăloiu Anastasia, Condoiu Dumitru, Bobeică Valentin, Sicoe Florina, Nae Gheorghe, Enescu Nicolae, Bacalu Saul și Sift Aurel.

Deși sistemul educațional era puternic centralizat și subordonat ideologiei de partid, Liceul Economic Călărași a reușit să-și păstreze specificul profesional și rigurozitatea formativă. Mulți dintre profesorii săi au fost modele de competență și probitate, contribuind la formarea unor generații de economiști, contabili și administratori locali.

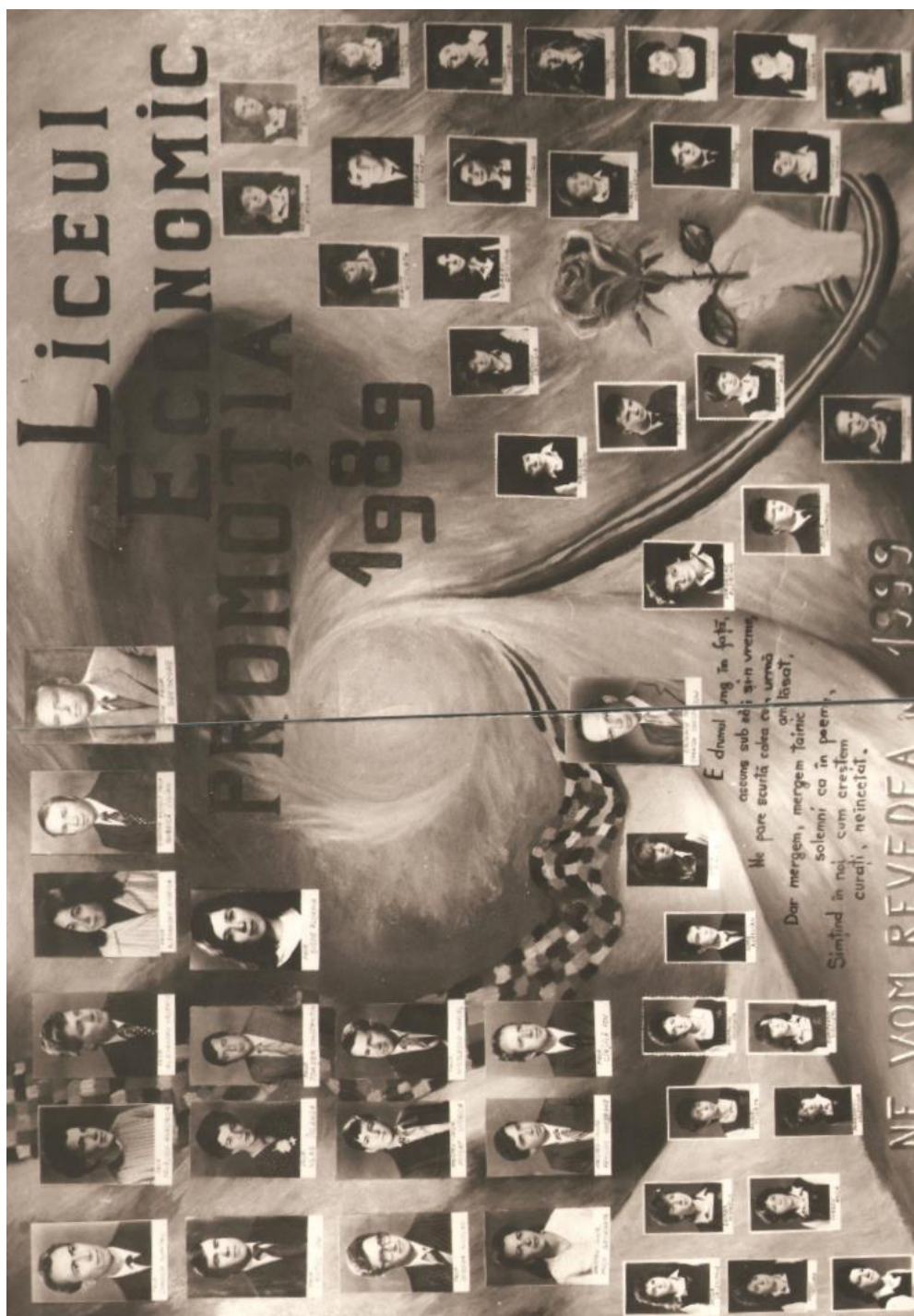

Director Nicolae Doboga

În spatele uniformizării ideologice, școala a rămas un spațiu al seriozității, al muncii metodice și al respectului pentru valoare. Elevii erau selectați riguros, iar exigențele academice, chiar și în condițiile politice ale vremii, se mențineau la un nivel înalt.

Când regimul comunist s-a prăbușit în decembrie 1989, liceul călărășean era deja o instituție matură, cu un corp profesoral experimentat și o reputație solidă, din care făceau parte: Nae Gheorghe (director), Bobeica Iulian (director adj.), Caraion Constantin, Alexandru Viorica, Sicoe Florina, Condoiu Dumitru, Păvăloiu Anastasia, Alexandru Valeriu, Butuc Ion, Vlad Iolanda, Toader Constantin, Doboga Nicolae, Nicolescu Marcel, Cârjilă Ion.

Ca o concluzie a acestei perioade, putem afirma că în ciuda transformărilor și constrângerilor impuse, spiritul inițial al Școlii Comerciale din 1925 – al ordinii, disciplinei și pregătirii profesionale riguroase – a supraviețuit, pregătind terenul pentru renașterea postdecembristă a învățământului economic călărășean

Promotia 1989

6. De la tranziția postdecembristă la afirmarea Colegiului Economic (1990–2025)

Evenimentele din decembrie 1989 au deschis un nou capitol în istoria României, iar transformările economice și politice care au urmat au schimbat profund și sistemul educațional. Într-o societate care trecea brusc de la economia planificată la economia de piață, școlile cu profil economic și-au regăsit, în mod firesc, rolul esențial de formare a specialiștilor pentru noile structuri economice.

Imediat după 1990, liceul călărășean, cunoscut atunci sub numele de **Liceul Economic și de Drept Administrativ**, s-a confruntat cu aceleași dificultăți ca întregul sistem de învățământ: programe depășite, lipsa manualelor adaptate noii realități și o infrastructură îmbătrânită. În același timp, însă, s-a deschis o perspectivă complet nouă: reînființarea Camerelor de Comerț și Industrie, prin Hotărâri de Guvern în anul 1990, acte consfințite mai apoi prin Legea 335/2007, a readus în atenție tradiția interbelică a parteneriatului dintre mediul economic și școală. Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Călărași, continuatoarea instituției din 1925, a devenit din nou un colaborator apropiat al liceului, participând la programe de practică și orientare profesională.

În acești ani de tranziție, conducerea școlii și cadrele didactice au depus eforturi considerabile pentru modernizarea procesului educațional. Au fost introduse noi discipline – Economia de piață, Marketing, Contabilitate generală, Drept comercial, Informatica economică – și s-au organizat cursuri de formare pentru profesori, în colaborare cu Ministerul Învățământului. Odată cu aceste schimbări, liceul a redevenit un reper de seriozitate și profesionalism în viața educațională a județului.

Prin Ordinul Ministerului Învățământului nr. 5606/1993, începând cu 1 septembrie 1993, liceul a fost reorganizat sub denumirea de **Grup Școlar Economic, Administrativ și de Servicii Călărași**. Noua titulatură reflecta diversificarea formării profesionale și adaptarea la economia de piață în formare. În acești ani, Grupul Școlar Economic a funcționat într-un context de evoluție continuă, adaptându-și structura de învățământ la noile cerințe ale pieței muncii. Pe lângă clasele liceale cu profil economic, au fost organizate forme de învățământ profesional și postliceal, corespunzător specializărilor cerute în comerț, contabilitate și servicii. Totodată, s-a dezvoltat și învățământul seral, destinat reconversiei profesionale a adulților în contextul disponibilizărilor masive din sectorul industrial local.

Creșterea numărului de elevi a generat dificultăți privind spațiul de școlarizare, ceea ce a impus reorganizarea programului și utilizarea intensivă

a infrastructurii existente. Prin eforturile conducerii școlii, ale cadrelor didactice și cu sprijinul comunității locale, s-au realizat lucrări de reamenajare interioară, modernizându-se sălile de clasă, cancelaria și birourile administrative. Biblioteca a fost reorganizată și a beneficiat de dotări suplimentare în fondul de carte.

Promoția 1993-1997

În paralel, au fost înființate și dotate cabinete și laboratoare de specialitate – merceologie, contabilitate, tehnici de comerț, informatică – reflectând modernizarea procesului instructiv-educativ. Un accent special s-a pus pe inițierea elevilor în noile tehnologii informatice, prin achiziționarea treptată a echipamentelor necesare, într-o perioadă în care astfel de investiții reprezentau un efort important.

Adaptată spiritului vremii, școala a dezvoltat parteneriate cu agenți economici locali pentru desfășurarea stagiilor de practică, facilitând elevilor contactul direct cu mediul economic și comercial. În această perioadă au fost organizate și primele colaborări cu firme private din zonă, iar elevii au avut posibilitatea de a desfășura practică și în unități comerciale moderne, apărute odată cu tranziția la economia de piață.

Modernizarea școlii a inclus și activități extracurriculare: concursuri profesionale, proiecte culturale, vizite tematice și participări la olimpiade,

unde elevii liceului au obținut constant rezultate bune, confirmând nivelul ridicat de pregătire.

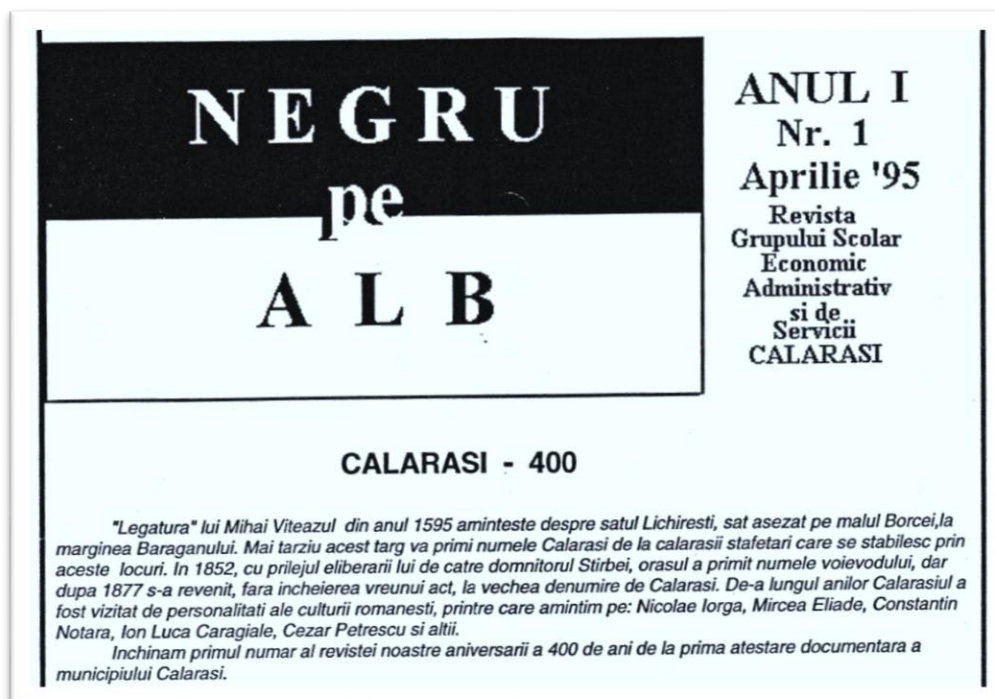

Elevii liceului pregătiți să intre în Mileniul III

În ceea ce privește colectivul de cadre didactice, în acest prim deceniu postdecembrist asistăm la o schimbare de generații. Astfel, profesori cu vechime se retrag la pensie (Doboga Nicolae, Alexandru Valeriu, Păvăloiu Anastasia, Nae Gheorghe), locul lor fiind luat de Caraion Steluța, Guțu Alexandru, Asan Viorica, Voicu Adina, Micescu Vergilica, Simianțu Irina. Schimbare se face și la nivelul conducerii liceului, în sensul că prof. Alexandru Valeriu, numit director în anul 1990, în septembrie 1996 lasă locul lui Iulian Bobeică, fost adjunct împreună cu prof. Caraion Constantin.

În anul 1995, când municipiul Călărași sărbătorea împlinirea a 400 de ani de la prima atestare documentară, Grupul Școlar Economic marca și el 70 de ani de la înființarea primei școli comerciale în urbea de pe Borcea. Cu acel prilej, grație inițiativei profesoarei Doboga Maria și a unui inimos grup de elevi era lansat primul număr al Revistei **NEGRU pe ALB**, revistă care a apărut cu regularitate în toți acești ani și în care, elevi și profesori, au semnat numeroase articole. De reținut că în numărul din mai 1998 al revistei, prof. Vergilica Micescu vorbea pentru prima dată despre “firmele practice” – viitoarele firme de exercițiu, despre care spunea că “actualmente funcționează peste 2000 de firme în 21 de țări din Europa, printre care

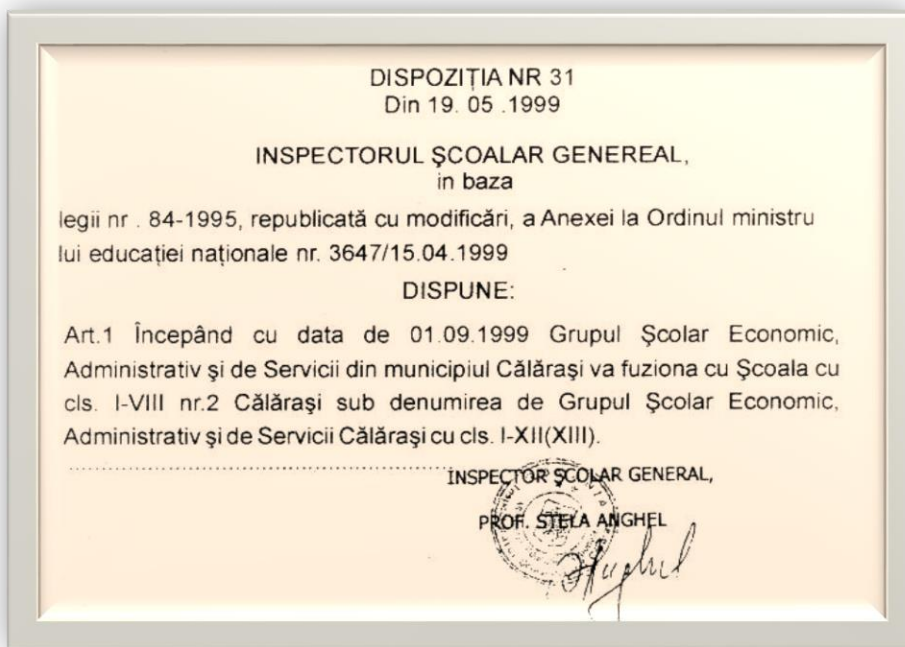
amintim: Austria, Belgia, Elveția, Germania, Italia, Franța, Marea Britanie, Slovenia, Cehia, Bulgaria, Ungaria, etc, iar de curând și în România, la Timișoara.” În final susținea, pe bună dreptate, că o asemenea activitate putea fi organizată și la Călărași, Grupul Școlar Economic urmând să-și asume rolul de inițiator, ceea ce se va și întâmpla începând din 2004.

Facsimil de pe primul număr al revistei NEGRU pe ALB

În baza dispoziției Inspectoratului Școlar Județean Călărași nr. 31 din 19 mai 1999, începând cu data de 1 septembrie 1999, Grupul Școlar Economic, Administrativ și de Servicii, fuziona cu Școala cu clasele I-VIII nr. 2 Călărași, constituindu-se astfel **Grupul Școlar Economic, Administrativ și de Servicii cu clasele I-XII.**

Prin transformările instituționale, dezvoltarea programelor educaționale și performanțele obținute, Liceul Economic Călărași s-a afirmat, în deceniul 1990–2000, ca o unitate de referință în județ, pregătind numeroase generații de absolvenți integrați cu succes în economia locală și națională. Rezultatul acestui efort a stat la baza evoluției sale ulterioare spre statutul de Colegiu Economic.

În anul 2000, când Grupul Școlar Economic se pregătea să aniverseze 75 de ani de învățământ comercial la Călărași, Ministerul Educației, confirmând prestigiul dobândit de această unitate școlară de-a lungul vremii și apreciind calitatea procesului educational, prin ordin de ministru, devenea **Colegiul Economic Călărași**.

Schimbarea denumirii nu a fost doar una formală. Ea a însemnat trecerea la un nivel superior de exigență, cu programe de pregătire moderne, acreditări ARACIP, parteneriate europene și o deschidere consistentă către formarea competențelor practice.

Începând cu anul **2004**, în cadrul colegiului s-au organizat **firmе de exercițiu**, o formă inovatoare de instruire prin simularea activităților dintr-o întreprindere reală. Elevii învățau să elaboreze documente contabile, să planifice activități comerciale, să comunice cu parteneri și clienți – toate acestea într-un cadru practic, interactiv și interdisciplinar.

Rezultatele nu au întârziat să apară: elevii Colegiului Economic Călărași au obținut premii la târgurile naționale ale firmelor de exercițiu și au participat la competiții și schimburi internaționale cu organizații similar din Austria, Franța și Turcia.

Intrarea României în Uniunea Europeană (2007) a adus noi oportunități pentru sistemul educațional. Colegiul Economic Călărași a fost printre primele instituții din regiune care au valorificat **programele europene Erasmus+ și Leonardo da Vinci**, trimițând elevi și profesori la stagii de practică în țări europene.

În același timp, colegiul și-a diversificat oferta educațională: Tehnician în activități economice; Tehnician în turism; Tehnician în alimentație publică; Tehnician în administrație.

S-a consolidat totodată infrastructura digitală, cu laboratoare de informatică dotate cu echipamente moderne, platforme educaționale online și baze de date pentru contabilitate asistată de calculator. Profesorii au participat la numeroase programe de perfecționare, iar colegiul a devenit centru de formare acreditat pentru competențe digitale și antreprenoriale.

Un rol important în viața colegiului l-au jucat activitățile extracurriculare, festivalurile și concursurile cu profil economic, simpozioanele tematice și concursurile interșcolare, care au consolidat prestigiul instituției în plan local și regional.

Misiunea școlii, în condițiile conectării la problematica lumii contemporane în condițiile unei globalizări ce începe să se contureze tot mai

clar, atât în domeniile de cultură generală, cât și în domeniile de specialitate economică/servicii este:

- Formarea profesională în domeniul afacerilor prin promovarea/încurajarea inițiativei, a spiritului antreprenorial, în scopul dobândirii de către elevi a competențelor de afaceri necesare asigurării unor șanse reale de reușită profesională.

- Educarea tinerilor în spiritul valorilor și cetățeniei europene.

- Crearea unui mediu școlar de disciplină și securitate, astfel încât școala să devină avanpostul educațional al viitorului loc de muncă – “școala ca întreprindere”.

Obiectivele școlii pentru atingerea misiunii urmăresc:

- Creșterea calității actului educațional;

- Adaptarea ofertei educaționale la cerințele comunității locale/regionale;

- Asigurarea formării profesionale a elevilor în condiții similare cu cele ale viitorului loc de muncă;

- Dezvoltarea la elevi a abilităților cheie și facilitării integrării cu succes a acestora, după absolvire în viața social-economică;

- Responsabilizarea elevilor privind propria formare.

Aspect de la Târgul educațional – oferta liceelor

Începând cu anul școlar 2024/2025 în structura Colegiului Economic a fost inclusă și Grădinița cu Program Normal nr. 2 Călărași, astfel că în anul în care își aniversează Centenarul Colegiul Economic funcționează cu structuri ale învățământului preșcolar, primar, gimnazial și licea. Statistica

înregistrează un număr 62 cadre didactice și 8 cadre didactice auxiliare. Cursurile sunt urmate de 758 de copii și elevi, repartizați astfel:

- 2 grupe învățământ preșcolar
- 9 clase învățământul primar;
- 7 clase învățământul gimnazial;
- 16 clase învățământul liceal (9 clase economic și 7 clase turism și alimentație)

Colegiul Economic dispune de o bază materială modernă și diversificată formată din: 2 corpuri de clădire, 26 săli de clasă cu mobilier modern, 1 laborator fizică-chimie, internet, sistem interactiv de predare, 1 laborator de biologie, cu acces direct la internet, 1 laborator de alimentație publică, 3 cabinete de informatică dotate cu 60 de calculatoare performante, cu acces direct la internet, 2 cabinete ale firmelor de exercițiu dotate cu calculatoare conectate la internet, imprimante multifuncționale, videoproiectoare, 1 cabinet de consiliere psihologică, 1 sală de sport, 2 biblioteci având peste 40.000 volume de carte.

În Laboratorul de informatică

Mărturie a eforturilor și a experienței acumulate de-a lungul celor 100 de ani de învățământ economic sunt rezultatele bune obținute de elevii colegiului an de an la examenele naționale, peste media județeană și națională, la olimpiadele și concursurile școlare județene și naționale, o

inserție bună a absolvenților în piața muncii, diversitatea activităților extrașcolare și extracurriculare oferite.

După anul 2000 zestrea succeselor la competițiile județene și naționale de profil a crescut, consecință a aportului adus de rezultatele elevilor de la ciclurile primar și gimnazial. Amintim aici premiile I obținute la Concursul național de literatură și matematică “Ion Barbu-Dan Barbilian”, Concursul național de matematică “Fii Inteligent”, Concursul național de limba franceză “Ortofrancaise” și Concursul național de limba engleză “Cangurul lingvist”, ca să nu amintim doar câteva din numeroasele distincții naționale care au situat Colegiul Economic pe locuri fruntașe la nivel județean. De asemenea elevii de liceu nu s-au dezmințit în ceea ce privește rezultatele obținute la olimpiade și concursuri de profil, în mod deosebit la olimpiadele de finanțe-contabilitate și tehnician în gastronomie.

La rândul lor, cadrele didactice care au îndrumat colectivele de elevi câștigătoare la olimpiade și concursuri naționale au fost răsplătite cu diplome și alte însemne ale recunoașterii, care umplu astăzi panaopia Colegiului Economic.

Diplomă de Excelență acordată prof. Caraion Steluța de Guvernul României

Instruirea practica a elevilor de la clasele de învățământ liceal se desfășoară atât în cabinetele școlii precum și prin metoda firmei de exercițiu. Bineînțeles că nu lipsește practica la agenții economici, pe baza convențiilor încheiate cu aceștia.

În prezent, Colegiul Economic Călărași se afirmă ca o instituție modernă, conectată la valorile educației europene și fidelă tradiției sale de un secol. Clădirea istorică din strada 1 Decembrie 1918, păstrează memoria anilor de început, dar și energia noilor generații. Colegiul colaborează activ cu Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Călărași, cu Primăria Municipiului Călărași și cu Inspectoratul Școlar Județean, derulând proiecte comune de orientare profesională și antreprenoriat.

La împlinirea a 100 de ani de la înființare (1925–2025), Colegiul Economic Călărași își poate privi trecutul cu mândrie și viitorul cu încredere.

Și cum Istoria, ca memorie colectivă, reține evenimentele importante, sigur când ne vom aminti de sărbătorirea Centenarului nu vom uita cadrele didactice ale Colegiului Economic din anul 2025, motiv pentru care prezentăm ***Lista titularilor din anul școlar 2025/2026***. *Învățăământ preșcolar*: ZĂDUF VALERICA și COJOCARU ANGELA-MIOARA; *Învățăământ primar*: VOINEA MARIANA, VLĂSCIANU NICOLETA, GHEORGHIU MIHAELA, ACHIM MARIANA, DUȚU CĂTĂLINA, ROȘU MIHAELA, NEGRILĂ ADRIANA; *Învățăământ gimnazial și liceal*: MARIN ELENA, ANTON MĂDĂLINA, CORNEA RALUCA, LĂPUȘNEANU LUMINIȚA – Limba română; CRISTEA DELIA, IONIȚĂ CORNELIA, OPRIȘAN DANIELA – Limba engleză; ILIE-ACHIM ANETA, DUMITRESCU ELENA DANIELA, RADU CORNELIA – Limba franceză; BARBU LUCICA, STĂNESCU VALERIA CARMEN, DEDU PAULA MONICA – Matematică; CATANĂ MIOARA – Fizică; RADU ELENA FELICIA – Biologie; TEODORESCU LUCIAN – Istorie; IVANCIU ELENA AURELIA, DEDU MARIUS – Geografie; OPREA MIRELA – Religie; IONIȚĂ FLORENTIN, MARINESCU ELENA – Sport; GHERGHINCIU ANISOARA – Educație tehnologică; CÂRJILĂ DANIEL – Tehnologia informației și comunicațiilor; ȘOCARICIU MIRELA, BRIȘAN MARIOARA, PAȚURCĂ ROXANA NATALIA, CAZAN GHEORGHIU MARINELA, DULGHERU IONEL, CARAION STELUȚA – Discipline tehnologice/Economic; NECULA MIRELA – Discipline tehnologice/Turism; NAN ANICUTA ELENA – Discipline tehnologice/Alimentație.

Personalul didactic auxiliar este reprezentat de: BOBEICĂ MARIA ANGELA (bibliotecar), BOTEAN ANA (laborant), TONCIU VIORICA (administrator financiar), GHEORGHE CARMEN DANIELA (secretar șef), GRIGORE GABRIELA (administrator patrimoniu), JELESCU GEORGE VALENTIN (informatician), MITEA IRINA-GEORGIANA (secretar), TUDOR IULIA (contabil) și NAE MIRELA (operator date).

Capitolul III

COLEGIUL ECONOMIC - O ȘCOALĂ ÎN INIMA ORAȘULUI

Colegiul Economic Călărași nu este doar o instituție de învățământ, ci un reper identitar în arhitectura socială și culturală a orașului. De aproape un secol, această școală a format generații de tineri care au devenit profesioniști, cetățeni activi și purtători ai valorilor comunității călărășene.

Relația dintre Colegiul Economic și oraș depășește dimensiunea academică, transformându-se într-un dialog continuu între tradiție și modernitate, între educație și dezvoltare locală.

Puține instituții din Călărași au reușit, de-a lungul deceniilor, să fie atât de profund legate de destinul orașului precum Colegiul Economic. Născut din spiritul pragmatic și vizionar al unei epoci care credea în educație ca mijloc de ridicare socială, liceul de profil comercial s-a transformat treptat într-un organism viu al comunității locale. De aproape un secol, în jurul acestei școli s-au format generații care au înțeles că educația nu înseamnă doar dobândirea de cunoștințe, ci și asumarea unor valori morale, civice și profesionale.

Colegiul Economic a fost mereu mai mult decât o instituție de învățământ: a fost și este o parte din identitatea Călărașului. În sălile sale de clasă s-au format tineri care, mai târziu, au devenit contabili, economiști, funcționari publici, antreprenori, cadre didactice sau specialiști în diverse domenii ale economiei locale și regionale. Mulți dintre foștii elevi au rămas implicați în viața școlii, participând la activități educative, culturale sau caritabile, păstrând astfel vie legătura cu locul în care au făcut primii pași spre viața profesională.

Prin activitățile extracurriculare organizate an de an – proiecte educaționale, serbări, concursuri tematice, campanii umanitare sau evenimente culturale – Colegiul și-a consolidat imaginea de „școală în inima orașului”. Fie că a fost vorba de implicarea elevilor în acțiuni de ecologizare, de colaborări cu ONG-uri locale, de organizarea de târguri de oferte educaționale sau de proiecte caritabile pentru comunitate, spiritul de solidaritate și deschidere a fost mereu prezent.

În acest sens, se poate afirma că școala a devenit un microcosmos al vieții urbane: un loc unde se învață nu doar contabilitatea sau economia, ci și respectul pentru muncă, spiritul civic, cooperarea și responsabilitatea. Colegiul Economic Călărași a reușit să mențină un echilibru între tradiția educației economice și nevoia de modernitate, adaptându-se permanent la schimbările sociale și la cerințele pieței muncii.

1. Deschiderea către mediul economic local

O trăsătură definitorie a Colegiului Economic este deschiderea constantă către mediul economic al municipiului. Încă din anii '90, când economia de piață începea să prindă contur și la nivel local, școala a intuit necesitatea unei colaborări directe cu firmele, băncile și instituțiile financiare din oraș. Din acea perioadă s-a conturat un model de parteneriat educațional prin care teoria predată la clasă este completată de experiențe practice în mediul real de afaceri.

Colegiul a stabilit parteneriate solide cu întreprinderi, instituții publice și organizații non-guvernamentale, înțelegând că formarea unui specialist autentic nu poate fi realizată exclusiv în sala de clasă. Elevii au posibilitatea de a-și efectua stagiile de practică în unități economice reale – bănci, societăți comerciale, companii de retail, firme de contabilitate, primăria municipiului sau instituții fiscale – unde pot observa direct mecanismele de funcționare ale economiei moderne.

Această legătură permanentă cu mediul economic are o dublă finalitate: pe de o parte, le oferă elevilor șansa de a-și consolida competențele profesionale, iar pe de altă parte, contribuie la adaptarea ofertei educaționale a Colegiului la cerințele actuale ale pieței muncii.

Și dacă privim în istoricul de un secol al Colegiului constatăm că formarea elevilor nu s-a rezumat doar la studiul teoretic din sălile de clasă. Încă de la începuturile sale, când instituția purta numele de Școala Elementară de Comerț, practica profesională a constituit un pilon esențial al educației comerciale. În acele vremuri, când orașul trăia din pulsația negustorilor, a prăvăliilor de familie și a comercianților ambițioși de la Dunăre, tinerii cursanți își făceau ucenicia chiar în magazinele din oraș, documentele vremii menționând prezența elevilor școlilor comerciale la Magazinul Sumbasacu, librăriile Socec și Cartea Românească, precum și la Filiala locală a Băncii Agricole. În spațiul viu al comerțului local deprindeau rigoarea evidențelor, politețea față de client și ritmul alert al tranzacțiilor cotidiene.

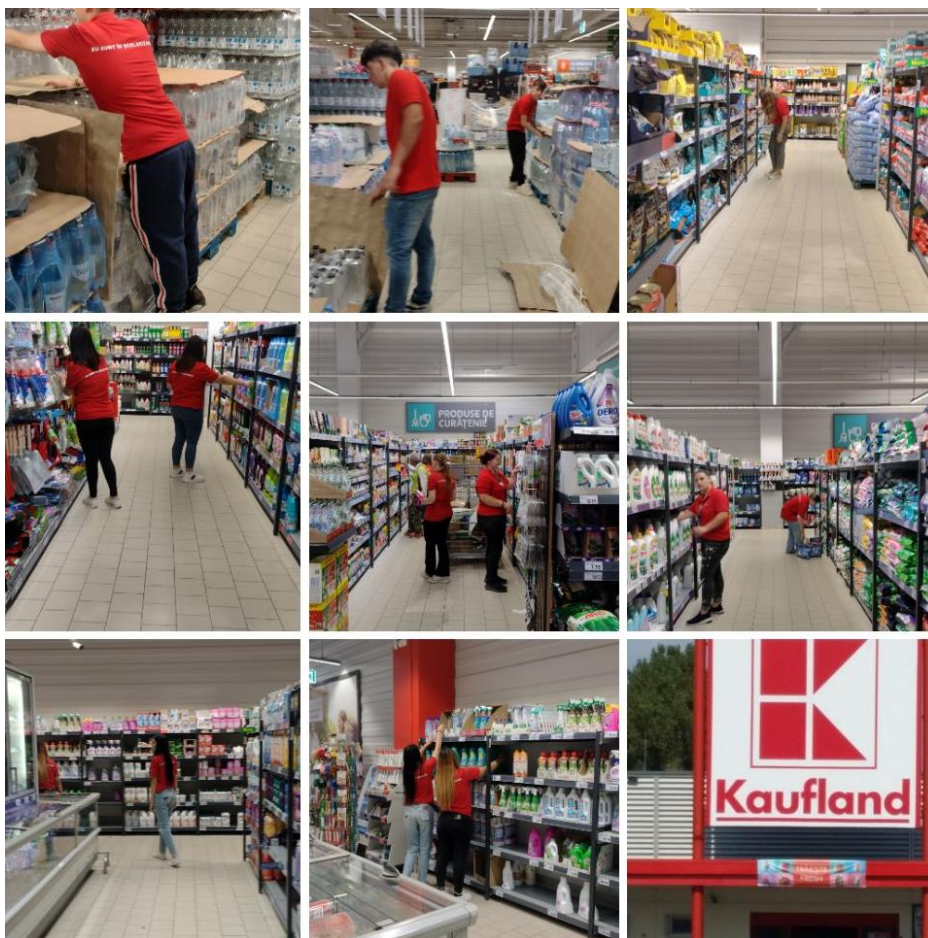
Această tradiție a continuat și după instaurarea regimului comunist, adaptându-se noilor realități economice. În perioada Liceului Economic, practica elevilor s-a desfășurat în unitățile comerciale aparținând întreprinderilor de stat, precum ICSAP și ICSMI Călărași, simboluri ale comerțului organizat și centralizat al epocii. Acolo, generații întregi de elevi au învățat sistematic procesele economice, gestiunea stocurilor, modul de lucru cu documentele contabile și, nu în ultimul rând, disciplină și responsabilitate.

După 1990, în contextul schimbărilor profunde din economia românească și al reformei învățământului tehnologic, practica școlară a trecut printr-o etapă de modernizare. Liberalizarea pieței, apariția societăților comerciale private și diversificarea mediului de afaceri local au creat oportunități noi pentru elevi și profesori. Conducerea Colegiului Economic a inițiat atunci un proces de aliniere a practicii la standardele moderne, încheind parteneriate ferme cu unități economice reprezentative. Printre primele colaborări s-au numărat contractele cu operatori locali și regionali, iar un moment important l-a reprezentat parteneriatul cu BRICO DEPOT, care a adus elevilor contact direct cu practici comerciale moderne, sisteme informatizate și politici manageriale occidentale.

În practică la Brico Depot

În ultimii ani, tradiția formării prin practică a dobândit o nouă dimensiune odată cu încheierea contractului de practică între Colegiul Economic Călărași și Kaufland, unul dintre cele mai importante lanțuri de retail din România. Prin acest parteneriat, elevii beneficiază de o experiență profesională complexă, desfășurată într-un mediu de afaceri competitiv, cu proceduri riguroase, tehnologii moderne și standarde europene. Totodată, această colaborare confirmă prestigiul Colegiului Economic în comunitate, precum și recunoașterea continuă a calității pregătirii sale.

Parteneriatul cu Magazinele Kaufland Călărași

Astfel, practica elevilor, de la ucenicia în prăvăliile negustorilor interbelici până la trainingul profesional din marile rețele de retail contemporane, rămâne o punte vie între educație și realitatea economică. O filă de istorie care vorbește despre adaptare, profesionalism și continuitate, definind misiunea Colegiului Economic: pregătirea unor tineri capabili să înțeleagă, să se adapteze și să performeze într-o economie modernă, dinamică și profund conectată la cerințele pieței.

Pregătirea practică a elevilor este completată în ***Laboratorul de alimentație publică și de preparate culinare***, care reprezintă unul dintre cele mai dinamice și apreciate spații didactice ale Colegiului Economic. Aici, formarea profesională depășește cadrul teoretic, iar elevii pășesc într-un mediu de lucru real, în care disciplina, creativitatea gastronomică și atenția pentru detalii devin instrumente esențiale ale învățării.

Sub îndrumarea cadrelor didactice specializate, elevii se familiarizează cu tehnici moderne de preparare și prezentare a produselor culinare, respectând norme stricte de igienă și calitate, așa cum se întâmplă în unitățile profesionale de profil. Ei parcurg etape practice — de la planificarea meniului și alegerea materiilor prime, până la execuția preparatelor și evaluarea gustului și prezentării finale — ceea ce le dezvoltă simțul estetic, responsabilitatea și dexteritatea.

În Laboratorul de alimentație publică și de preparate culinare

Activitatea din laborator este de stagii de practică la agenți economici din Călărași (Hotel Călărași, Pensiunea Sofia, Restaurant Dumbrava, Restaurant Queen, Texas Bar, Complex Dal Class), de participări la proiecte tematice, ateliere culinare, degustări și evenimente școlare, în care elevii își demonstrează talentul și pasiunea. Pentru mulți dintre ei, această experiență devine fundamentul unei cariere în domeniul gastronomiei și turismului, transformând laboratorul într-o veritabilă rampă de lansare profesională.

Colaborarea cu instituțiile locale – Primăria Municipiului Călărași, Camera de Comerț, Inspectoratul Școlar, Direcția Finanțelor Publice sau sucursalele bancare – a devenit un veritabil motor al formării practice. De asemenea, firmele locale oferă sprijin logistic, burse de merit, materiale de instruire sau chiar oportunități de angajare pentru absolvenții Colegiului.

În acest context, Colegiul Economic Călărași se afirmă ca un actor respectat al comunității economice locale. Este un loc unde se cultivă nu doar competențe profesionale, ci și o mentalitate antreprenorială modernă, bazată pe inițiativă, responsabilitate și adaptabilitate.

2. Firmele de exercițiu – laboratorul viitorilor economiști și antreprenori

Într-o lume în care educația economică nu se mai poate limita la transmiterea de cunoștințe teoretice, conceptul de firmă de exercițiu a apărut ca o necesitate firească, răspunzând cerinței de a forma tineri capabili să acționeze creativ, pragmatic și adaptat realităților pieței. Introduse în România după model european, firmele de exercițiu reprezintă astăzi una dintre cele mai moderne forme de instruire practică, iar Colegiul Economic Călărași se numără printre promotorii acestui sistem inovator.

Firmele de exercițiu sunt structuri educaționale virtuale care simulează, în mediul școlar, funcționarea unei întreprinderi reale. Ele reproduc fidel toate compartimentele și fluxurile de lucru ale unei firme: management, contabilitate, resurse umane, marketing, vânzări, relații publice, logistică. Elevii, grupați în echipe, își asumă roluri specifice – director general, contabil, economist, specialist în marketing, agent de vânzări – și gestionează activități concrete, de la redactarea de documente comerciale la conceperea strategiilor de promovare.

Această metodă are o valoare formativă excepțională: îi învață pe elevi să gândească integrat, să colaboreze, să comunice și să ia decizii economice bazate pe date și pe raționamente logice. Într-un climat de competiție controlată, tinerii deprind spiritul antreprenorial, învață să-și asume responsabilitatea și să respecte principiile eticii profesionale.

Primele firme de exercițiu au fost create în cadrul Colegiului în anul școlar 2003–2004, când 12 astfel de structuri au fost înscrise în Rețeaua Națională a Firmelor de Exercițiu – ROCT, o platformă coordonată la nivel național de Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic (CNDIPT). Entuziasmul profesorilor și implicarea elevilor au făcut ca această experiență să se transforme într-un proiect de durată.

În același an, Colegiul a participat la prima ediție a Târgului Internațional al Firmelor de Exercițiu de la Timișoara (aprilie 2004), iar câteva luni mai târziu a organizat prima ediție a Târgului Firmelor de Exercițiu din școală, devenită ulterior o tradiție anuală.

În anul școlar 2004–2005, rezultatele au depășit granițele țării: Colegiul a fost reprezentat la ***Târgul Internațional al Firmelor de Exercițiu de la Zagreb (Croatia)***, iar la nivel local s-a desfășurat **a doua ediție a târgului intern**, consolidând astfel prestigiul instituției.

La Târgul Internațional de la Zagreb

În perioada 2005–2006, elevii au obținut Premiul I la competiția „Cel mai bun vânzător” din cadrul Târgului Național al Firmelor de Exercițiu de la Timișoara. În același an a fost organizată a treia ediție a Târgului școlar, urmată, în 2006–2007, de a patra ediție, fiecare aducând noi teme, produse inovatoare și o participare tot mai numeroasă a elevilor și firmelor partenere.

Aspect de la Târgul firmelor de exercițiu - 2007

Aceste date cronologice reflectă nu doar o succesiune de evenimente, ci și un proces constant de consolidare instituțională, prin care Colegiul a reușit să transforme firma de exercițiu într-o parte organică a formării profesionale.

Dincolo de activitatea didactică propriu-zisă, firmele de exercițiu au devenit adevărate laboratoare de creativitate economică. Sub îndrumarea profesorilor de la catedra de discipline economice elevii au învățat să elaboreze documente contabile, să planifice campanii publicitare, să construiască identități vizuale și să comunice eficient în contexte profesionale.

Sușinuți deschis de Camera de Comerț Călărași, grație inițiativei ing. Marian Drăgan, președintele Camerei, elevii Colegiului au participat constantă la târguri județene, regionale, naționale și internaționale de unde au adus școlii numeroase premii și distincții. De exemplu, la Târgul Internațional al Firmelor de Exercițiu de la București, elevii călărășeni au obținut Premiul I pentru „Cel mai bun stand de prezentare” și mențiunea specială pentru „Cea mai inovatoare ofertă de servicii” – o recunoaștere a profesionalismului și creativității cu care s-au prezentat.

De asemenea, Colegiul s-a afiliat Rețelei Europene a Firmelor de Exercițiu – EUROPEN-PEN International, stabilind parteneriate educaționale cu instituții din Franța, Germania și Spania. Acest pas a deschis elevilor perspectiva colaborării transnaționale, familiarizându-i cu standardele europene de comunicare și de afaceri.

Recoltă de trofee pe măsura eforturilor

Numeroși foști elevi care au activat în firmele de exercițiu s-au orientat ulterior spre domenii precum contabilitate, management, comerț, turism sau marketing, unii devenind antreprenori locali de succes. Astfel, se poate afirma că impactul acestor activități s-a resimțit direct în comunitate, contribuind la formarea unei noi generații de tineri economiști, motivați și bine ancorați în realitatea economică.

Firmele de exercițiu au consolidat profilul Colegiului ca instituție modernă, orientată spre performanță și inovare. Prin intermediul lor, elevii nu doar că învață regulile economiei de piață, ci le și experimentează, într-un mediu educațional controlat, dar realist. Ei înțeleg valoarea deciziilor economice, rolul marketingului, importanța gestionării resurselor umane și a comunicării cu partenerii de afaceri.

Firma de exercițiu la competiția Bussines Plan – faza regională 2025

În același timp, aceste firme dezvoltă competențe transversale: spirit de echipă, leadership, creativitate, capacitate de negociere, utilizarea tehnologiilor digitale și a limbilor străine în mediul economic. Profesorii coordonatori și conducerea școlii au reușit să creeze o veritabilă „școală a inițiativei”, unde greșeala devine lecție, iar succesul, rezultat al cooperării și disciplinei.

Prin activitatea firmelor de exercițiu, Colegiul Economic Călărași demonstrează că educația economică poate fi o experiență vie, atractivă și

profund formativă. Aceste structuri didactice reprezintă o punte între școală și realitatea economică, între elev și comunitate, între teorie și practică.

Mai mult decât o metodă de instruire, firma de exercițiu este un simbol al adaptabilității și modernității Colegiului, o dovadă că instituția știe să se racordeze la standardele europene și să ofere tinerilor o pregătire complexă, în pas cu cerințele secolului XXI.

3. Educația prin implicare: cultură, sport, civism, voluntariat

De-a lungul întregii sale existențe, Școala Comercială din Călărași a cultivat în mod constant ideea că educația nu se limitează la sala de clasă. Elevii au fost încurajați să descopere lumea din jur, să participe activ la viața comunității și să își însușească valori sociale durabile.

Un instrument important de formare l-au constituit excursiile de documentare organizate periodic. Încă din 1929, se proiectau deplasări la mari centre industriale precum Timișoara, Arad și Reșița, cu scopul „completării cunoștințelor absolvenților”. Tradiția a continuat: în 1949, elevii urmau să viziteze vestul țării, iar în 1951 zona Moldovei — un demers educativ menit să îi familiarizeze cu realitățile economice și sociale ale României.

Școala s-a remarcat și prin sprijinul acordat tinerilor care își doreau să studieze, dar nu dispuneau de resurse materiale suficiente. În 1928 și 1935, orfanii de război și copiii invalizilor de război au fost scutiți de taxe, iar elevilor cu dificultăți financiare li s-au redus sau eliminat taxele școlare. În 1950, bursierii beneficiau chiar și de gratuitate la transportul CFR, facilitând naveta.

Performanța școlară a fost recompensată exemplar. În 1929, bursa de merit era de 5000 lei/elev, iar în 1942, profesorul și fondatorul Aureliu Ionescu Isac a instituit un fond de 19.353 lei, de pe urma căruia elevii cu rezultate remarcabile, dar cu posibilități materiale modeste, primeau câte 2000 lei. În 1943 au fost acordate trei astfel de burse, confirmând continuitatea acestui sprijin.

Spiritul solidarității s-a manifestat vizibil. Elevii organizau acțiuni caritabile, strângeau fonduri pentru copiii afectați de secetă în sudul Basarabiei (1931) și donau cărți pentru crearea de biblioteci rurale. Serbările de Crăciun aveau și rol social: elevilor nevoiași li se ofereau haine și încălțăminte, iar jucăriile confecționate de elevi erau vândute pentru susținerea cazurilor sociale.

Succesul la nivel național nu a întârziat. În 1930 și 1931, elevii participau la expoziții organizate de Ministerul Instrucțiunii Publice. În 1933, pentru promovarea radiodifuziunii, școala participa la concursuri tematice

pentru elevi. În 1940, ansamblul de dansuri al școlii reprezenta instituția la festivaluri folclorice.

De curind s-a desfășurat la Călărași faza raională a campionatului republican de gimnastică al școlilor medii. Cu această ocazie s-au remarcat în deosebi tinerii gimnaști antrenati de către profesorul Romulus Lambescu, care s-au clasat pe primele locuri. In fruntea lor elevul din clasa X-a, Minculescu, a lăsat cea mai bună impresie obținând media generală de 9,35. El a fost urmat pe locul II de Virgil Frățescu cu media 8,89. Dintre eleve, cea mai bună comportare a avut-o eleva Cecilia Banciu. Bine pregătite s-au mai arătat Georgeta Ștefan, Aur Cecilia, etc.

Facsimil ("Steagul Roșu" din 11.03.1955) despre gimnaștii prof. Lambescu

Anii '50 au adus consacrarea gimnasticii, sub îndrumarea profesorului Romulus Lambescu. Echipile de fete și băieți au obținut locul I la etapa regională a Campionatului Sportiv Republican (1950) și un onorabil loc V la faza națională din 1951, competiție la care au concurat inclusiv loturi naționale. Numele sportivilor — Neiculescu Aurelia, Matei Mariana, Niță Aneta, Bălăuță Florența, Bălan Victoria, Ionescu Ecaterina, Hargalaș Ștefan, Minculescu Paul, Buzescu Octavian, Nițu Ion, Anghel Octavian, Doboga Liviu, Doboga Nicolae și Oprea Vasile.

Echipa de fotbal a Liceului Economic - 1969

Pasiunea pentru sport era atât de mare încât școala a creat inclusiv o bibliotecă sportivă și o gazetă de perete dedicată.

Instituția a fost mereu parte activă a vieții comunității. Elevii participau la sărbători și comemorări naționale — de la Ziua Unirii (1918) și Ziua Regelui, la Ziua Apelor (30 iunie), comemorarea bătăliei de la Mărășești (6 august) și Ziua Marinei (15 august). După instaurarea regimului comunist, calendarul comemorativ s-a adaptat ideologic — elevii participau la festivități dedicate Republicii și zilei de 1 mai. Și ca o școală care se respectă, Colegiul și-a punctat, prin manifestări dedicate, aniversările proprii.

COLEGIUL ECONOMIC, LA CEAS ANIVERSAR !

Într-o toamnă târzie, în urmă cu 88 de ani, câteva persoane animate de înalte idealuri au pus bazele învățământului economic călărășean. Astăzi, alte persoane duc mai departe aceste idealuri, ridicându-le pe cele mai înalte culmi.

Colegiul Economic este un liceu cu tradiție în formarea economică a generațiilor de elevi, aceștia contribuind la câștigarea, menținerea și ridicarea performanței școlii de astăzi, alături de profesori bine pregătiți și dornici să transforme societatea în una mai bună, aducându-i drept omagiu oameni capabili, responsabili de a trece de la stadiul de copii, la viitorii studenți, ceea ce îi implică direct și în a da o mână de ajutor societății în care trăiesc.

Elevii au parte de instruire totală din partea profesorilor, împreună fac parte dintr-o colectivitate unită, care mereu a triumfat. Pe parcursul anilor de studii am creat, am format, ne-am implicat, am trăit momente frumoase, mai puțin frumoase, iar acest liceu ne-a ajutat să fim cine suntem acum și cine vom fi mai departe.

Ca și în anii precedenți, așa cum ne-am obișnuit, în ultima săptămână a lunii noiembrie, cadrele didactice și elevii Colegiului Economic Călărași au sărbătorit 88 de ani de cultură economică pentru formarea viitorilor contabili călărășeni. Miercuri, 27.XI.2013, a avut loc deschiderea activităților pentru sărbătorirea celor 88 de ani de învățământ economic călărășean. La acest moment festiv au fost prezenți domnul prefect George

Iacob, domnul inspector-general adjunct Constantin Tudor, doamna inspector de specialitate Roxana Paturcă, profesori și elevi ai Colegiului. Invitații au transmis urările dumealor de bine pentru profesori și elevi.

Acest eveniment a fost sărbătorit prin diferite activități extrașcolare pregătite de profesori, alături de elevii claselor I-XII ai liceului. Activitățile cuprind atât concursuri de cultură generală („BE COOL!”), „Civilizație și credință”, expoziții de artă plastică, sesiune de referate și comunicări („Economistii în acțiune”), recitări de poezii, concursuri culinare, expoziție foto („Momente din activitățile noastre”), cât și activități sportive (meciuri de handball, fotbal, șah, sau tenis de masă).

Vineri, 29 noiembrie, a fost ziua cea mai emoționantă, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. A fost o zi de

sărbătoare pentru toți și cu acest prilej au fost organizate mai multe activități: concurs gastronomic „Culorile Toamnei”, întâlnirea generațiilor - profesori și elevi - confesiuni și dialoguri despre succes. Toate aceste activități au culminat cu Balul Liceului Economic, care s-a desfășurat vineri seara, în cadrul restaurantului „Queen”. Colegiul Economic de astăzi, ca instituție educațională integrată, are ca viziune dezvoltarea și consolidarea sa ca un adevărat pilon al formării generale și economice din județul Călărași, în contextul nevoii de europenizare și de internaționalizare a școlii. Nu putem să spunem decât că suntem mândri că facem parte din acest liceu!

La mulți ani, Colegiul Economic!
Ioana Stanciu (X F)
Școala de Presă
Subredacția Colegiul Economic

Presa locală consemnează evenimentele Colegiului Economic

Astăzi, continuând tradițiile sale, Colegiul Economic se afirmă prin implicarea în proiecte educaționale moderne, programe de voluntariat și acțiuni specifice unei societăți europene în continuă schimbare. Școala și-a orientat constant oferta educațională spre profesiile cerute de economie, adaptându-se ritmului societății contemporane și consolidându-și rolul de instituție formativă majoră în comunitate.

În repetate rânduri, presa locală a reliefat faptul că elevii și profesorii s-au implicat activ în proiecte caritabile dedicate copiilor și vârstnicilor, în campanii de donare de sânge, precum și în acțiuni de ecologizare a parcurilor

și a malurilor brațului Borcea. Aceste activități au fost adesea derulate în parteneriat cu Primăria Municipiului Călărași, cu Direcția de Asistență Socială și cu organizații non-guvernamentale locale, demonstrând solidaritatea tinerilor față de orașul în care trăiesc.

La Căminul de bătrâni “Antim Ivireanul” din Călărași

Un capitol aparte în viața culturală a Colegiului îl reprezintă **trupa de teatru a elevilor**, un veritabil atelier de expresie artistică și comunicare. Sub îndrumarea profesorului Constantin Caraion, membru al echipei Teatrului Popular din Călărași, trupa a reușit să transforme arta scenică într-un mijloc de educație morală, estetică și socială.

Repertoriul elevilor a cuprins atât piese clasice din literatura română cât și creații originale, scenete satirice și dramatizări inspirate din viața școlii și a comunității. Participarea la concursuri și festivaluri școlare de teatru a adus numeroase premii, culminând cu Locul III la etapa națională a Concursului echipelor de teatru elevi, o performanță care a confirmat talentul, seriozitatea și dăruirea tinerilor artiști.

Această distincție nu a fost doar o victorie artistică, ci și o dovadă a valorilor cultivate în cadrul școlii: munca în echipă, disciplina, creativitatea și respectul pentru cultură. Fiecare spectacol al trupei a devenit un eveniment așteptat, reunind elevi, părinți și profesori într-o atmosferă de entuziasm și solidaritate. Prin intermediul teatrului, Colegiul a demonstrat că educația

estetică poate merge mână în mână cu formarea profesională, contribuind la modelarea unor tineri echilibrați, sensibili și comunicativi.

O altă dovadă a implicării elevilor în activități cultural-artistice o constituie **formația de majorete a Colegiului Economic**, devenită de-a lungul anilor un simbol de energie, eleganță și coeziune. Prezentă la cele mai importante manifestări sportive, culturale și civice din municipiu și din județ, formația a adus un plus de culoare și dinamism evenimentelor locale – de la paradele școlare și Zilele Orașului, până la festivități ale instituțiilor partenere.

Marjoretele de la Economic

Majoretele de la „Economic” s-au remarcat prin coregrafii bine concepute, prin sincronizare impecabilă și prin spiritul de echipă care le unește. Sub coordonarea profesorilor de educație fizică, activitatea lor a devenit un model de disciplină, perseverență și reprezentare pozitivă a școlii. Fiecare apariție în public a fost primită cu aplauze și a consolidat imaginea Colegiului ca instituție care promovează nu doar performanța academică, ci și armonia dintre corp, spirit și comunitate.

Colegiul a colaborat constant cu instituții precum Muzeul Dunării de Jos, Centrul Cultural Județean, Biblioteca Municipală și Inspectoratul Școlar Județean Călărași, organizând expoziții de fotografie, concursuri literare, seri de poezie, campanii umanitare și activități artistice. Aceste colaborări au

consolidat profilul umanist al școlii și au creat punți între mediul educațional și cel cultural.

Prin cluburile și cercurile de elevi, s-au desfășurat proiecte de voluntariat ecologic, dar și campanii sociale precum „Un zâmbet pentru un copil”, „Săptămâna voluntariatului” sau „Dăruiește o carte”. În toate aceste acțiuni, elevii au demonstrat empatie, spirit civic și dorința de a contribui la binele comun.

Activitățile culturale, artistice și civice au transformat Colegiul Economic Călărași într-o comunitate vie, deschisă și solidară. Aici, educația nu se oprește la catedră, ci continuă pe scenă, pe terenul de sport, în parcuri sau în centrele sociale. Elevii învață că implicarea în viața cetății este o formă superioară de educație, iar succesul personal are valoare doar atunci când contribuie la binele comun.

Astfel, imaginea Colegiului Economic este asociată astăzi nu doar cu formarea profesională, ci și cu spiritul civic, implicarea culturală și voluntariatul. Prin teatrul elevilor, prin energia majoretelor, prin campaniile umanitare și proiectele educative, școala a devenit un simbol al tinereții active și al educației prin participare, confirmând încă o dată că adevărata formare a tinerilor înseamnă echilibru între rațiune și sensibilitate, între competență și generozitate.

4. Absolvenții – ambasadorii Colegiului

Nimic nu vorbește mai elocvent despre o școală decât destinul celor care i-au trecut pragul. De-a lungul unui secol de existență, Colegiul Economic Călărași a format mii de tineri care au dus mai departe valorile dobândite între zidurile acestei instituții: seriozitatea, spiritul de echipă, respectul pentru muncă și dorința de a contribui la dezvoltarea comunității.

Absolvenții Colegiului se regăsesc astăzi în toate domeniile vieții economice și sociale: în administrația publică, în instituțiile bancare, în întreprinderile private, în educație, turism sau cultură. Mulți au devenit contabili, economiști, funcționari, inspectori fiscali, antreprenori sau manageri de succes. Alții s-au orientat către domenii conexe – comunicare, marketing, servicii – unde competențele economice dobândite în școală le-au oferit un avantaj competitiv evident.

Ceea ce impresionează cel mai mult este faptul că un număr considerabil de absolvenți ai Colegiului Economic au rămas aproape de școală, fie ca parteneri de practică, fie ca mentori pentru generațiile tinere. Firmele locale conduse de foști elevi primesc anual stagiaari, sprijinind procesul de formare profesională. Astfel, se creează un circuit educațional valoros, în care experiența devine o resursă comună, iar fidelitatea față de școală se transformă într-o formă de recunoștință activă.

La aniversările Colegiului, foști elevi revin adesea cu emoție, evocând profesorii care le-au influențat destinul și atmosfera caldă a anilor de formare. Aceste reîntâlniri sunt adevărate lecții de continuitate, în care trecutul și prezentul se împletesc firesc, confirmând rolul Colegiului ca spațiu de formare intelectuală și morală.

- Mitea Constantin –Consilier de stat
- Parlea Gheorghe-inspector general in Ministerul Finantelor
- Badulescu Fronea –prof. univ. –Institutul de Fizica
- Alexandru Ionescu –ziarist
- Enescu Teodor-director Centrala CEC bucuresti
- Burtoi Ion inspector in Ministerul Educatiei Nationale
- Paun George consilier Ministerul Agriculturii
- Tomescu Ion –director-Ministerul Minelor si Petrolului
- Nicolae Valeanu Ivanciu-seful Catedrei de Istorie a Doctrinelor Economice
- Iuga Mihai –Banca de Investitii Calarasi
- Limona Gheorghe –arbitru international de fotbal
- Ghita Tanase –prof. doctor-ASE Bucuresti
- Amza Tudor-General de Politie ,prof. doctor –Univ. N.Titulescu
- Bartolomeu Moise-director economic SIDEX Galati
- Truica Gabriela, Dinca Didina, Psanu Nicolae-prof. limbi straine
- Hargalas Stefan –campion gimnastica, antrenor Clubul Dinamo
- Teodorescu Adrian –procuror sef –Constanta
- Margineanu Vasile-comisar sef-Insp. Jud. Politie Calarasi
- Coman George-director CECCAR-Filiala Calarasi
- Apostol Stefan –director la Trezoreria –Directia Finantelor Publice –Calarasi
- Baicu Victorita –director CEC-Bank Calarasi
- Rotaru Florica- Consiliul Magistraturii
- Radutoiu (Stoianovici)Viorica –prof. de matematica
- Vlase Alexandru-director la Bancpost Brasov
- Nicolescu Dana-medic-Spitalul Panduri Bucuresti
- Pavel Lucian-director P.A. Management International Bucuresti

O parte a absolvenților școlilor comerciale și economice de la Călărași

Fostul director Nicolae Doboga, el însuși absolvent al Liceului Economic de la Călărași, afirma: “Am avut sansa sa fiu elev, profesor și director în acest liceu în care de-a lungul anilor au învățat oameni deosebiți.”

Printre ultimele generații care au absolvit Colegiul se numără numeroși tineri care s-au remarcat în viața profesională, unii dintre ei ocupând funcții de conducere în administrația locală și în mediul economic. Alții au ales să urmeze facultăți de profil economic la universități din București și Constanța, de unde s-au întors apoi pentru a contribui la dezvoltarea orașului natal.

Exemplele sunt grăitoare: foști elevi ai Colegiului lucrează astăzi la Banca Transilvania, CEC Bank, BRD, Primăria Călărași, Consiliul Județean, Direcția Finanțelor Publice, firme de contabilitate, agenții de turism și companii comerciale de renume local. De asemenea, unii au devenit profesori chiar în cadrul Colegiului, perpetuând tradiția instituției care i-a format.

Această diversitate profesională reflectă adaptabilitatea și valoarea formării primite la Colegiul Economic. Într-o lume în continuă schimbare, absolvenții săi se disting prin echilibru, spirit analitic, competență și integritate, calități care i-au făcut apreciați oriunde au ajuns.

O nouă promoție a Colegiului Economic Călărași, gata să dea piept cu viața!

Legătura dintre absolvenți și școală nu s-a întrerupt niciodată. Mulți dintre ei participă la evenimentele școlii – aniversări, sesiuni de comunicări, târguri educaționale sau activități caritabile. Această implicare voluntară dovedește solidaritatea generațiilor, dar și faptul că școala a reușit să devină o parte vie a identității lor personale.

În ultimii ani, Colegiul a început să structureze o bază de date a absolvenților, menită să faciliteze comunicarea și colaborarea între promoții. Scopul este de a crea o rețea activă de alumni, care să contribuie la promovarea imaginii instituției și la orientarea profesională a elevilor actuali.

De asemenea, absolvenții sunt invitați periodic să participe la mese rotunde și întâlniri tematice în cadrul orelor de consiliere și orientare în carieră, unde își împărtășesc experiențele și traseul profesional. Pentru elevi, aceste dialoguri au o valoare formativă considerabilă, oferind exemple reale de reușită și motivație pentru viitor.

Dincolo de cifre, diplome sau statistici, adevărata măsură a unei instituții de învățământ o constituie oamenii pe care i-a format. Colegiul Economic Călărași se poate mândri cu generații de absolvenți care au dus mai departe spiritul pragmatic, onest și solidar al școlii. Ei sunt, în prezent, ambasadorii Colegiului în societate, fiecare contribuind, prin munca sa, la prestigiul instituției care i-a format.

Această comunitate de foști elevi reprezintă o resursă de identitate și memorie, dar și o garanție a viitorului: acolo unde există devotament, profesionalism și dragoste pentru școală, există și continuitate.

În felul acesta, Colegiul Economic Călărași își împlinește menirea de școală formativă și comunitară, în care trecutul, prezentul și viitorul se întâlnesc sub același ideal: acela al educației prin valoare, muncă și demnitate.

5. Deschiderea europeană și parteneriatele educaționale

Într-o lume în care educația depășește granițele naționale, Colegiul Economic Călărași s-a afirmat ca o instituție care privește cu încredere către Europa și către valorile universale ale cooperării și diversității culturale. Deschiderea către lume a devenit, în ultimele două decenii, una dintre dimensiunile fundamentale ale activității sale, concretizată prin participarea la proiecte internaționale, parteneriate educaționale și mobilități Erasmus+ care au format elevi și profesori într-un spirit european autentic.

Drumul Colegiului spre colaborarea europeană a început încă din anii 2008–2010, odată cu implicarea în programele europene Leonardo da Vinci și Comenius, menite să stimuleze schimburile de experiență între instituțiile de învățământ. Printre primele proiecte de anvergură s-a numărat parteneriatul „*Preventing School Dropouts*” (PRESOUT), desfășurat în perioada 2010–2012, în cadrul programului ***Lifelong Learning Programme*** – ***Leonardo da Vinci Learning Partnership***, care a reunit școli din Turcia, Portugalia, Austria, Germania și România.

Scopul proiectului a fost prevenirea abandonului școlar prin metode interactive și prin integrarea activităților extracurriculare în procesul

educativ. Profesorii și elevii participanți au avut ocazia de a lucra în echipe internaționale, de a vizita instituții de învățământ din străinătate și de a înțelege importanța dialogului intercultural.

În aceeași perioadă, Colegiul a derulat proiecte precum „*Leadership – tineri pentru mileniul III*”, „*Un climat sănătos*”, „*Voluntari comunitari*”, „*Patrula Eco*” și „*RoRec – patrula de reciclare*”, activități care au combinat educația economică cu preocuparea pentru mediu, sănătate și responsabilitate socială.

Aspecte de la Conferința de lansare a Proiectului CEPRO

În anii care au urmat, Colegiul și-a extins rețeaua de parteneriate atât la nivel național, cât și internațional. Colaborările cu ProCredit Bank, Fundația CODECS, Agenția de Mediu, Centrul de Sănătate Publică Călărași și Asociația de sprijin a copiilor cu handicap fizic au adus beneficii directe în formarea practică a elevilor.

La acestea s-au adăugat parteneriate cu Universitatea Româno-Americană, Fundația Ecologică Green, Școala Postliceală Sanitară „Carol

Davila”, Crucea Roșie Călărași, IPJ Călărași și DGASPC, toate contribuind la lărgirea orizontului educațional al tinerilor.

De asemenea, colaborările cu Muzeul Dunării de Jos, Biblioteca Județeană „Alexandru Odobescu”, Centrul Cultural Județean Călărași și Inspectoratul Școlar Județean au favorizat o legătură durabilă între școală și mediul cultural local, oferind elevilor ocazia de a participa la expoziții, concursuri tematice și proiecte de educație artistică.

În perioada 2010–2025, Colegiul Economic s-a implicat în numeroase proiecte cu finanțare europeană, care au vizat modernizarea procesului educativ și creșterea șanselor de inserție profesională a elevilor.

Printre cele mai importante se numără:

- **Proiectul MaST Networking**, în cadrul Programului *POSDRU*, derulat în parteneriat cu ISJ Călărași, Colegiul economic devenind, la sfârșitul proiectului, **Școală MaST-TOP**;
- **Proiectul „Competențe Europene pentru Piața României (CEPRO) - prin Centrul de Inițiere în Antreprenoriat a Tinerilor”** finanțat din Fondul Social European în cadrul Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, „Investește în Oameni”, Axa prioritară 2, Domeniul de intervenție 2.1.
- **Proiectul transfrontalier România–Bulgaria „Collective Education” (ROBG 188)**, în cadrul Programului *Interreg V-A*, axa prioritară 5, care a facilitat schimburi educaționale și activități comune cu licee din țara vecină;
- **Proiectul „Entrepreneurship for Youth Labor Mobility – REYLIM” (ROBG 169)**, realizat în parteneriat cu **Liceul Economic „Atanas Burov” din Ruse și Camera de Comerț și Industrie Călărași**, axat pe promovarea spiritului antreprenorial în rândul tinerilor;
- **Proiect transfrontalier România – Bulgaria „CBC for MaST education”** în cadrul programului *InterregV-A*, ROBG-165, în parteneriat cu ISJ Călărași.
- **Proiectul Erasmus+ „European Mobility for Quality Services – EMFQS” (2019–2021)**, care a oferit elevilor posibilitatea de a efectua stagii de practică în unități economice din **Italia și Polonia**, sub coordonarea profesorilor de specialitate;
- **Proiectul ROSE (Romania Secondary Education)**, finanțat de Ministerul Educației, prin care s-a derulat programul „Elevi Motivați

- Absolvenți Pregătiți (EMAP)”, vizând reducerea abandonului școlar și creșterea performanței educaționale;
- **Proiectul POCU „Practica pentru o carieră de succes – PRACTIC-ON” (SMIS 131118)**, care a consolidat relațiile dintre Colegiu și mediul economic, oferind stagii de practică plătite și orientare profesională personalizată;
- **Proiectul PNRR „Smart Lab – Dotarea cu laboratoare inteligente” (2023–2025)**, prin care unitatea de învățământ a fost echipată cu tehnologii digitale moderne, oferind elevilor acces la un mediu educațional compatibil cu standardele europene.

Participarea la programele **Erasmus+** și **Interreg** a reprezentat pentru elevi și profesori o experiență formativă deosebită. Mobilitățile internaționale organizate în **Italia, Franța, Bulgaria, Polonia, Germania** și **Cipru** au contribuit la dezvoltarea competențelor lingvistice, la cultivarea toleranței și la înțelegerea valorilor europene fundamentale – respectul, diversitatea, solidaritatea.

Colegiul Economic – Școală MaST - TOP

În cadrul acestor programe, elevii au participat la ateliere de antreprenariat, educație ecologică și turism durabil, au vizitat instituții economice și culturale și au lucrat în echipe multiculturale. Mulți dintre ei au

declarat că aceste experiențe le-au schimbat perspectiva asupra viitorului profesional și le-au întărit încrederea în propriile abilități.

Colegiul Economic Călărași este astăzi o școală cu adevărat europeană, având colaborări cu instituții din **Franța, Italia, Bulgaria, Polonia, Germania și Republica Moldova**. În cadrul **parteneriatelor educaționale internaționale**, au fost organizate schimburi de elevi, conferințe tematice și proiecte comune de educație civică și antreprenorială.

De asemenea, unitatea colaborează cu **European Examinations Centre** pentru susținerea examenelor Cambridge YLE și KET/PET, programată pentru anul 2025, asigurând elevilor posibilitatea de a-și certifica competențele lingvistice la standarde internaționale.

Certificat Cambridge English obținut de Colegiul Economic Călărași

Parteneriatele promovate de Inspectoratul Școlar Județean, cu **ASE București, Universitatea Politehnică din București, Fundația „Noi Orizonturi”, Crucea Roșie, Asociația „Amprenta de bine” și Smart Edu Publishing**, în care au fost incluse și cadre didactice ale Colegiului Economic, au deschis noi direcții de colaborare, axate pe voluntariat, leadership și dezvoltare personală.

Acțiune în cadrul Parteneriatului cu Universitatea Politehnică București

Toate aceste proiecte și parteneriate au contribuit la formarea unei culturi organizaționale europene în cadrul Colegiului Economic. Elevii sunt încurajați să gândească global și să acționeze local, să respecte diversitatea și să caute soluții inovatoare pentru problemele societății.

Proiectele de tip „*Service Learning*”, acțiunile ecologice, campaniile de voluntariat și atelierele de educație pentru mediu și sănătate au creat o generație de tineri responsabili, informați și solidari. Prin participarea la aceste programe, Colegiul nu doar își afirmă identitatea europeană, ci și contribuie activ la formarea **cetățenilor europeni ai viitorului**.

În concluzie, deschiderea europeană a Colegiului Economic Călărași nu este doar o componentă a modernizării instituționale, ci o filosofie educațională. Ea exprimă convingerea că educația de calitate se construiește prin parteneriat, dialog intercultural și încredere în valori comune. Prin activitatea sa internațională, Colegiul devine un model de integrare europeană în plan educațional, demonstrând că școala de la Călărași este nu doar a comunității locale, ci și **a Europei unite prin educație**.

6. O școală pentru comunitate, o comunitate pentru școală

Astăzi, la un secol de la înființare, Colegiul Economic Călărași se prezintă ca o instituție matură, consolidată, care și-a depășit de mult statutul de simplu liceu de specialitate. Este, în sensul deplin al cuvântului, un centru de excelență educațională, dar și o școală de viață – un loc unde se formează nu doar competențe profesionale, ci și caractere.

De-a lungul anilor, școala a învățat să se reinventeze, păstrându-și însă rădăcinile în solul identitar al Călărașului. În amfiteatrele sale s-au format mii de tineri care au devenit, rând pe rând, profesioniști, părinți, cetățeni activi și promotori ai valorilor comunității. Prin munca profesorilor, prin seriozitatea și curiozitatea elevilor, prin sprijinul administrației locale și al partenerilor economici, Colegiul a reușit să-și clădească un prestigiu solid, câștigat prin fapte, nu prin vorbe.

Anii au trecut, dar Liceul Economic a rămas în inima lor!

Colegiul Economic nu a fost niciodată o instituție izolată, ci un organism viu, profund integrat în dinamica orașului. Activitățile sale educaționale, culturale și sociale au generat constant energie pozitivă și coeziune locală. De la târgurile firmelor de exercițiu și până la acțiunile caritabile, de la spectacolele teatrale și paradele majoretelor până la participarea la proiecte europene, fiecare inițiativă a școlii a avut ecou în viața comunității.

Această deschidere permanentă a transformat Colegiul într-un spațiu de întâlnire între generații, între domenii și profesii, între tradiție și modernitate. Prin profesorii săi, prin elevii implicați în proiecte de voluntariat, prin parteneriatele cu Primăria, cu Camera de Comerț, cu agenții economici și cu instituțiile culturale, Colegiul a devenit un pol de dezvoltare civică și educațională în peisajul urban al Călărașului.

Între Colegiu și comunitate s-a născut o relație de reciprocitate exemplară. Orașul a oferit școlii sprijin, încredere și recunoaștere publică, iar școala, la rândul său, a oferit comunității competență, energie și resurse umane de valoare. Numeroși absolvenți ai Colegiului activează astăzi în administrația publică locală, în instituțiile culturale sau în mediul privat, aducând un plus de profesionalism și loialitate față de orașul care i-a format.

Această legătură de tip simbiotic a fost consolidată prin prezența constantă a Colegiului în viața publică a Călărașului. De la aniversările Zilelor Orașului până la evenimente culturale, de la acțiuni filantropice la campanii educative, numele Colegiului Economic este rostit cu respect și afecțiune.

Deschiderea unui nou an școlar la Colegiul Economic Călărași

Centenarul Colegiului nu este doar un prilej de celebrare, ci și unul de reflecție. Într-o epocă marcată de schimbări rapide, instituția dovedește că tradiția și modernitatea pot coexista. Valoarea adăugată a școlii nu constă doar în rezultatele academice, ci în spiritul comunitar pe care îl cultivă – acel sentiment că fiecare elev, profesor sau absolvent aparține unei familii extinse, unite de idealul educației prin muncă și demnitate.

Dacă în anii interbelici Școala Comercială de Băieți semăna în tinerii ei semințele inițiativei economice, iar în deceniile postbelice a continuat să formeze profesioniști pentru nevoile locale, astăzi Colegiul Economic Călărași privește înainte cu aceeași misiune nobilă: aceea de a educa oameni capabili să schimbe lumea în bine, fără a-și uita rădăcinile.

Prin proiectele Erasmus+, prin activitățile culturale și parteneriatele sociale, prin implicarea constantă în viața orașului, Colegiul s-a transformat într-un simbol al educației moderne și al solidarității. Așa cum Dunărea modelează, cu răbdare, țărmurile orașului, tot astfel această școală a modelat, vreme de un secol, sufletele și mințile tinerilor care i-au trecut pragul.

Într-o lume în continuă schimbare, simbioza dintre Colegiu și comunitate rămâne garanția că tradiția se poate transforma în modernitate fără a-și pierde sensul. Colegiul Economic din Călărași este, prin excelență, expresia vie a acestei armonii: o școală pentru comunitate, dar și o comunitate care poartă, în inimă, școala sa.

Astăzi, la 100 de ani de la momentul fondator, putem afirma cu deplină convingere că istoria Colegiului Economic Călărași nu este doar o cronologie de fapte și evenimente, ci o poveste a dăruirii și a speranței, a profesiei făcute cu pasiune și a învățaturii trăite cu rost. În această poveste, fiecare elev, profesor, director sau partener al școlii a lăsat o amprentă. Iar această amprentă colectivă constituie, poate, cea mai frumoasă moștenire pe care școala o oferă orașului său – credința în puterea educației de a schimba destine

Capitolul IV

MEMORIE ȘI IDENTITATE

1. Tradiția ca fundament al identității școlii

După cum am încercat să arătăm în capitolele anterioare, Istoria Colegiului Economic Călărași începe în anul 1925, când, în plin avânt al reformelor educaționale interbelice, se înființează Școala Elementară Comercială de Băieți, prima instituție de profil economic din sudul Bărăganului. Inițiativa a aparținut Camerei de Comerț și Industrie Călărași, care a dorit să răspundă unei nevoi acute: formarea unei generații de tineri pregătiți să administreze comerțul și finanțele locale într-un oraș aflat în plină dezvoltare.

Călărașiul, centru comercial și port fluvial activ, își construia atunci identitatea modernă, iar noua școală avea menirea de a sprijini această transformare.

Primele promoții, conduse cu rigoare de profesorii G. V. Constantinescu și Virgiliu D. Marinescu, au așezat temeliile unei tradiții care avea să dureze un secol. Sub deviza „Prin muncă și cunoaștere spre progres”, elevii școlii comerciale au fost formați de-a lungul timpului nu doar ca buni contabili, lucrători comerciali sau funcționari, ci și ca oameni ai cetății – disciplinați, cinstiți și animați de spiritul datoriei.

În aproape o sută de ani de existență, instituția și-a schimbat de mai multe ori denumirea, dar nu și vocația economică. În perioada postbelică, Școala Comercială s-a transformat în Școală Medie Tehnică de Comerț, apoi, în anii 1960–1970, în Liceu Economic și de Drept Administrativ, pentru ca, după 1990, să devină Grup Școlar Economic, Administrativ și de Servicii, adaptându-se mereu la noile cerințe ale învățământului.

După anul 2000, când România s-a apropiat de standardele educaționale europene, instituția a trecut printr-un amplu proces de modernizare, atât în privința infrastructurii, cât și a conținutului educațional, prin ordin ministerial, școala a primit titlul onorant de **Colegiu Economic**, recunoaștere a performanțelor sale și a continuității în formarea profesională de calitate.

Astăzi, Colegiul se definește ca moștenitor direct al Școlii Comerciale din 1925, păstrând același profil, același spirit al rigoarei și același ideal: acela de a forma tineri competenți, responsabili și implicați în viața economică a comunității. Această continuitate a misiunii educaționale – de la comerțul tradițional interbelic la economia digitală de azi – reprezintă firul roșu al identității instituției.

Pe lângă rolul formativ, școala a cultivat, de-a lungul existenței sale, și o **identitate vizuală și simbolică distinctă**, care a evoluat odată cu epocile. Emblema Școlii Comerciale de altădată – cu inițialele „S.C.B.” încadrate de spic și carte – exprima legătura dintre educație și munca productivă. În perioada comunistă, simbolistica a fost adaptată contextului ideologic, dar spiritul economic și pragmatic a rămas, discret, prezent.

După 1990, odată cu revenirea la valorile educației libere, Colegiul Economic de astăzi se regăsește printre simboluri heraldice care definesc atât identitatea zonei, cât și specificul unei unități de învățământ cu profil economic. Imaginați-vă o **siglă circulară cu cărțile deschise, spicul de grâu și moneda** – semne ale cunoașterii, prosperității și stabilității – și deviza „**Prin efort se atinge valoarea**”, care sintetizează filosofia instituției.

Uniforma elevilor de altădată a fost un simbol de apartenență care exprima, în același timp, respectul pentru școală și sentimentul de identitate colectivă. În anii de după 1990, elevii Colegiului s-au identificat prin profilul economic și activitățile extracuriculare specifice. La rândul ei instituția școlară a introdus și elemente vizuale moderne, precum logo-ul adaptat mediului digital, site-ul oficial, siglele aniversare și o consistentă prezență online – semne ale modernității asumate.

Elevilor de la Economic le ședea bine și în uniformă!

Dincolo de documente, denumiri sau simboluri grafice, adevărata identitate a Colegiului se află în *spiritul său formativ*, transmis din generație în generație. În acest spațiu s-au modelat caractere, s-au descoperit vocații, s-au construit destine.

Profesorii de ieri și de azi au păstrat, ca pe un tezaur, principiile care au făcut din această școală o instituție respectată: rigoare profesională, respect pentru tradiție, deschidere spre nou și grijă față de elev.

Colegiul Economic Călărași este astăzi un *reper de identitate locală*, la fel cum, în anii interbelici, Școala Comercială era un simbol al modernității urbane.

Fiecare generație de profesori și elevi a adăugat câte o verigă la lanțul memoriei instituționale, creând o continuitate morală între trecut și prezent. Astfel, tradiția nu este privită ca o relictă, ci ca o resursă vie, care inspiră și dă sens educației contemporane. Colegiul nu trăiește din gloria trecutului, ci o onorează prin fapte – prin performanțe școlare, prin deschiderea europeană, prin proiecte educaționale inovatoare. Într-un oraș aflat mereu la confluența dintre Dunăre și Bărăgan, dintre tradiție și modernitate, Colegiul Economic Călărași se ridică astăzi ca o *instituție-simbol*, purtând în sine memoria unei istorii centenare și energia unei școli care continuă să modeleze oameni și destine.

2. Profesorii și directorii Școlii și Colegiului de ieri și de azi – repere morale și intelectuale

Orice instituție de învățământ își poartă amprenta oamenilor care i-au slujit cauza. În cazul Colegiului Economic Călărași, această amprentă poartă nume, chipuri și caractere care, de-a lungul unui secol, au zidit nu doar o școală, ci o comunitate de valori. De la fondatorul său și până la generațiile de dascăli contemporani, istoria Colegiului este, în fond, o istorie a oamenilor care au făcut din profesia lor un act de credință.

Această construcție nu a fost niciodată una grăbită, ci rezultatul unei lucrări tăcute, continue, a unor oameni care au privit educația ca pe un contract moral cu societatea, o promisiune de cultivare a minților tinere și de formare a unor caractere solide. Profesorii și directorii au devenit, astfel, nu simple figuri administrative, ci modele, mentori și piloni ai continuității culturale locale.

Primii dintre acești oameni au fost *G. V. Constantinescu, Virgiliu D. Marinescu, Ion R. Săvulescu, Const. G. V. Grigorescu și Virgil Deghetto*, spirite vizionare și pedagogi riguroși, care au pus bazele Școlii Elementare Comerciale, Școlii Superioare Comerciale și, mai apoi, a Liceului Comercial Călărași. Sub conducerea lor, școala comercială călărășeană a dobândit rapid prestigiu și recunoaștere, devenind un model de rigoare și eficiență.

Nu întâmplător, aceste nume stau la temelia unei tradiții; fiecare dintre ei a introdus în ethosul școlii valori precum responsabilitatea civică, disciplina profesională și cultivarea spiritului economic modern. Într-o epocă în care România făcea pași rapizi către europenizare, acești directori au intuit rolul strategic al educației economice și au clădit instituția cu viziune și demnitate.

Conducătorii pe care i-am amintit au conceput școala nu doar ca un loc de transmitere a cunoștințelor, ci ca un laborator de formare morală, în care disciplina, punctualitatea și respectul față de muncă erau la fel de importante ca teoria economică. Ei au înțeles că adevărata educație nu se reduce la acumulare de informații, ci implică șlefuirea caracterului. Astfel, elevii nu erau doar instruiți, ci formați ca viitori cetățeni și profesioniști, capabili să se integreze într-o societate competitivă și responsabilă. Într-un fel, acești directori au fost nu doar lideri educaționali, ci arhitecți ai unei culturi organizaționale ce rezistă până astăzi.

În perioada postbelică și până la desființarea școlii din anul 1955, conducerea instituției a fost preluată de o serie de directori care au menținut spiritul fondatorului, adaptându-l noilor cerințe ale vremii. Și aici îi amintim pe directorii **Ștefan Mircescu, Gheorghe Vasilescu, Ovidiu Popescu și Emilia Druc**, personalități care au condus cu tact și răbdare în anii dificili ai reorganizărilor din învățământul tehnic și economic.

A fost o perioadă de frământări sociale și instituționale, în care conducătorii școlii au trebuit să navigheze contextul politic și schimbările structurale ale statului român. Prin adaptare inteligentă și prin menținerea standardelor profesionale, ei au reușit să păstreze identitatea și relevanța instituției, chiar într-un peisaj educațional aflat în permanentă transformare.

Anii 1966–1989 au adus o perioadă de stabilitate administrativă, în care directorii au reușit să consolideze baza materială a liceului, să atragă cadre didactice valoroase și să mențină standardul profesional al școlii. În acei ani, Liceul Economic devenise una dintre cele mai respectate instituții de învățământ din regiune, cu elevi premiați la concursuri naționale și cu o rată ridicată de promovare în învățământul superior, fiind condusă cu talent pedagogic, pasiune și empatie față de colegi și elevi de **Ileana Minculescu, Nicolae Doboga, Florea Rodica și Gheorghe Nae**.

În această etapă, școala și-a cristalizat profilul formativ, devenind nu doar un centru educațional, ci un atelier al performanței intelectuale. Directorii au cultivat spiritul de competiție, dar și solidaritatea profesională, au deschis școala către comunitate și au transformat-o într-un reper al excelenței educaționale județene.

După 1990, într-un context de profunde transformări, directorii au trebuit să îmbine tradiția cu modernitatea. În acest efort s-au angrenat cu determinare și talent managerial profesorii **Alexandru Valeriu**, **Iulian Bobeică**, **Steluța Caraion**, **Aurelia Ivanciu** și **Daniel Cârjilă**, care au condus școala cu echilibru și viziune, implementând noi planuri de învățământ, consolidând relațiile cu mediul economic și promovând deschiderea europeană a Colegiului.

Directorii Gheorghe Nae, Valeriu Alexandru, Iulian Bobeică, Steluța Caraion, Daniel Cârjilă și Aurelia Ivanciu

Schimbarea paradigmei educaționale, apariția economiei de piață și integrarea europeană au adus provocări majore. Directorii din această perioadă au transformat aceste provocări în oportunități, promovând digitalizarea treptată, diversificarea ofertelor educaționale, accesul elevilor la programe internaționale și consolidarea imaginii publice a Colegiului.

În prezent, echipa managerială actuală, alcătuită din **Mirela Necula** – director și **Aurelia Ivanciu** – director adjunct, continuă această linie de stabilitate și inovație la Colegiul Economic Călărași.

Prin proiecte moderne, deschidere față de parteneriate educaționale, promovarea competențelor antreprenoriale, digitale și europene, conducerea

actuală asigură continuitatea viziunii istorice a Colegiului: aceea de a forma absolvenți responsabili, competitivi și implicați în viața co-munității. În același timp, școala rămâne un spațiu al tradiției, al memoriei și al respectului față de valorile educației autentice.

DIRECTORII LICEULUI

1. G.V. CONSTANTINESCU-1925
2. V.D. MARINESCU
3. M.I. MUȘĂTESCU
4. GH.F. DUMITRESCU
5. I.R. ȘVULESCU
6. FL.BUTEREZ
7. V. DE. GHETTO
8. G. GRIGORESCU
9. Ș.T. MIRCESCU
- 10.GH. VASILESCU
- 11.O.POPESCU
- 12.DRUC F
- 13.MINCULESCU ILEANA
- 14.DOBOGA NICOLAE
- 15.FLOREA RODICA
- 16.NAE GHEORGHE
- 17.ALEXANDRU VALERIU
- 18.BOBEICA IULIAN
- 19.CARAION STELIĂ
- 20.IVANCIU AURELIA
- 21.CĂRJIĂ DANIEL
- 22.NECULA MIRELA

*Apoi Călărași-Liceul
Liceul Comercial*

**DIRECTORII ADJUNȚI, începând
din anul 1990**

BOBEICA IULIAN VALENTIN
NAE GHEORGHE
CARAION CONSTANTIN
IVANCIU AURELIA
BARBU LUCICA
CĂRJIĂ DANIEL
TOADER MARIOARA

Lista directorilor și a directorilor adjuncți de la înființare și până astăzi

Dacă directorii au fost arhitecții școlilor cu profil comercial și economic de la Călărași, **profesorii au fost zidarii ei de zi cu zi**. Ei au ținut vie flacăra tradiției, au educat, au inspirat și au transmis, din generație în generație, pasiunea pentru învățătură și pentru meseria bine făcută.

Primii profesori din 1925-1928

O parte a corpului profesoral din anul 1955

Corpul profesoral din perioada 1970- 1974

Corpul profesoral din anii 1970-1974

CORPUL PROFESORAL DIN PERIOADA 1974-1990

Corpul profesoral din perioada 1974-1990

O PARTE DIN CORPUL PROFESORAL DIN PERIOADA 1990-2005

O parte a Corpului profesoral din perioada 1990-2005

Corpul profesoral din perioada 2010-2015

Colectivul de cadre didactice în anul Centenarului

De-a lungul unui secol, Colegiul Economic Călărași a fost o **școală de caractere**. Modelele oferite de profesorii săi nu s-au limitat la transmiterea de cunoștințe, ci au inclus un set de valori morale – cinste, corectitudine, echilibru, spirit civic – care au devenit, în timp, parte din identitatea colectivă a instituției.

Multe generații de elevi își amintesc cu emoție exigența profesorilor lor, dar și blândețea cu care aceștia știau să îndrume. În fiecare deceniu au existat dascăli care au lăsat urme adânci în memoria școlii, fie prin rigurozitatea profesională, fie prin spiritul lor umanist și generos.

Tradiția pedagogică a Colegiului se bazează pe echilibrul dintre rigoare și empatie. Profesorii au înțeles că educația economică nu se reduce la formule și bilanțuri, ci include și formarea unui caracter integru, pregătit pentru viață. De aceea, peste ani, numele Colegiului Economic Călărași a ajuns sinonim cu seriozitatea, disciplina și performanța.

Astăzi, când privim înapoi la istoria acestor dascăli, observăm un fir comun: **devotamentul pentru școală**. Mulți dintre ei au rămas aici întreaga carieră, considerând instituția drept o familie extinsă. Alții, plecați spre alte orizonturi, au dus mai departe spiritul locului. În toți, însă, a rămas aceeași credință că misiunea profesorului este una dintre cele mai înalte forme de slujire a comunității.

3. Elevii școlii față în față cu excelența ca tradiție

În istoria școlilor comerciale din România, elevul a fost întotdeauna punctul central al procesului educațional – scopul, motivația și măsura finală a efortului didactic. Dacă profesorii au reprezentat repere morale și intelectuale, iar directorii au oferit viziune și coordonare, elevii au fost cei care au dat viață instituției, prin energia lor, prin aspirațiile lor și prin felul în care au transformat cunoașterea în rezultat concret și devenire personală.

Școlile comerciale, încă de la apariția lor în perioada interbelică, au cultivat nu doar competențe profesionale, ci și caracter, disciplină, spirit civic și dorința de afirmare într-un mediu competitiv. Ele au pregătit tineri capabili să răspundă nevoilor economiei moderne, să navigheze dinamica pieței muncii și să își găsească identitatea profesională într-o societate aflată în continuă transformare.

Colegiul Economic Călărași a preluat această moștenire, consolidând-o și adaptând-o la realitățile contemporane. Generațiile care i-au trecut pragul s-au format într-un mediu care îmbină tradiția cu modernitatea, rigoarea academică cu aplicațiile practice, spiritul competitiv cu solidaritatea și implicarea comunitară. Elevii săi au dovedit, de-a lungul timpului, o maturitate intelectuală remarcabilă, o etică a muncii solidă și o capacitate de a reuși în domenii diverse, de la administrație și business, până la educație, servicii, antreprenoriat și leadership public.

Dovezi ale excelenței școlare

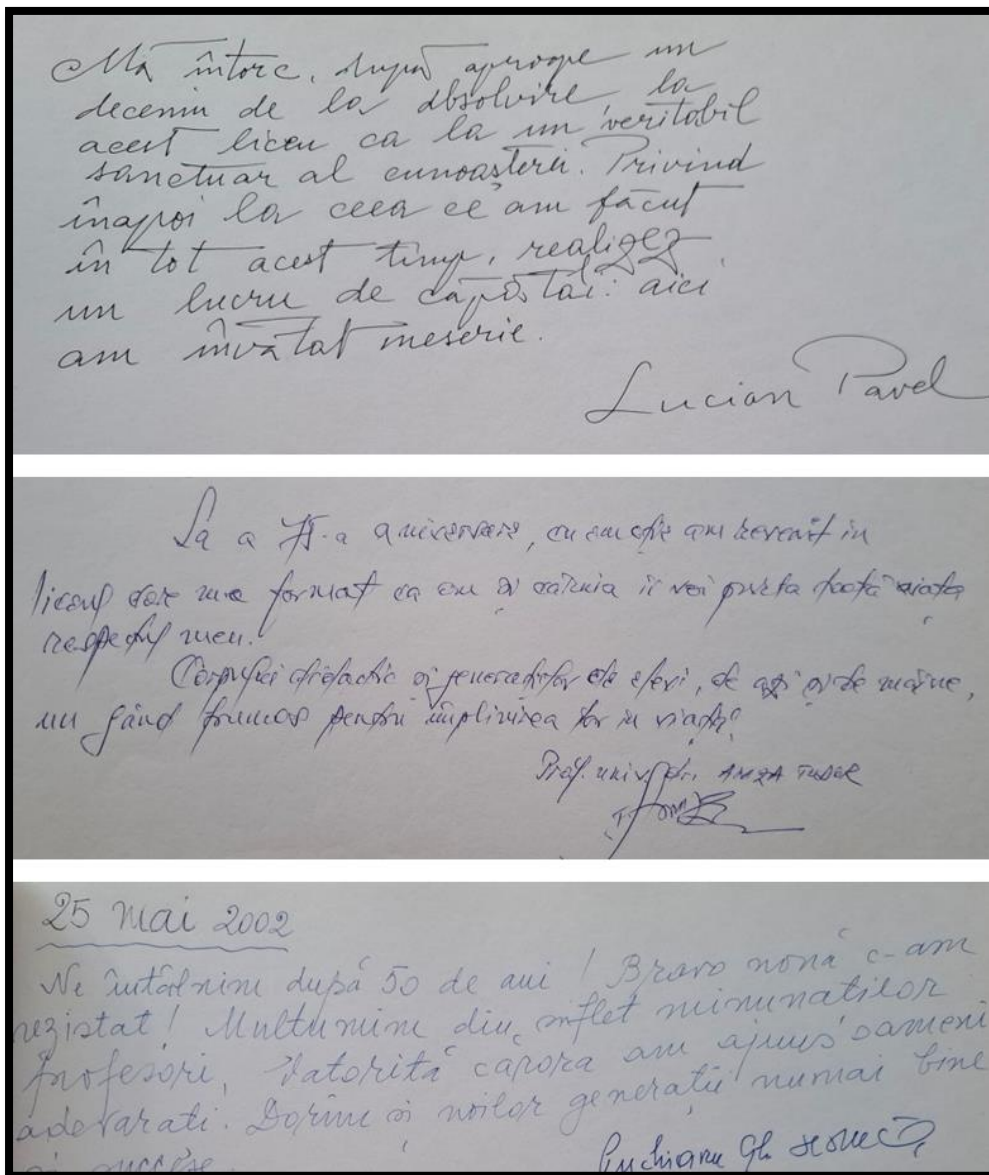
Astăzi, ca și odinioară, ei reprezintă cea mai convingătoare expresie a valorii școlii. Prin rezultatele lor, prin ambiția de a excela și prin atașamentul față de instituția care i-a format, elevii Colegiului Economic confirmă că misiunea acestei școli depășește cu mult transmiterea unor cunoștințe: este o misiune de formare a caracterelor, de stimulare a vocațiilor, de pregătire a profesioniștilor responsabili și integri, capabili să contribuie activ la dezvoltarea comunității.

De-a lungul istoriei sale, Colegiul Economic din Călărași, s-a remarcat nu doar prin cadre didactice dedicate și lideri vizionari, ci și prin generații de elevi ale căror performanțe au confirmat calitatea formării oferite aici. Participarea la olimpiade și concursuri naționale și internaționale a reprezentat, pentru mulți dintre ei, o rampă de lansare spre cariere strălucite, dar și o modalitate de a demonstra, cu modestie și ambiție, că educația serioasă produce caractere puternice și minți competitive.

Diplomele care se regăsesc astăzi în arhiva unității de învățământ – precum cele acordate pentru rezultate remarcabile la discipline economice în cadrul etapelor naționale ale concursurilor școlare – reprezintă mărturii vii ale acestor reușite. Fiecare certificat poartă în sine o poveste, o emoție și un drum de muncă, pasiune și perseverență. Sunt momente care nu apar în manuale, dar care, puse laolaltă, conturează identitatea unei școli în care excelența nu a fost niciodată un accident, ci o tradiție consolidată în timp.

4. Amintiri și mărturii ale absolvenților

Orice școală trăiește nu doar prin zidurile sale, ci mai ales prin **amintirile celor care i-au trecut pragul**. În istoria Colegiului Economic Călărași, mărturiile absolvenților alcătuiesc o adevărată cronică a timpului, o punte între generații și o dovadă vie a faptului că educația lasă urme adânci în inimile celor formați aici.

Câteva gânduri transcrise din Cartea de Onoare a Colegiului

Pentru mii de foști elevi, anii petrecuți la Colegiul Economic au rămas sinonimi cu tinerețea, prietenia și descoperirea de sine. Atmosfera școlii – sobră, dar caldă, disciplinată, dar plină de viață – a fost pentru mulți prima lecție despre rigoare și respect, despre responsabilitate și solidaritate.

Amintirile lor vorbesc despre emoția primei zile de școală, despre profesori severi, dar drepecți, despre ore care uneori păreau grele, dar care, peste ani, s-au transformat în pilde de viață. În sălile de clasă, pe coridoare, în curtea largă a școlii, s-au legat prietenii trainice și s-au născut destine.

Pentru generațiile anilor '70 și '80, liceul însemna uniformă impecabilă, manuale groase, serbări de iarnă și concursuri școlare, dar și sentimentul de apartenență la o comunitate respectată.

Pentru cei de după 1990, au venit libertatea de expresie, primele calculatoare, firmele de exercițiu, parteneriatele internaționale și o lume educațională care se deschidea spre Europa.

Pentru generațiile actuale, Colegiul este o școală modernă, digitalizată, dar care poartă cu grijă parfumul unei istorii de un secol.

Fiecare absolvent poartă în sine o parte din spiritul Colegiului. Unii îl asociază cu parfumul toamnei și emoția primei ore de economie, alții cu zâmbetul unui profesor sau cu bucuria unei reușite. Dar toți, fără excepție, recunosc că această școală i-a învățat cum să fie oameni, nu doar profesioniști.

Într-o epocă în care memoria pare adesea grăbită, Colegiul Economic Călărași continuă să demonstreze că adevărata identitate se clădește prin amintiri. În fiecare fotografie veche, în fiecare catalog păstrat, în fiecare poveste spusă cu emoție, trăiește un fir de istorie comună, care leagă trecutul de prezent și face din această instituție o familie extinsă, unită prin timp.

Memoria absolvenților a devenit, în timp, o parte integrantă a identității Colegiului. Prin ei, școala trăiește în afara zidurilor, în instituțiile unde lucrează, în firmele pe care le conduc, în orașele și țările unde s-au afirmat.

Fiecare generație adaugă un nou strat acestei memorii colective, care nu se pierde, ci se transformă într-un capital moral comun.

Această moștenire afectivă este păstrată prin intermediul reuniunilor de promoții, al evenimentelor aniversare și al proiectelor comemorative dedicate profesorilor care au marcat viețile elevilor lor.

În arhiva școlii se regăsesc astăzi fotografii, cataloage, diplome, afișe și chiar caiete de amintiri din anii interbelici – dovezi ale unei continuități umane și educaționale impresionante.

Colegiul Economic Călărași se mândrește cu faptul că mulți dintre absolvenții săi au revenit ca profesori, parteneri de practică sau colaboratori,

reîntorcând în școală ceea ce au primit cândva: încrederea și respectul pentru muncă. Astfel, se închide un cerc simbolic: elevul de ieri devine formatorul de azi, păstrând vie flacăra care a fost aprinsă cu un secol în urmă.

Promoția 1969 în Parcul Central

La fiecare **întâlnire jubiliară**, în amfiteatrul școlii răsună aceleași voci emoționate: „Nici nu ne vine să credem că au trecut 10, 20 sau chiar 40 de ani!”. Fiecare promoție are poveștile ei, profesorii ei emblematici, întâmplările care au rămas legendare. Unii foști elevi evocă cu umor exigența diriginților, alții rememorează cu recunoștință sfaturile care le-au schimbat viața.

Și cum **Centenarul** a generat un interes pe măsura evenimentului aniversativ, o parte a absolvenților au ținut ca părerile lor să rămână scrise pentru generațiile viitoare, ca un semn al respectului față de instituția școlară și oamenii care au servit-o cu devotament și dăruire.

Un fost absolvent, dr. în economie **Daniel Constantin**, astăzi consilier la Camera de Conturi Călărași și cadru didactic universitar la Filiala Călărași a USAMV București ne mărturisea: “Pentru mine, absolvent al promoției 1995, Liceul Economic a reprezentat spațiul în care am învățat nu doar tainele contabilității și ale disciplinei financiare, ci și responsabilitatea, rigoarea și respectul față de munca bine făcută. Aceleași valori au fost cultivate și generațiilor anterioare, tatăl meu numărându-se, la rândul său, printre absolvenții acestui liceu (promoția 1969). Acest fapt conferă instituției o încărcătură simbolică aparte, ilustrând continuitatea și forța tradiției educaționale.”

Președintele Consiliului Județean Călărași, ec. **Vasile Iliuță**, și el absolvent al Liceului Economic, are de asemenea cuvinte de apreciere la adresa școlii unde s-a format pentru viață: “Această școală mi-a clădit temelia profesională și m-a învățat ce înseamnă rigoarea, seriozitatea și responsabilitatea față de comunitate. Pentru mine, Liceul Economic nu a fost doar o școală, ci locul unde am învățat să îndrăznesc, să mă organizez și să cred în munca bine făcută. Aici am

întâlnit profesori care mi-au cultivat încrederea în propriul drum și colegi cu care am împărțit aspirații și vise. Sunt onorat să îmi aduc astăzi contribuția la dezvoltarea județului din postura de absolvent al unei instituții care continuă să fie un reper al excelenței educaționale.”

În anul 2000, atunci când Colegiul Economic și-a aniversat 75 de ani de existență, prof. univ. dr., generalul și poetul **Tudor Amza**, absolvent al generației 1969, scria în Cartea de onoare a școlii: “La a 75-a aniversare, cu emoție am revenit în liceul care m-a format ca om și căruia îi voi purta toată viața respectul meu. Corpului didactic și generațiilor de elevi de azi și de mâine, un gând frumos pentru împlinirea lor în viață.”

Un alt absolvent al Liceului, **George Coman**, director al CECAR Călărași în perioada 2005-2021, a ținut să precizeze: “Acest liceu, simbol al tradiției, excelenței și formării profesionale, a reprezentat pentru generații întregi un adevărat loc al devenirii și al valorilor autentice. Sunt mândru că am făcut parte din această frumoasă comunitate și că am avut șansa de a învăța și de a mă forma alături de profesori și colegi deosebiți.”

Postările noastre din spațiul virtual au generat numeroase reacții ale unor foști elevi ai Liceului și Colegiului Economic. Iată ce scria călărășeanul **George Lazăr**: “Pentru cei care am absolvit acest liceu și nu numai, cred că trebuie amintite aici numele celor care nu au fost doar profesori foarte buni ai acestui liceu, ci și OAMENI foarte buni ai comunității...Îmi permit să enumăr aici, aleatoriu, profesorii pe care i-am avut în perioada celor 4 ani de liceu (1977 - 1981): Doboga Nicolae, Alexandru Valeriu, Alexandru Viorica, Caraion Constantin, Pantea Ileana, Micu Constantin, Nicolescu Marcel, Sifft Aurel, Bobeică Iulian, Condoiu Dumitru, Nae Gheorghe, Enescu Nicolae.”

La rândul ei, **Cornelia Constantin**, tot din Călărași, scria pe Facebook: “Am fost elevă a Liceului Economic Călărași în perioada 1967 - 1971. În cei patru ani, am avut profesori competenți și exigenți! Toți au contribuit la formarea noastră ca oameni pregătiți pentru viață, pentru

meseriile pe care fiecare, de-a lungul timpului, și le-a dorit! Menționez câțiva profesori care mi-au rămas în minte și inimă: dl. Condoiu, dl. Marinescu, dl. Doboga, dl. Șaric, dl. Chiriac, dna. Alboiu, dna. Alexandru, dl. Breazu și mulți alții. Respect, admirație, regrete că nu mai sunt printre noi! Au trecut 54 ani de la absolvirea liceului! Un liceu de prestigiu din Călărași!”

Ec. **Vasilică Marin**, președintele în funcțiune al Filialei CECAR Călărași, absolvent al Școlii postliceale care a funcționat în cadrul Grupului Școlar Economic, Administrativ și de Servicii Călărași, a ținut să salute Colegiul Economic la Centenar: “Profesia contabilă, ca și orice realizare, din orice domeniu, implică efort, dăruire și sacrificiu. Magnetismul către cifre și ajutorul necondiționat al domnilor profesori au dus la formarea noastră ca și profesioniști contabili. Mulțumesc fondatorilor acestei instituții de învățământ, fostelor și actualelor cadre didactice care au contribuit la formarea noastră ca și oameni.”

O altă absolventă, dr. ec. **Georgeta Alecu**, mărturisea: „În anul 1977 am devenit elevă a Liceului Economic Călărași, urmare deciziei părinților, care au considerat că profilul mi se potrivește. Nu știam ce înseamnă contabilitatea, dar am acceptat decizia lor. La școală am descifrat primele taine ale contabilității cu regretatul profesor Condoiu Dumitru. Seara, în sala de studiu din Cămin, primeam explicații de la colegile mele mai mari, mai avansate în ale contabilității, Steluța Mocanu și Alexandra Gagu. Și uite așa, a început să-mi placă. Timp de 25 de ani, la Ministerul Finanțelor am coordonat serviciul care se ocupa cu elaborarea reglementărilor contabile pentru institutii publice. Toate aceste realizări au fost posibile pentru că mi-a plăcut foarte mult ceea ce am făcut, dar și datorită corpului profesoral al liceului, care mi-a oferit o bază de cunoștințe solidă, ce m-a ajutat în etapele ulterioare ale profesiei. “

La rândul ei **Daniela Mihai**, senator de Călărași, absolventă a Liceului Economic, a precizat: “A fi absolvent al Liceului Economic înseamnă a purta cu tine rigoarea, ambiția și spiritul responsabilității față de comunitate. Anii petrecuți aici mi-au format nu doar cunoștințele, ci și caracterul, învățându-mă că perseverența și seriozitatea deschid drumul către împlinire profesională și personală. Sunt onorată să aparțin acestei școli și să reprezint, în activitatea mea publică, valorile pe care le-am dobândit între

profesorii și colegii mei de atunci. Colegiul Economic rămâne un pilon important al educației călărășene și un reper pentru generațiile care vin.”

Dr. **Veghiu (Feldioreanu) Ionelia Alexandra**, expert contabil, își amintește cu plăcere de anii petrecuți la Colegiul Economic Călărași: “Rememorând anii petrecuți în cadrul Colegiului Economic Călărași, sunt mândră să celebrez valoarea durabilă a educației primite și impactul ei asupra trecutului, prezentului și viitorului meu. Acei ani au constituit un izvor neîngrădit de inspirație și încredere pentru calea spre împlinirea profesională și personală, încununată prin obținerea titlului de doctor în contabilitate și întemeierea unei cariere solide în antreprenariat.”

Vom încheia seria amintirilor și mărturiilor absolvenților, cu un extras din mesajul prof. univ. dr. **Liliana Ionescu-Felegă**, decan al Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestuire din cadrul ASE București: “Aici, la Liceul Economic din Călărași, am descoperit ce înseamnă adevărata educație – acea împletire subtilă între rigoare și omenie, între cunoaștere și caracter. Am avut șansa să fiu îndrumată de profesori extraordinari. Lecțiile lor, uneori severe, alteori pline de înțelepciune tăcută,

au devenit pentru mine modele de conduită profesională și umană. Un loc aparte în sufletul meu îl vor avea întotdeauna profesorii Constantin Caraion, Nicolae Doboga și Iulian Bobeică – dascăli care au știut să vadă în fiecare elev potențialul unui destin și care au cultivat în noi curajul de a crede în propria valoare... Nu pot evoca acea perioadă fără să vorbesc despre colegii mei. Am avut privilegiul de a aparține unei generații de elevi harnici, solidari și generoși, uniți de dorința sinceră de a reuși prin propriile forțe. Împreună am învățat să prețuim munca, prietenia și sprijinul reciproc. Într-o perioadă în care resursele erau limitate, am descoperit că adevărata bogăție vine din curiozitate, perseverență și din bucuria de a învăța împreună... La mulți ani, drag liceu! Mulțumim pentru rădăcini, pentru modele și pentru aripile pe care ni le-ai dăruit, aripi pe care avem datoria să le purtăm mai departe! Vivat, crescat, floreat!”

Astfel de amintiri dau măsura impactului moral și formativ al Colegiului. Ele nu sunt simple confesiuni, ci documente vii ale memoriei, care confirmă că școala nu formează doar competențe, ci și caractere, că dincolo de discipline, manuale și examene, rămâne o legătură de suflet.

5. Colegiul în conștiința comunității

De-a lungul celor o sută de ani de existență, Colegiul Economic Călărași și-a câștigat un loc aparte în viața orașului. Mai mult decât o instituție de învățământ, el a devenit un simbol al educației responsabile și al profesionalismului, un reper de stabilitate și prestigiu într-o comunitate aflată mereu în transformare.

Încă din perioada interbelică, Școala Comercială de Băieți a fost percepută drept o instituție de elită, dedicată formării tinerilor care urmau să administreze economia locală. În articolele publicate în presa vremii – *Universul*, *Năzuința*, *Tribuna*, *Biruința sau Pământul* – apar aprecieri legate de „seriozitatea cursurilor”, „disciplinarea exemplară a elevilor” și „rolul economic și moral al școlii în viața orașului de pe Borcea”.

În deceniile următoare, indiferent de denumirea purtată – liceu, grup școlar sau colegiu – instituția și-a păstrat prestigiul comunitar, fiind privită ca un loc unde munca, rigoarea și respectul sunt valori de necontestat. În conștiința locuitorilor din Călărași, Colegiul Economic a devenit o marcă a seriozității și a formării temeinice.

Facsimil după Ziarul “Năzuința” din 15 februarie-15 martie 1938

Generații de părinți au dorit ca proprii lor copii să devină „elevi la Economic”, considerând că școala oferă nu doar o educație solidă, ci și o șansă reală de afirmare.

În prezent, această reputație s-a amplificat: Colegiul este perceput drept un centru educațional modern, european, unde competența se împletește cu tradiția și spiritul comunitar.

Pe parcursul anilor, legătura dintre Colegiu și comunitatea locală s-a concretizat într-un amplu parteneriat civic și instituțional. Școala a colaborat permanent cu Primăria Municipiului Călărași, Consiliul Județean, Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, Muzeul Dunării de Jos, Centrul Cultural Județean, Biblioteca Municipală, precum și cu numeroase firme locale – bancare, comerciale, turistice sau de servicii.

Această rețea de parteneriate a permis elevilor accesul la stagii de practică, la activități de voluntariat, la proiecte culturale și educative care au consolidat legătura dintre școală și oraș.

Profesorii Colegiului s-au implicat constant în viața comunității, participând la campanii sociale, proiecte caritabile, sesiuni de comunicări și activități de educație civică.

De asemenea, școala a fost gazda unor evenimente de anvergură – lansări de carte, expoziții, târguri educaționale, festivaluri școlare – la care au luat parte reprezentanți ai autorităților locale, oameni de cultură și foști absolvenți deveniți personalități ale vieții publice.

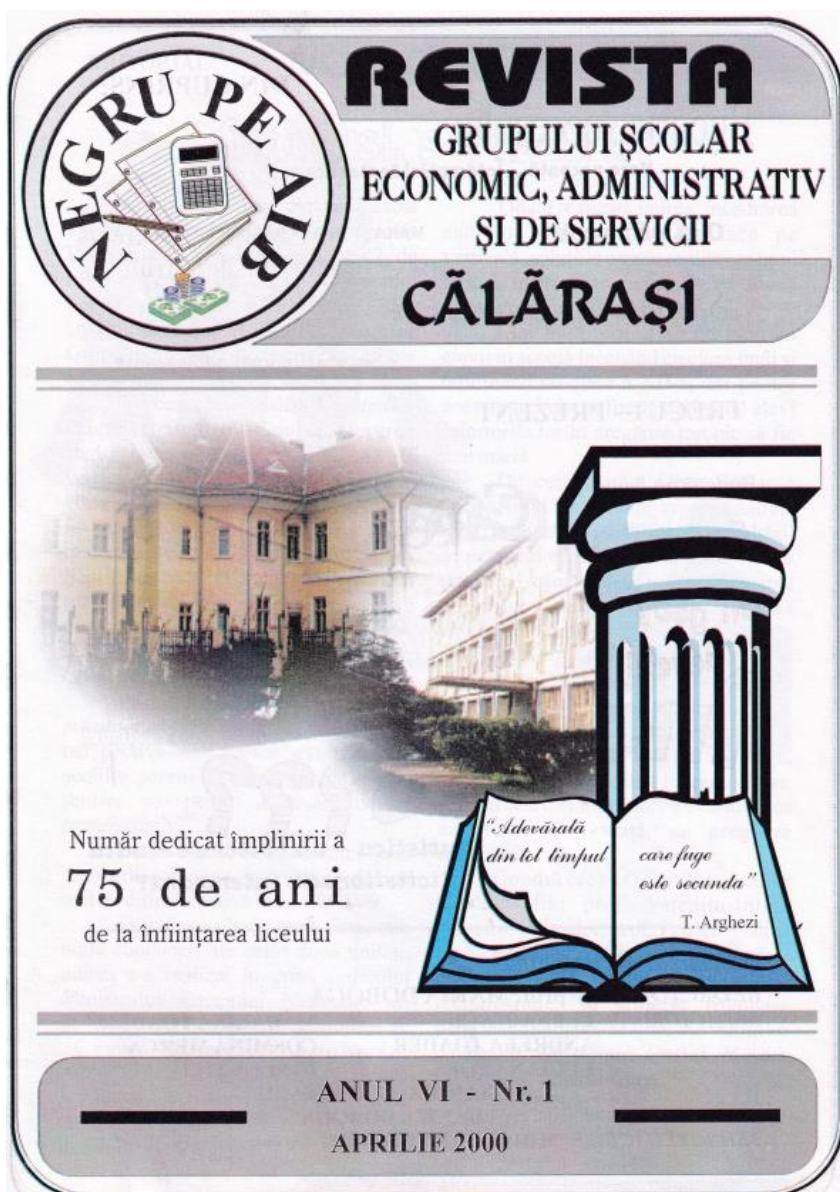
Momentul aniversar din anul 2000, când s-au sărbătorit 75 de ani de la înființare, a fost o adevărată sărbătoare comunitară. Ziarele locale au dedicat pagini întregi evocării profesorilor fondatori și absolvenților de prestigiu. La fel, aniversările ulterioare au reunit generații de profesori și elevi într-un spirit de recunoștință și solidaritate.

Centenarul din 2025 marchează o etapă simbolică, dar și o promisiune: aceea de a păstra viu spiritul economic și comunitar care a animat școala încă de la început.

În ultimele două decenii, instituția a fost distinsă cu diplome de excelență din partea Ministerului Educației, titlul de „Școală MaST-TOP”, precum și distincții locale pentru implicarea în viața civică a municipiului.

Într-un oraș care își redescoperă mereu trecutul, Colegiul Economic Călărași reprezintă un simbol al memoriei și al educației durabile. El a oferit comunității nu doar absolvenți de valoare, ci și evenimente culturale care au îmbogățit viața locală: spectacole de teatru, expoziții tematice, sesiuni de comunicări științifice și campanii de promovare a patrimoniului călărășean.

În paginile publicațiilor locale – *Observator de Călărași*, *Jurnalul de Călărași*, *Evenimentul de Călărași*, precum și în revista proprie *NEGRU pe ALB*, Colegiul apare constant drept un exemplu de instituție care îmbină tradiția cu modernitatea. Prin profesorii și elevii săi, a contribuit la consolidarea unei identități urbane bazate pe cunoaștere, muncă și implicare civică.

Facsimil de pe coperta Revistei NEGRU pe ALB nr. 1/2000

Astăzi, la o sută de ani de la înființare, Colegiul Economic Călărași nu este doar o școală cu rezultate remarcabile, ci și o instituție de suflet a comunității.

Orașul se regăsește în această școală, iar școala se regăsește în oraș – într-un dialog continuu, în care trecutul, prezentul și viitorul se întâlnesc sub semnul educației.

La centenarul său, Colegiul Economic Călărași se prezintă ca o instituție matură, respectată, deschisă spre Europa, dar fidelă rădăcinilor sale locale. A știut să integreze reformele curriculare moderne, să adopte noile tehnologii educaționale și să promoveze un învățământ economic compatibil cu exigențele economiei de piață.

În același timp, a rămas un **simbol al Călărașului educat**, păstrându-și vocația de școală a seriozității, a competenței și a respectului pentru muncă.

Prin participarea la proiecte internaționale, prin activitatea firmelor de exercițiu, prin colaborările cu agenți economici și instituții publice, Colegiul a devenit un **model de adaptare la lumea contemporană**, fără a-și pierde identitatea.

Profesorii săi, mulți dintre ei foști elevi ai școlii, reprezintă astăzi puntea între generații – dovadă că moștenirea spirituală a celor care au pus temelia în 1925 continuă să rodească.

Centenarul nu este doar un moment aniversar, ci o **etapă de reflecție** asupra drumului parcurs și a direcției viitoare. Colegiul Economic rămâne un reper al **educației moderne și europene**, dar și un **simbol al demnității Călărașului**, oraș care și-a construit destinul prin muncă, cultură și învățătură.

EPILOG

STARTUP 4 FUTURE

La capătul unui secol de existență, Colegiul Economic Călărași privește înapoi cu recunoștință și înainte cu luciditate și ambiție. Fiecare promoție, fiecare profesor, fiecare director și fiecare elev a adăugat o verigă la lanțul continuității, transformând această instituție într-un reper educațional, social și moral al orașului. În anul Centenarului, nu doar celebrăm trecutul, ci deschidem cu răbdare și determinare ușa către următorul secol al educației economice la Călărași.

În acest spirit se naște Proiectul-platformă **STARTUP 4 FUTURE**, inițiativă strategică ce marchează maturitatea, identitatea și vocația instituției de a rămâne un laborator de formare pentru generațiile care vor modela economia locală, regională și națională. Nu este vorba doar despre un program, ci despre un **angajament intergenerațional**: să pregătim tinerii pentru o lume în schimbare accelerată, digitală, verde, responsabilă și competitivă.

Dacă în 1925 Școala Comercială din Călărași forma tineri pentru economia agrară și de târg, astăzi Colegiul Economic pregătește minți pentru economia cunoașterii, pentru antreprenoriatul inteligent, sustenabil și conectat la tehnologie. Iar acest salt în timp devine vizibil și concret prin lansarea oficială a programului **STARTUP 4 FUTURE – Educație antreprenorială verde și digitală**.

I. Filosofia proiectului: continuitate prin inovație

Fiecare generație își are întrebările și nevoile ei. Elevii de acum nu mai trăiesc în paradigma economiei clasice, ci într-una a mobilității profesionale, a inteligenței artificiale, a energiei verzi, a globalizării digitale și a necesității permanente de adaptare. Educația economică nu poate rămâne în formulele de ieri, iar Colegiul Economic a înțeles că tradiția înseamnă, de fapt, **capacitatea de a te reinventa fără a-ți pierde rădăcinile**.

Proiectul își asumă o misiune robustă: să dezvolte competențele antreprenoriale, digitale și ecologice ale elevilor și să consolideze rolul colegiului ca hub educațional modern, conectat la economia verde și la spațiul digital.

Totul se întâmplă printr-o abordare practică, ancorată în realitate, în laboratoare inteligente, în firme de exercițiu, în parteneriate cu mediul economic și academic, într-un ecosistem educațional unde teoria și practica se sprijină reciproc.

Acesta este modulatorul de sens al Centenarului: nu doar comemorăm, nu doar celebrăm, ci **proiectăm viitorul**.

II. Dimensiunea istorică a viitorului

În calendarul Centenarului, data de **27 noiembrie 2025** capătă valoare simbolică: de la o școală de comerț de început de secol XX, instituția intră în al doilea secol de viață cu un program-manifest pentru inovație, antreprenoriat și responsabilitate socială.

Ziua lansării oficiale va integra:

- prezentarea patrimoniului educațional al colegiului
- expoziția evoluției educației economice
- demonstrații în SmartLab
- întâlniri cu partenerii instituționali
- lansarea platformei digitale **StartUp 4 Future Hub**
- semnarea parteneriatelor educaționale cu școli gimnaziale

Din acel moment, luna noiembrie va deveni **Luna Educației Antreprenoriale**, eveniment anual în care tradiția Centenarului este reînviată și proiectată în viitor, cu motto-ul care concentrează esența unei instituții vii: „De 100 de ani formăm viitorul. Îl reinventăm în fiecare noiembrie.”

III. Arhitectura unui proiect-ecosistem

STARTUP 4 FUTURE nu este un proiect punctual, ci o platformă de dezvoltare continuă, ale cărei componente se împletesc armonios:

- educație antreprenorială aplicată
- digitalizare și utilizare a SmartLab-urilor
- educație ecologică și economie verde
- parteneriate VET și colaborări cu mediul economic
- mentorat și întâlniri cu antreprenori
- competiții de business plan și târguri ale firmelor de exercițiu
- vizite, workshop-uri și activități pentru elevii de gimnaziu

Proiectul capătă consistență prin instrumente concrete: platformă digitală dedicată, identitate vizuală, vlog educațional, e-book, competiții tematice, parteneriate cu firme și instituții, Gala Antreprenorilor Verzi și Digitali.

Este o **școală-laborator**, dar și o **școală-pod**: între valorile de ieri și provocările de mâine.

IV. Rețea educațională și parteneriate structural

Modernitatea nu se construiește în izolare. Colegiul Economic creează o **rețea educațională locală**, care include școli gimnaziale, instituții publice, mediul universitar și sistemul economic regional.

Două documente-cheie susțin această viziune:

- **Protocolul de parteneriat educațional cu școlile gimnaziale**

- **Protocolul de constituire a Consiliului Consultativ VET Local**

Prin acestea, Colegiul Economic Călărași intră într-o etapă nouă: aceea de **centru educațional ancoră** pentru comunitate, partener al autorităților locale, vector al transformării și inovației.

Astfel, proiectul depășește granițele școlii, devenind o investiție strategică în dezvoltarea locală, în formarea capitalului uman și în susținerea comunității.

V. Un Centenar care privește înainte

STARTUP 4 FUTURE este moștenirea generației Centenarului pentru generațiile următoare. Este testament și program de acțiune, memorie și proiect, identitate și viziune.

Acest capitol final nu pune punct Monografiei. Din contră, deschide prima pagină a unui nou volum nevăzut încă: **secolul II al Colegiului Economic Călărași**.

Viitorul acestei instituții se clădește pe trei piloni de sens: **Tradiție. Inovație. Comunitate**. Și pe promisiunea fermă că, peste încă o sută de ani, generațiile viitoare vor privi în urmă cu aceeași mândrie cu care noi privim azi începuturile din 1925.

Concluzie

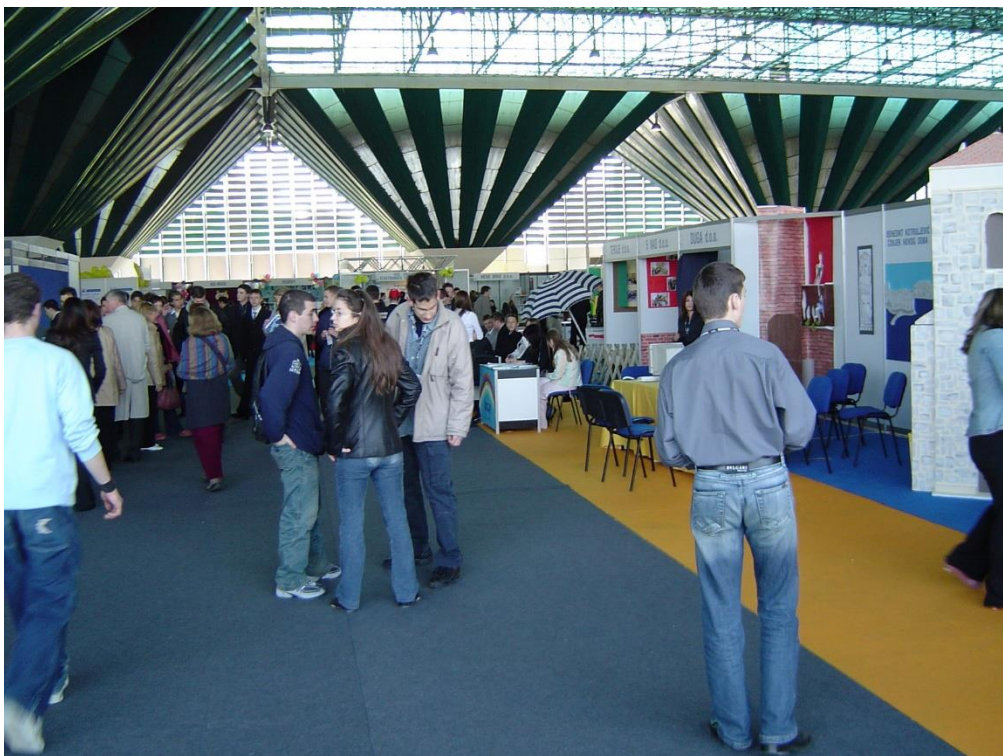
Dacă istoria acestei școli a fost scrisă de oameni dedicați, viitorul ei va fi construit tot de oameni, ajutați de tehnologie, inspirați de tradiție și responsabilizați de misiunea pe care o poartă. **STARTUP 4 FUTURE** nu este doar o idee bună, ci un **angajament de continuitate**, un proiect prin care școala spune simplu și limpede: *Educația nu se încheie niciodată. Memoria ne dă rădăcini. Viziunea ne dă aripi.*

A N E X E

DIN ȘCOALĂ ÎN VIAȚĂ PRIN FIRMELE DE EXERCİȚIU

BIBLIOGRAFIE

Fonduri arhivistice

A. Arhivele Istorice Centrale

- MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE (1820-1921)
- MINISTERUL INSTRUCȚIUNII (1922-1936)

B. Arhivele Naționale – Biroul Județean Călărași

- PRIMĂRIA ORAȘULUI CĂLĂRAȘI (1833-1930)
- CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE CĂLĂRAȘI (1925-1948)
- LICEUL ECONOMIC CĂLĂRAȘI (1925-1970)

C. Arhivele Naționale – Serviciul Județean Ialomița

- PREFECTURA JUDEȚULUI IALOMIȚA (1833-1949)
- REVIZORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI IALOMIȚA (1908-1952)
- INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI IALOMIȚA (1968-1975)

Lucrări de specialitate

*** *Monografia Municipiului Călărași* (coordonator Nicolae Țiripan), Ed. Pământul, Pitești, 2010

ASAN VERONICA, *Considerații privind istoria învățământului economic călărășean*, în “Studii și Articole de Istorie”, vol. LXXVI – 2010, p. 224-231

PÂRNUȚĂ GHEORGHE, *Istoria învățământului din județul Ialomița*, vol. I (1300-1918), Slobozia, 1977

TUDOR CONSTANTIN, *Istoria învățământului din județul Ialomița*, vol. II (1918-1978), Slobozia, 1979

TUDOR CONSTANTIN, *Istoria orașului Călărași*, Ed. Agora, Călărași, 2008

TUDOR CONSTANTIN, *Școala călărășeană (1865-2015). 150 de ani de învățământ public, gratuit și obligatoriu*, Ed. Agora, Călărași, 2015

TUDOR CONSTANTIN, ȚIRIPAN NICOLAE, *Călărășii în documente și izvoare istorice*, vol. I-III, Ed. Agora, Călărași, 2023-2025

Surse Internet

Pagini de istorie locală (www.costeltudor.com)

Istoria regăsită (www.blogspot.com)

CUPRINS

Mesaj rector ASE BUCUREȘTI.....	3
Cuvânt Înainte.....	5
Notă asupra ediției.....	7
Capitolul I MUNICIPIUL CĂLĂRAȘI – REPERE ALE EVOLUȚIEI ECONOMICO-SOCIALE ȘI EDUCAȚIONALE.....	9
Capitolul II DE LA ȘCOALA COMERCIALĂ DE BĂIEȚI LA COLEGIUL ECONOMIC CĂLĂRAȘI.....	25
Capitolul III COLEGIUL ECONOMIC - O ȘCOALĂ ÎN INIMA ORAȘULUI.....	73
Capitolul IV MEMORIE ȘI IDENTITATE.....	99
Epilog	120
Anexe.....	123
Bibliografie.....	127

